

நீவேதன்

பால் நிலைக் கற்கை நெறிச் சஞ்சிகை

இதழ் 11, 2007

நூற்பதிப்பு:
2007

பதிப்புரிமை:
பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்

பிரதிகள்:
300

அளவு:
1/8

அச்சு:
ஒவ்செற்

பக்கங்கள்:
115

கடதாசி:
70 கிராம் வெள்ளைத் தாள்

வெளியீடு:
பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்

அச்சுப்பதிப்பு:
யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட்) லிமிட்டட்,
48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

விலை:
ரூபா 250/-

ISSN:1391 - 0353

நீவேதினி

பால்நிலைக் கற்கை நெறிச் சஞ்சிகை

இதழ். 11, 2007

பிரதம ஆசிரியர்
செல்வி திருச்சந்திரன்

ஆசிரியர் குழு
தேவிகளரி மகாலிங்கசீவம்
மகேஸ் வைரமுத்து
திருமகள் மோகன்

வினாக்கள்

கருத்துரை கமிட்டி கருத்துரை கமிட்டி

2007.11.15

மாண்புமிகு
கல்வி அமைச்சர்

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்

WATER

இவ்விதழில் ...

பக்கம்
V

முன்னுரை

பகுதி I

பெண்களின் இடைநிலைப் பிறழ்வும் அவர்களின் பின்னைய இருப்பும்

1. சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் தற்போதைய நிலை :
ஒருசில குறிப்புகள் 1
பார்த்திபன், தயாழினி, தவக்குமாரி, மதிவாணி, சுதாகரன்
2. இடப்பெயர்வு பெண்களின் பிரத்தியேகப் பிரச்சினைகளும் 9
இ. முகுந்தன்
3. வன்முறையின் கருத்தியல் பண்பாட்டு அடிப்படைகளும் 20
அவற்றின் விளக்கமும் - ஒரு சமூகவியல் நோக்கு
ச. அன்பரசி
4. பெண் பாலியல் தொழிலாளிகள்:
ஒரு சமூகப் பொருளாதார உளவியல் நோக்கு 32
செல்வராணி
5. பெண்ணிலைவாதப் பார்வையுடன் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை 39
முன்னெடுக்கும் போது ஏற்படும் பிரச்சினைகள்
தம்பிராசா சாதிக் அமீன்
6. மணலூர் மணியம்மாள் 60
நெ. மதுசூதனன்
7. மறக்க முடியாத மங்கை மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார் 67
திருவேங்கிமலை சரவணன்

பகுதி II

பெண்களும் கலை இலக்கியமும்

8. கவிதை 71
தஸ்லிமா நஸ்ரின்
9. எழுத்துலகில் பெண் எழுத்தாளர்களின் சமூக இயக்கம் 72
சீ. விஜயலட்சுமி
10. சீலாமுனைக் கூத்து மீனூருவாக்கமும் 78
பெண்ணிலைவாதக் கருத்தும்
கெளரீஸ்வரன்
11. கவிதை என்பது இலக்கியம் மட்டுமல்ல 90
அதுவொரு இயக்கமும் கூட
குட்டி ரேவதி

முன்னுரையாக சில வரிகள்

தற்போது நாம் அனுபவிக்கும் அவலங்களின் ஆழ்துயரமும் துன்பங்களும் எம்மைச் செயலிழக்க வைத்துவிடுமோ என்று நான் பல சமயம் எண்ணியதுண்டு. நாடளாவிய தமிழ் மக்களின் துயரங்களுடன் சிங்களத் தேசியத்தின் பெயரில் யுத்தகளத்தில் பலி எடுக்கப்படும் சிங்களப் போர்வீரர்களும் செத்து மடிவதும் துயரமே. அவர்களை இழந்த அன்னையும், தந்தையும், மனைவியும் மக்களும், சகோதர சகோதரிகளும் அனுபவிக்கும் துன்பத்தின் எல்லைகளுக்கும் இலங்கை அரசினாலும் ஏனையோராலும் கொன்றொழிக்கப்படும் தமிழ் மக்களின் உற்றார் உறவினர் அனுபவிக்கும் துன்பத்திற்கும் வித்தியாசம் காண்பது அறிவீனம். ஆனால் கருத்தியல் ரீதியிலும் நடைமுறைப் பரிமாணங்களிலும் அதிக வித்தியாசம் உண்டு. நாட்டைக் காக்கும் போர் வீரர்களாக மேலாண்மை உள்ள இனத்துவக் குழுவின் பிரதிநிதியாக இறக்கும் பொழுது அவர்களுக்கு ராஜமரியாதை, அவர்கள் இழப்புக்கு ஈடாக கொடுக்கப்படும் பணம், சலுகைகள் என்று அந்த மதிப்பு உயருகிறது. ஆனால் கீழ் மக்களாக, இரண்டாம் பட்ச பிரஜைகளாக, மிருகங்கள் போல் கொல்லப்படும் (வாழ்விடங்களை விட்டு வெளியேறி உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு அல்லல்படும்) தமிழ் ஜீவன்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமை கூடிய கொடூரமானது. கிழக்கிலும் வடக்கிலும் ஒரு மனநோய்க் கிரகம் ஒன்று கிட்டடியில் தோன்றலாம்.

கிளின்ட் ஈஸ்டவுட் (Clint Eastwood) அண்மையில் 'Letters from Iwo Jima' என்று ஒரு அர்த்தம் பொதிந்த சினிமா மூலம் யுத்தத்தின் பெறுபெறின்கையை, பயனின்மையை, அற்பத்தன்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளமை பலராலும் சிலாகித்துப் பேசப்பட்டது. ஒரு பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டில் மிக உருக்கமாக அவர் கூறியவை சில;

“நான் நினைக்கிறேன். எல்லா யுத்தமும் ஒரு சில இணைவான ஒத்த தன்மையுடைய போக்குகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனாலே நான் இப்போர் கதைகளைக் கூற முன்வந்தேன்”

அவரின் கீழ்காணும் கூற்று முக்கியமானது.

“மகன்மாரை இழந்த தாயின் உணர்ச்சியும், கணவன்மாரை இழந்த மனைவியரின் உணர்ச்சியும் எங்கும் தேச எல்லையைக் கடந்து ஒரே தன்மையாகவே இருக்கும். யுத்தத்தை சித்தரிக்கும் எல்லா சினிமாக்களிலும் நாம் எல்லோரும் நல்லவர்கள் ஏனையோர் அனைவரும் தீயோர் என்ற ரீதியிலே பிரச்சாரப் பண்புகள் காண்பிக்கப்படும்” நான் - மானிடப் பண்பை கூற முன்வந்துள்ளேன். எங்கும் நல்லவர்களும் தீயவர்களும் உண்டு.

(Outlook Feb 17.2007. Nepal)

எத்தனை மாற்றுக் கருத்து கலை இலக்கியங்களும், சினிமாக்களும் எம் நாட்டுக் கலைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. செவிடன் காதுச்சங்காய் அவை இருக்கப் போகின்றனவா? சிங்கள கலைஞர்கள் பலர் யுத்தத்தின் அநீதியையும் அது தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அப்பட்டமான கொடுமை என்றும் சினிமா மூலம் அடித்துக் கூறியதுடன் சிங்கள அரசின் அராஜகத்தையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். தற்போதைய எமது நிலை மிகக் கொடூரமாகப் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. எம் வரலாற்றில் இத்தகைய ஒரு காலகட்டம் எப்போதும் தோன்றியதில்லை.

மெளனமாயிருக்கும் அறிவாளிகள், மாற்றுச்சிந்தனையாளர், மாற்றரசியல் வாதிகள், இடதுசாரிகள் என்று பலர் மெளனம் இன்று பேர்ஓலியாக பேரதிர்ச்சியாக ஒலிக்கிறது. இம் மெளனங்கள் சம்மதத்திற்கு அறிகுறிகளா? கோழைகளின் பெருமூச்சின் பிரதிபலிப்புக்களா? இந்நிலையில் நிவேதினி வெளிவருவது ஒரு முரண்பாடோ என்று கூட நாம் எண்ணுகிறோம். அறிவாளிகள் ஆய்வறிவாளர் போன்றோரின் ஒரு பொழுது போக்கு இது என்றும் கூட யாரும் எண்ணிவிடலாம். போரின் கடுமையான தாக்கங்கள் அற்ற போர்க்களங்களிலிருந்து விலகி தூரத்தே இருக்கும் எம்போன்றோரின் வாழ்க்கையில் இப்படி நாம் வாழ்வதும் ஒரு துரோகச் செயலோ என்றும் நாம் எண்ணித் துன்புறலாம். ஆனால் நம்மைப்போன்ற எல்லோரும் செயல் ஊக்கமின்றி, செயல் இழந்து ஆர்வமின்றி எதையும் செய்யாமல் “சும்மா” இருந்தால் அதனால் பெறும் பயன்யாது? இச்சிந்தனையோட்டத்தின் பயனாகவே நாம் எமது நாளாந்தக் கடமைகளைச் செய்கிறோம், செய்யவேண்டும். ஒரு கடிதம், ஒரு கட்டுரை, ஒரு ஏடு, ஒரு நூல் என்றீ தியில் எது வெளிவந்தாலும் அதனால் பயன்பெறுவோர் கட்டாயமாக இருப்பர். வரலாற்றின் ஆவணமாகக் கூட அது இருக்கலாம். ஆகவே “சும்மா” இருத்தல் ஆன்மீகவாதிகளுக்கு வேணுமென்றால் பொருந்தலாம் ஆனால் சமூக செயல்வாதிகளுக்கு அது பொருந்தாது.

நிவேதினிக்குக் கட்டுரை எழுதியோர் பலர் தாங்கள் ஆக்கங்கள் வெளிவருமா என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். சிலரது எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவெய்துகின்றன. ஒரு துக்கமான கஷ்டமான விடயத்தையும் நான் இந்தத் தொகுப்பினூடு உணர்ந்தேன். தமிழை எழுதுவதிலும், கட்டுரைப் பிரகாரம் ஒரு ஆய்வை சமர்ப்பித்தவிலும் பல குறைபாடுகள் உள்ளதாக உணர்கிறேன். ஆசிரியர்களின் போதாமைகளின் பிரதிபலிப்பு இவை என்று கூறலாமா? அல்லது மாணாக்கரின் வாசிப்புப்பழக்கம் போதாதா? அக்கறையின்மையா? அல்லாவிட்டால் இவை எல்லாமுமே காரணங்களா? கவிதை, சிறுகதை, நாவல் என பெருகிவரும் இலக்கியத்துறை ஆக்கங்கள் ஒரு பக்கமாகவும், அறிவியல், மொழிப்பக்குவம் போன்றவற்றின் தேக்க நிலையையும் நாம் இப்பொழுது சமகாலத்தில் தரிசிக்கிறோம். பல்கலைக்கழக மாணவ மாணவிகளில் கூட இந்தக் குறைபாடு உள்ளதை எனது மாணவர்களூடாக அறிந்துகொண்டேன். இதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டியவர்கள்

ஆசிரியர்களே என்று, ஒரு சமூகப் பொறுப்பிலிருந்து நாம் விடுபட முடியாது. இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நிவேதினியின் இப்பிரதியில் காலத்தின் பிரதிபலிப்பாக ஒரு துக்க நிலையின் வெளிப்பாடாகமுன்று கட்டுரைகளை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. அவலங்களும் பேரழிவுகளும் பெண்களைப் பிரத்தியேகமாகத் தாக்கும் என்பது இப்போது மிகத்தெளிவாக நிறுவப்பட்டுள்ளது. சுனாமி என்று அழைக்கப்படும் ஆழிப்பேரவையின் தாக்கம் பெண்களை எப்படி நிலைகுலைய வைத்தது என்பதை ஒரு ஆய்வுநிலையில் விளக்கும் கட்டுரை இயற்கையினால் பெண்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களைச் சொல்கிறது. யுத்தத்தின் பெறுபேறாக இணைந்தெழுந்த தனிப் பெண்கள் என்ற ஒரு சமூக முறைமையும், இதனால் குடும்பங்களுக்கு தலைமைத்துவம் வகிக்கும் பண்பும் அதன் சமூக பொருளாதார நிலைகளும் ஒரு கட்டுரையின் கருப்பொருளாகிறது. இடப்பெயர்வு, புலம்பெயர்தல், அகதிகள், அரசியல் தஞ்சம் என்பன யுத்தகாலத்திலும் அதற்குப் பின்பும் யுத்த அகராதியில் இலக்கணங்களாகி விட இடப்பெயர்வினால் பெண்கள் என்ன ஆனார்கள் என்பதும் ஒரு கட்டுரைப் பொருளாகிறது. ஆயுதங்கள்தாங்கிய யுத்தத்தை விடவும் வேறு சில யுத்தங்களும் உண்டு. ஆண் ஆதிக்கம், ஆண்வலிமை போன்ற ஆயுதங்களால் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறையின் கருத்தியல் யாது? அந்த வன்முறைகளின் வகை தொகை எப்படிப்பட்டது என்று ஆராய்கிறது ஒரு கட்டுரை.

பொதுவாக பேசப்படாத ஒரு பொருளாக தவிர்க்கப்பட்டு வந்த ஒரு சமூக மக்களைப் பற்றியும் ஒரு கட்டுரை தற்போது “பெண் பாலியல் தொழிலாளி”களைப் பற்றி பேசுகிறது. இது உலகளாவிய ரீதியில் பேசுபொருளாக எடுக்கப்பட்டு ஆய்வாளர்களால் பேசப்பட்டதும் எம் நாட்டில் இது புள்ளிவிபரமுடன் மட்டும் (Statistics) நின்றுவிட்டது. தேவடியார்கள், தேவதாசிகளைப் பற்றிப் பேசப்பட்டன, எழுதப்பட்டன. இங்கு இரண்டு சுவாரசியமான விடயங்களைக் கூறலாம் என நினைக்கிறேன்.

கனகி புராணம் என்று ஒரு இலக்கியத்தில் கனகி என்ற பெண்ணை நாடிய ஒருவர் அவரது குணாதிசயங்களை எழுதியுள்ளார். இதைவிட அஞ்சுகம் என்ற பெண் உருத்திர கணிகையர் கதாசாரத்திரட்டு என்று ஒரு நூலில் தன் கயசரிதையையும் எழுதியுள்ளார். இவையிரண்டும் எம் நாட்டில் எழுந்த நூல்கள். ஆனாலும், தற்காலப் பாலியல் தொழிலாளிகளின் பிரச்சினைகள் பல வழிகளில் வேறுபட்டன. வறுமை, தற்காப்பின்மை, வணிகச் சுரண்டல் முறைகள் என்ற சமூக மாற்றங்களினாலும் பெண்களது பால்தன்மை சூறையாடப்படுகிறது. ஒழுக்கம், கற்பு என்ற ரீதியிலும் இது ஆணை விலத்திப் பார்க்கிறது. இது ஒரு தொழில் என்றும் இப்போது இதன் தாற்பரியம் விரிவடைகிறது. இதன் தன்மையில் பல முரண்பாடுகளும் உண்டு. பழங்காலத்தின் மூத்த வாழ்க்கைத் தொழில் (Oldest profession) என்று இனங்காணப்பட்ட இது ஒரு காலத்தில் எம் வரலாற்றறில் தேவர்களுடன்

தொடர்புபடுத்தப்பட்டிருந்தது ஒரு முரண்பாடே. ஒரு பண்பாட்டு மரபில் கற்பு தெய்வீகமானது என்று வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு நிலையும், தேவர்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தேவர் அடியார்கள், உடலை அரசர்களுக்கும் ஏனைய உயர் வம்ச, வர்க்க நிலப்பிரபுக்களுக்கும் அர்ப்பணித்து கலையுடன் கூடிய ஒரு களியாட்ட இன்பநுகர்ச்சிப் பொருளாக தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட ஒரு பண்பாட்டு மரபும் ஒன்றுசேரக் கலந்திருந்தன. இது பெண்ணுக்கும் பெண்மைக்கும் அளிக்கப்பட்ட முரண்பட்ட பண்பாட்டு நிலைகளின் இரு கூறுகள்- இந்நிலையின் தொடர்ச்சியையே நான் முற்கூறிய இரு நூல்களிலும் எம் நாட்டில் கண்டோம். இதன் நவீனத்துவப் போக்கு சற்று விசித்திரமானது. தேசியச்சாயலை நோக்கி அது சென்றுள்ளது. நாட்டுக்குப் போர் புரியும், நாட்டைக் காக்கும் போர்வீரர்களின் உடல் தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கும் பெண்களது பால்தன்மை தேவைப்படுகிறது. நிறுவனமயப்பட்ட விடுதிகளில் போர்வீரர்களுக்கு பெண்களைப் பண்டங்கள் போல் அளித்தலும் ஒரு அரசின் கடமையாகக் கொள்ளப்பட்டது. இவ் விடுதிகள் (Recreation and Amusement - Association) என்று (RAA) என்று அழைக்கப்பட்டன. இது எமது அண்மைய வரலாறு. இது அண்மையில் பல வாதப்பிரதி வாதங்களை கிழப்பியது. யப்பானுக்கும் கொரியாவிற்கும் பிரச்சினை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது யப்பானியப் போர்வீரர்களுக்கு கொரிய, சீன நாட்டுப் பெண்களை ராணுவ வீரர்களுக்கான இரவுவிடுதிகளில் கட்டாயப்படுத்தி வேலைக்கமர்த்தி விட்டனர். Comfort women. என்ற இப்பெண்கள் ஆண்களுக்கு ஓய்வமைதி, இன்பநலம் துணைதருவது என்ற ரீதியில் இயங்கினர். இதில் உள்ள கட்டாயத் தன்மை ஒரு அடிமைத் தனத்தைக் கொண்டுள்ளது என்று இதை sexual slavery என்று இனம் காணும் ஒரு போக்கும் வெளிவந்துள்ளது. கிட்டத்தட்ட 200,000 ஆசியப் பெண்கள் இவ்வேலையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். இப் பெண்கள் பெரும் எழுச்சியாக தங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு வழங்க வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை ஒன்றை இப்பொழுது வைத்துள்ளார். யப்பானியப் பிரதமர் தான் தனது அனுதாபத்தையும் வெளிப்படுத்தி யப்பானிய அரசின் சார்பில் மன்னிப்புக் கேட்டுள்ளார். அனுதாபமும் நஷ்டமும் அந்தப் பெண்கள் அனுபவித்த கொடுமைகளுக்கு எந்த மட்டில் ஈடாகும்? யப்பானிய அரசும் கொரிய அரசும் பெண்களது பால்தன்மை (Sexuality)யை வைத்து இப்போது வாதம் செய்வது நவீனத்துவ முரண்பாடு.

மறுபிரசுரம் என்ற வகையிலும் நாம் இவ்விதழில் சிலவற்றைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இணையத்தளத்திலிருந்து தினக்குரலில் பிரசுரிக்கப்பட்ட குட்டி ரேவதியின் ஓர் நேர்காணலை அதன் முக்கியத்துவம் கருதி இங்கு சேர்த்து வைத்துள்ளோம். பெண் எழுத்து என்றால் என்ன? அது எப்படி வித்தியாசமாகிறது என்பன சர்ச்சைக்குள்ளான ஒரு வாதம் பல முரண்பட்ட கருத்துக்களைத் தோற்றுவித்த ஒரு விடயம். அதற்கு இக்கட்டுரை சில விடைகளைத் தருகிறது. மேலும் சாதனை படைத்த பெண்கள் இருவரது குறிப்புகள் அடங்கிய இரு கட்டுரைகளையும்

இவ்விதழில் தருகிறோம். பெண்வரலாறு என்பது இப்பொழுது வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வரப்படும் காலமிது. வரலாறு காலங்காலமாக மேலாண்மையுடைய சமூகக் குழுக்களைப் பற்றியும் அரசர்கள் பற்றியும் அவர்கள் தோற்றுவித்த யுத்தங்கள் அதனால் தங்கள் அரசுடன் இணைக்கப்பட்ட பூமியுமே வரலாற்றின் முக்கிய கருப்பொருளாக இருந்தன. பெண்களுக்கு வரலாற்றில் ஒரு பங்கு உண்டு. அவர்களும் வரலாறு படைத்தார்கள். அது மூழ்கி மறைக்கப்பட்டு விட்டது. அதைத் தோண்டி எடுப்போம் என்று பலர் இம்முயற்றியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆணுக்குப்பின்னால் மாத்திரம் பெண்கள் இருக்கவில்லை. அவள் முன்னுக்கும் நின்றாள் என்பதை பிரத்தியட்சமாக காட்டியுள்ளனர் இவ்விரு பெண்களும்.

ஒரு கேள்வியும் இம்மறு பிரகரம் பற்றி எழலாம். ஏற்கனவே எழுதப்பட்டவற்றை ஏன் திரும்பவும் பிரகரிக்க வேண்டும்? இதற்கு விடையாக இரண்டு விடயங்களை நாம் முன்வைக்கலாம். என்றும் பல்கிப் பெருகியிருக்கும் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளில் வரும் எல்லா விடயங்களையும் நாம் எல்லோரும் வாசித்துக் கொள்ள முடியாது. இந்நிலையில் ஒரு தேர்வுப் பாங்காக தேர்ந்தெடுத்த அறிவியல் விடயங்களை நாம் கொடுக்கிறோம். இரண்டாவது காரணமும் முக்கியமானதே. சிலவிடயங்களை ஒரு தொகுப்பாக ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய பகுதிகளை ஒன்றாக்கி ஒரு தொகுப்பில் தரும்பொழுது ஓரளவிற்கு ஆழமான பூரணமான தொடர்ச்சியான அறிவார்ந்த விடயங்களை நாம் ஒரே நேரத்தில் கிரகிக்கிறோம். இந்நிலை நம்மை சிந்திக்க வைக்கும் ஒரு நிலையைத் துண்டும்.

இந்த இதழை வெளியிடுவதற்கு எமக்குக் கோகிலா மகேந்திரனும், சண்முகலிங்கத்தின் உதவியும் கிடைத்தது. கட்டுரைகளை வாசித்து அபிப்பிராயமும் ஆலோசனையும் நல்கி இவர்கள் எமக்கு உதவினார்கள். கட்டுரைகள் யாவற்றையும் அறிவு நிலையில் தகுதியானவர்களைக் கொண்டு கட்டுரைகளின் தரத்தை நிர்ணயித்தல் என்ற (Peer Review) ஒரு முறைமையின் மூலம் நாங்கள் கட்டுரைகளை ஏற்றுக் கொள்வது வழக்கம். இவ்விருவருக்கும் நன்றி கூறக்கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

செல்வி திருச்சந்திரன்

சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் தற்போதைய நிலை

பார்த்திபன்
தயாமினி
தவக்குமாரி
சுதாகரன்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் காணப்படும் வடமராட்சி கிழக்கானது மருதங்கேணி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவின் கீழ் பதினெட்டுக் கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளைக் கொண்ட பரந்த பிரதேசமாகும். இங்கு காணப்படும் பதினெட்டு கிராமசேவகர் பிரிவுகளில் பத்துக் கிராம சேவகர் பிரிவுகள் இராணுவக் கட்டுப்பாடற்ற பிரதேசங்களாகவும் மிகுதி எட்டு கி.சே. பிரிவுகளும் இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் உள்ளடங்குவதாகவும் காணப்படுகிறது.

இராணுவ கட்டுப்பாடற்ற பிரதேசம்

1. செம்பியன்பற்று வடக்கு
2. செம்பியன்பற்று தெற்கு
3. மருதங்கேணி
4. வத்திராயன்
5. உடுத்துறை
6. ஆழியவளை
7. வெற்றிலைக்கேணி
8. முள்ளியானன்
9. போக்கறுப்பு
10. சுண்டிக்குளம்

இராணுவ கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம்

1. நாகர்கோவில் தெற்கு
2. நாகர்கோவில் கிழக்கு
3. நாகர்கோவில் மேற்கு
4. அம்பன்
5. குடத்தனை
6. குடத்தனை வடக்கு
7. பொற்பதி
8. மணற்காடு

வடமராட்சி கிழக்கானது ஒரு புரதான இடமாக விளங்கியுள்ளதைப் பண்டைக்கால தொல்பொருள் ஆய்வுகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. கடற்கரைப் பிரதேசங்களே ஆதி காலத்தில் வெள்ளையர்களது படையெடுப்புக்கக்கான முக்கியமான தளங்களாக இருந்துள்ளன. இங்கு, அரண்மனைகள் காணப்பட்டதாகவும் அறிய முடிகிறது. இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட வடமராட்சி கிழக்கு யாழ்மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வந்த போதிலும் 1995 ம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற பாரிய இராணுவ நடவடிக்கையின் பின் இராணுவக் கட்டுப்பாடற்ற, இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களாக பிரிக்கப்பட்டது.

இங்கே ஆண்கள் தமது பிரதான தொழிலாக மீன்பிடியை மேற்கொண்டாலும் இந் நடவடிக்கையில் பெண்களது பங்களிப்பு மிகக்குறைந்ததாகவே காணப்பட்டது. இங்கு ஆண்களால் பிடித்து வரப்படும் மீனைத் தெரிவு செய்தலும், மீன்கள் கூடுதலாகப் பிடிபட்டால் அவற்றைக் கருவாடாக உற்பத்தி செய்வதுமே பெண்களது பங்களிப்பாகக் காணப்பட்டது. இதைத்தவிரப் பெண்கள் பெரும்பகுதி நேரத்தை வீட்டு வேலைகளைக் கவனிப்பதில் செலவிட்டு வந்தனர். பெண்களது இப் பங்களிப்பு வருமானம் ஈட்டலில் உயர்வாக இருந்த போதும் அவர்களது வேலைக்குரிய பெறுமதி கவனத்தில் எடுக்கப்படுவதில்லை. இதற்கான முக்கிய காரணம் இவர்களது பங்களிப்புத் தொடர்பான சமூக கண்ணோட்டமும், அவ்வேலை குடும்பத்திற்குள் மட்டுப்படுத்தப்படுவதாகும். அதேநேரம் ஆண்கள் பெண்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் கருவாடு போன்ற பொருள்களை ஆண்களே விற்பனை செய்வதால் ஆண்களே வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்பவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். அத்துடன் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்த பெரும்பான்மையான ஆண்கள் தங்களது மனைவியையோ அல்லது பெண் பிள்ளைகளையோ வருமானம் தரும் வேலைகளுக்குச் செல்ல அனுமதிப்பதில்லை. இதற்காக அவர்கள் கூறும் முக்கிய காரணம் ஆண்கள் இருக்கும் போது பெண்கள் வேலைக்குச் செல்வது ஆண்களுக்கு இழுக்காகும் என்பதாகும்.

வடமராட்சி கிழக்கில் கனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள், சட்டரீதியற்ற திருமணம், இளவயதுத் திருமணம், சட்டரீதியற்ற பதிவில்லாத குழந்தைகள்/ கர்ப்பம், பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை, பொதுவான நடமாட்டத்திற்கும், பாதுகாப்பிற்குமான உத்தரவாதம் இன்மை போன்ற பிரச்சினகளை முகம்கொள்கின்றனர்.

* சட்டரீதியற்ற திருமணம்

வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இங்கு பெரும்பான்மையினர் கடற்தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். குறிப்பிட்ட சில பருவ காலப்பகுதியில் வேறு மாவட்டங்களில் இருந்து வரும் ஆண்கள் இங்கு கடற் தொழிலிலும், கொள்வனவு, விற்பனைச் செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் தாம் தொழிலில் ஈடுபடும் பருவ காலப்பகுதியில் அங்குள்ள பெண்களைக் காதலித்தோ அல்லது முறைப்படி பேசியோ திருமணம் செய்கின்றனர். எனினும் பெரும்பாலானவர்கள் தமது தொழிலின் காலம் (Season) முடிந்தவுடன் திருமணம் செய்த பெண்களையும் கைவிட்டுச் செல்கின்றனர். அதேநேரம் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் நிரந்தரமாக வாழும் ஆண்களும் இவ்வாறாகக் கைவிட்டுச் செல்லுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறு விடப்பட்ட பெண்கள் எந்தவிதமான சட்ட நடவடிக்கைகளையோ அல்லது தாபரிப்புச் செலவினங்களையோ பெறமுடியாமல் உள்ளது. இதுச் கனாமிக்கு முன்பும் பின்பும் பொதுவாகவே காணப்படுகிறது.

அதே நேரம் திருமணப் பதிவினை மேற்கொண்ட பெண்களும் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பது தொடர்பான விழிப்புணர்வு இன்மையால் பாதிக்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

* இளவயதுத் திருமணம்

வடமராட்சி கிழக்குப் பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் இளவயதுத் திருமணம் (14-20) கனாமிக்கு முன்பும் பின்பும் காணப்பட்டாலும் கூட கனாமிக்குப் பின் மிக வேகமாக அதிகரித்துச் செல்கின்றமையைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. ஒரு பக்கம் இளவயதுத் திருமணம் அதிகரித்துச் செல்லும் அதே வேளை மறுபக்கத்தில் உடைந்து போன / சிதைந்து போன (broken families) குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துச் செல்கின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்குக் காரணமாக இளவயதில் பொதுவாகக் காணப்படும் பொறுப்பற்ற தன்மை, திருமணம் செய்து சிறிது காலத்திலேயே ஏற்படும் வெறுப்பு/ விரக்தி, பொருளாதார ஸ்திரமற்ற தன்மை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். எனினும் இவ்வாறான இளவயதுத் திருமணங்களால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுபவர்களாகப் பெண்களே காணப்படுகின்றனர்.

* சட்டரீதியற்ற பதிவில்லாத கர்ப்பம் / குழந்தைகள்

உரிய முறையில் ஆராயப்படாமல் செய்யப்படும் திருமணங்கள், காதலிக்கும் காலத்தில் காதலனால் கர்ப்பமடைதல், சட்டரீதியற்ற திருமணங்களால் உண்டாகும் கர்ப்பம், போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றைத் தொடர்ந்து பிறக்கும் குழந்தைகள் பெரும்பாலும் தந்தையின் முகவரி மட்டுமல்ல முகத்தையும் கூட அறியாமல் பிறக்கின்றனர். இவை பிறக்கும் போது துயரத்தை வரமாகப் பெற்று வருபவையாகவே பெரும்பாலும் கருதப்படுகின்றன. பிறந்தவுடன் பிறப்புப் பதிவுப் புத்தகத்தில் எந்தப் பெயரைப் பதிவுது என்பது பெண்கள் முகம் கொடுக்கும் பாரிய பிரச்சினையாகக் காணப்படுகிறது. பெரும்பாலான பெண்கள் தமது தந்தையாரின் பெயரையே தமது பிள்ளைகளின் பதிவிலும் பதிக்கின்ற பரிதாபம் வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாதது. தொடர்ந்து வறுமை..... இவ் விடத்தில் “பொறுப்பற்ற கணவனுக்கு மனைவியாக வாழ்த்தவளின் பிள்ளைகள் தான் இவ்வுலகத்தின் பாவச்சின்னங்களாகப் பிறக்கின்றன” என்ற கூற்றின் நிஜத்தன்மையை யாரும் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது.

* மறுமணம்

வடமராட்சி கிழக்கில் மட்டுமின்றி பொதுவாகத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கான மறுமணம் என்பது கேள்விக்குரியதாகவும், சமூக விமர்சனங்களுக்குட்பட்டதாகவுமே காலாதிகாலமாகக் காணப்பட்டு வருகின்றமையாவரும் அறிந்த விடயம். எனினும் ஆண்டாண்டு காலமாக இருக்கிறது அத்தகு மறுமணம் பெண்கள் அல்லது, விதவைகள் மறுமணம் செய்யக்கூடாது என்பது எழுதப்படாத சட்டமாக சாத்தியமற்ற தொன்றாகக் காணப்பட்டாலும் கனாமிக்குப் பின் பெரும்பாலான கணவனை இழந்த பெண்களும் மனைவியை இழந்த ஆண்களும் மறுமணம் செய்துள்ளமைமும் இதனைச் சமூகம் எந்தவித

எதிர்ப்புமின்றி ஏற்றுக் கொண்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்ச் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரை சுனாமி ஏற்படுத்திய மகத்தான சாதனை என்று இதனைக் குறிப்பிட்டால் அதில் வியப்பதற்கேதுமில்லை.

* பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையை நோக்குவோமாயின் இது பெரும்பாலான குடும்பங்களில் சுனாமிக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியை விட சுனாமிக்குப்பின் அதிகரித்துள்ளது என்றே கூற வேண்டும். அதிகரித்த மதுபாவனை அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் தாராளமான நன்கொடை, வாழ்க்கை தொடர்பான நிச்சயமற்ற அசமந்தத் தன்மை போன்ற காரணங்களை இத்தன்மைக்குக் குறிப்பிடலாம். இது பெண்களின் நடமாட்டத்தில் குறைபாடு பாதுகாப்பற்ற தன்மை போன்ற விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சுனாமிக்குப் பின்னரான சமூக மாற்றமும் அதில் பெண்களும்

சுனாமியின் பின் பாதிக்கப்பட்ட மொத்த சமுதாயமும் மிகச் சிறிய இடத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை வருடங்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். மிகச் சிறிய இடமாக இருந்தாலும் கூடப் பொதுவாக குடும்பங்களில் நடக்கும் அனைத்துச் சம்பவங்களும் நடைபெற்றே வருகின்றன. குறிப்பாகப் பெண்களின் நிலையை நோக்குவோமாயின் மிகச்சிறிய இடத்தில் பிள்ளைகள் உட்பட ஏனைய குடும்ப அங்கத்தவர்களும் நெருக்கமாக வாழ்தல் தனிப்பட்ட சுதந்திரம் இன்மை பாலியல் பாதுகாப்புத் தன்மை இன்மை என்பன பிரச்சினைக்குரிய விடயங்களாகக் காணப்படுகின்றன. அதேநேரம் புதிதாகத் திருமணம் செய்தவர்களை நோக்கின் அவர்கள் மாமா, மாமி, மச்சான், மச்சாள், தம்பி, தங்கை உட்படப் பெரும்பாலும் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ்தல் குடும்ப வன்முறையை அதிகரித்ததோடு குடும்ப உறவுகளில் விரிசல்களையும் பிளவுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடு இன்றி இருசாராரும் உள்ளீதியாகப் பாதிக்கப் பட்டாலும் கூடப் பெண்களே அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். சுனாமிக்கு முன் பெண்கள் கூலி வேலைக்குச் செல்லுதல் என்பது மிக மிகக் குறைவானதாகவே காணப்பட்டது. ஆனால் சுனாமிக்குப் பின்னரான பொருளாதார மாற்றம் எப்படி அமைந்ததெனில் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வேலைக்கான ஊதியம் (Cash for work) என்ற வேலைத்திட்டத்தில் பெண்கள் தம்மையும் இணைத்துக் கொண்டனர். இது அவர்களின் சேமிப்புப் பழக்கத்துக்கான ஒரு உந்து சக்தியாகக் காணப்பட்டதுடன் சம அளவான வேதனம் என்ற கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாகவும் அமைந்துள்ளது. தொடர்ந்தும் பெண்கள் சம அளவிலான ஊதியம் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் அவர்களது வேலை நேரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணரவும் வழி சமைத்தது எனலாம்.

ஆரம்பத்தில் கணவனில் அல்லது உறவினர்களில் தங்கிவாழ்ந்த பெண்கள் பின்னர் தனித்து விடப்படும்போது, உதாரணமாகக் கணவர் இறக்கும் போதோ

அல்லது கணவனால் கைவிடப்படும் போதோ வருமான ஈட்டலில் ஈடுபட ஆரம்பிக்கின்றனர். சராசரியாக நூறு பெண்கள் கடற்கரையில் கிடைக்கும் மீன்களை வாங்கி அண்மையில் உள்ள சந்தைகளுக்குக் கொண்டு சென்று விற்பதன் மூலம் வருமானத்தை ஈட்டுகிறார்கள். இங்கு கிடைக்கக் கூடிய மீன்களைச் சாவகச்சேரி, கொடிகாமம், பளை, கிளிநொச்சி மற்றும் யாழ்ப்பாணச் சந்தைகளுக்குக் கொண்டு சென்று விற்பனை செய்து வருகின்றனர். இந் நடவடிக்கைகளுக்கு ஊரில் உள்ள வாகனங்களை வாடகை அடிப்படையில் அமர்த்தி அதன் மூலமே சந்தைக்குப் போய்வருகிறார்கள். நாளாந்தம் ஒவ்வொருவரும் 20 - 30 கிலோகிராம் மீனைச் சந்தைக்குக் கொண்டு செல்கிறார்கள். இதன் மூலம் நாள் ஒன்றுக்குச் சராசரியாக 400 - 500 ரூபா வரை உழைக்க முடிகிறது. இவற்றை விடச் சிறு கூலி வேலைகளையும் செய்து வருகிறார்கள்.

இவர்களின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துவதற்கு அரசு மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவிகள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. வியாபாரத்துக் குரிய கடன் வழங்கல், சிறுகைத் தொழில்களுக்குரிய கடன், மற்றும் உபகரணங்கள் வழங்குதல் கடல் தொழிலுக்குரிய உபகரணங்கள் வழங்குதல் போன்றன இவர்களுக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்தது இவ் உதவிகள் பெண்களை முன்னுரிமைப்படுத்தியே வழங்கப்பட்டதால் இதன் மூலம் கணவனை இழந்த பெண்கள் கணவனால் கைவிடப்பட்ட தங்கிவாழும் பெண்கள் சுயமாகவே தங்கள் வாழ்க்கையை ஈட்டிச்செல்லக் கூடியதாக உள்ளது. சில குடும்பங்களில் ஆண் பெண் இருவரும் தொழில் செய்பவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள் ஆனால் சுனாமிக்கு பின் எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவாகச் சாராயக் கடை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண்கள் தமது வருமானத்தின் கணிசமான அளவை மது அருந்துவதற்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே பெண்ணின் சிறிய வருமானமே அவர்களின் உணவு மற்றும் பிள்ளைகளின் கல்விச் செலவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக ஒரு வீட்டில் ஆண் பெண் இருவரும் வேலைக்குச் சென்றாலும் சேமிக்கும் தன்மை மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

ஆயினும் சுனாமிக்கு முன் உள்ள நடைமுறையுடன் ஒப்பிடும்போது, பெண்கள் வருமானமீட்டுவதில் ஈடுபடுவதும், பொது வேலைகளில் ஈடுபடுவதும் அதிகரித்தே காணப்படுகின்றது. பெரும்பாலான அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் பால்நிலை சம்பந்தமான கருத்தரங்குகள், செயற்திட்டங்களை மேற்கொண்டதும், பெண்களின் பங்களிப்பு அங்கு அதிகம் தேவைப்பட்டதும் இதற்கான முக்கிய காரணங்களாக இருக்கலாம்.

சுனாமிக்கு முன் இங்கு ஓரிரு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் மட்டும் மிகக் குறைந்தளவில் கட்டுமானப்பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்தன. அத்துடன் தொடர்பாடல், தொடர்பு சாதனங்கள் என்பனவற்றின் கிடைப்பனவும் மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டது. ஆனால் சுனாமிக்கு பின் பல்வேறு கோட்பாடுகளையும்

சுனாமியின் பின் கடக்கரை, தற்காலிக முகாம்களை துப்பரவு செய்யும் பணியில் பெண்களின் பங்களிப்பு (Cosh for work)

கொள்கைகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட பல உள்ளூர் வெளிநாட்டு அரசசார்ப்பற்ற நிறுவனங்கள் சேவையாற்றத் தொடங்கியுள்ளன. இவை பெரும்பாலும் மக்களின் ஜீவனோபாயத்தை மையமாகக் கொண்ட திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தினாலும் மறுபக்கத்தில் பெண்களை வலுப்படுத்தி (Empower) அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கான செயற்பாடுகளை மட்டுமன்றி அவர்கள் தமது சக்தியை உணர்த்துவதற்கான விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்குகள், பொது நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றுதல் போன்ற செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றமை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொரு அம்சமாகும். இதனால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்.

1. சுனாமிக்கு முன் கணவனில் அல்லது ஆண்களில் தங்கியிருந்த பெண்கள் சுயமாக வருமானம் ஈட்டித்தரும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றமை.
2. குறிப்பாகப் பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்கள் அரசசார்ப்பற்ற நிறுவனங்களின் கவனத்தில் கூடுதலாக உள்வாங்கப்படுகின்றமையானது அவர்கள் பொருளாதார நிலையில் தன்னிச்சையாகத் தீர்மானங்களைப் மேற்கொள்ளவும் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவும் வழிவகுத்துள்ளமை.
3. பொதுவாகச் சுனாமிக்கு முன் பொது நிகழ்ச்சிகளில் மட்டுமல்லாது பொதுக் கருத்தரங்குகளில் கூடக் கலந்து கொள்ளாத பெண்கள் சுனாமிக்குப் பின்னரான வளர்ச்சியின் காரணமாக இன்று கூட்டங்கள், கருத்தரங்குகள் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்கின்றமை.
4. சுனாமிக்கு முன் பெரும்பாலான பெண்கள் மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கங்களில் மட்டுமே அங்கத்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர். ஆனால் இன்று அந்நிலைமை மாறி சமூக மட்டத்தில் காணப்படும் பெரும்பாலான சமூக அமைப்புக்களில் பெண்களின் பங்களிப்பு என்பது குறிப்பிடத்தக்க அளவில் காணப்படுவதோடு பெண்ணின் குரலையும் (Voice of Women) செவி மடுக்கும் தன்மை காணப்படுகிறது.

வடமராட்சி கிழக்கில் சர்வதேச நிறுவனமொன்றினால் சுனாமியினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட கடற்தொழில் உதவிகள் மூலம் அப்பயனால் அடைந்த நன்மைகளையும் அவரது கருத்தையும் அவரது வாழ்க்கை முறையையும் தருகின்றோம்.

சரோஜினிதேவி பாலகிருஷ்ணன் என்பவர் உடுத்துறையில் உள்ள வடமராட்சி கிழக்கில் வசித்து வருபவராவார். இவர் 1983ம் ஆண்டு திருமணம் செய்ததோடு இவருக்குத் தற்பொழுது ஐந்து பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள். (இரண்டு பெண் பிள்ளைகள், மூன்று ஆண் பிள்ளைகள்) இவருடைய மூத்த மகன் திருமணம் செய்துவிட்டார். மற்றைய இரண்டு ஆண் பிள்ளைகளும் கல்வி கற்று வருகின்றனர். அத்துடன் இவரது ஒரு மகள் சுனாமியின் போது இறந்து விட்டார். மற்றைய மகள் தற்பொழுது க.பொ.த.சா. தரத்தில் கல்வி கற்று வருகிறார். திருமணத்தின் பின்னரான காலப்பகுதியில் இவருடைய கணவர் கட்டுமரத்தில் கடற்தொழில் செய்து வந்தார். இந் நடவடிக்கையின் மூலம் இவருக்கு ஒரு நாளைக்கு சராசரியாக 500 ரூபா வருமானமாகக் கிடைத்து வந்தது. இத் தொகையானது இவர்களது அன்றாடச் செலவுக்குப் போதுமானதாக இருந்தது. அத்துடன் கணவருக்கு உதவியாகக் காலை உணவுகளைத் தயாரித்துக் கடற்கரைக்குக் கொண்டுச் செல்வதுடன் மீன்கள் கூடுதலாகப் பிடிபடும் சந்தர்ப்பங்களில் மீனைத் தெரிவு செய்தல், கருவாடு போடுதல், போன்ற நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். 1994ம் ஆண்டு மீன்பிடிக்கச் சென்ற போது இவரது கணவர் காணாமல் போய்விட்டார் என்ற செய்தி மட்டும் இவருக்குக் கிடைத்தது. அதற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் இவரது தந்தையாரே இவருக்கு உதவியாக இருந்துள்ளார். அத்துடன் இவர் கூலி வேலைக்குச் சென்று அதன் மூலம் கிடைத்த வருமானத்தைக் கொண்டே குடும்பத்தைக் கவனித்து வந்தார். ஒரு நாளைக்குச் சராசரி வருமானமாக 100 - 150 ரூபா கிடைத்து வந்தது. ஆனால் இவ்வருமானம் போதாமல் இருந்த காரணத்தால் இவருடைய இரண்டு பிள்ளைகள் 10 வயதிற்குக் குறைவாக இருந்த போதும் கரைவலை இழுத்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள்.

சுனாமிக்குப் பின்னர் அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றுவதற்கு நிறுவனங்கள் உதவி செய்யவில்லை. இதற்குரிய காரணமாக ஒரு பெண் என்ற காரணத்தை அங்குள்ள உள்ளூர் அமைப்புக்கள் காரணம் காட்டி வந்தன. இத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட ஒரு சர்வதேச அரசுசார்பற்ற நிறுவனம் இவரைத் தெரிவு செய்து இவருடன் இவருடைய அண்ணன் மகனையும் இணைத்துத் தொழில் வழங்க முன் வந்தது. இதன் போது முழுச் சொத்து உரிமையும் இவருக்கே உரித்துடையதாகவும், தொழில்மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை இருவரும் பகிர்ந்து எடுப்பதற்கும் அந் நிறுவனம் ஒப்புதல் செய்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சரோஜினிதேவி பாலகிருஷ்ணனின் கருத்துப்படி இவ்வாறான உதவி தங்களுக்குக் கிடைக்காதவிடத்து தாங்கள் எதிர் காலத்தில் முன்னேற முடியாது

என்றும், தனது பெயரில் வலை வள்ளங்கள் தந்த படியால் தன்னுடன் சேரும் பங்கு தாரர்கள் ஒத்துழைக்க மறுத்தால் அல்லது தனக்குரிய பங்கினைத் தராதவிடத்து தான் வேறு பங்கு தாரர்களை சேர்த்துத் தொழிலைத் திறம்படச் செய்ய முடியும் என்றும் கூறினார். இவர் மேலும் கூறுகையில் “எனது இரண்டு மகன்மார்கள் கல்வி கற்று வருகிறார்கள். அவர்களது கல்வி முடியும் போது அவர்களே எங்களது குடும்பத்தை கவனிக்க முடியும்” என்று உறுதியாகக் கூறினார்.

இப் பிரதேசத்தில் பல சர்வதேச அரசசார்ப்பற்ற நிறுவனங்கள் வேலைக்குரிய ஊதியம் என்ற திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி வந்தார்கள். ஆரம்பக் கட்டத்தில் இந் நடவடிக்கைக்குப் பெண்களது பங்களிப்பு மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டது. இதற்குரிய காரணம் ஆண்கள் பெண்களை இவ்வாறான திட்டங்களில் இணைவதற்கு அனுமதி வழங்காமையே ஆகும். பின்னர் நிறுவனங்கள் தங்களது வேலைத்திட்டத்தை மக்களுக்கு விரிவாக விளங்கப்படுத்தியதன் விளைவாகப் பெண்களது பங்களிப்புக் கூடுதலாக கிடைத்ததுடன் அவர்களுக்கும் கூலித் தொகை சம அளவாகவே வழங்கப்பட்டது. இது போன்ற காரணங்களால் பெண்கள் ஆர்வமாகப் பங்குபற்றியதுடன் கனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மன அழுத்தத்தைக் குறைப்பதற்கு ஒரு கருவியாகவும் இது அமைந்தது என்பது முக்கியமான ஒரு விடயமாகும். இக் காலப்பகுதியில் உணவல்லாத பொருட்களும் நிவாரணமும் மட்டும் தான் வழங்கப்பட்டது. உணவுக்குத் தேவையான கறிகளைச் சமைப்பதற்குரிய பொருட்கள் வழங்கப்படவில்லை. இதனடிப்படையில் வேலைக்கான ஊதியம் என்ற திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு மற்றைய பொருட்களையும் வாங்க முடியும் என்ற எண்ணப்பாடும் காணப்பட்டது. எனவே தற்கால அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதாகக் காணப்படுவது பால் நிலை சமத்துவம் என்ற எண்ணக்கருவாகும். எந்தவொரு சர்வதேச நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் தங்களது திட்டங்களில் பெண்களது பங்களிப்பை ஊக்குவிப்பதாகவே காணப்படுகிறது. இந்த வகையில் கனாமிக்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் அனைத்து நிறுவனங்களும் மேற் கூறப்பட்ட எண்ணக்கருவோடு ஒட்டித் தங்களது திட்டங்களை நடை முறைப் படுத்துவதால் பெண்கள் எல்லா மட்டங்களிலும் கூடுதலாகச் செயற்படுவது கண் கூடு.

கணவனை இழந்த கனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட பெண் பயனாளிக்கு கடற் தொழில் உபகரணம் வழங்கல்

இடப்பெயர்வும் பெண்களின் பிரத்தியேக பிரச்சினைகளும்

இ. முகுந்தன்

இடப்பெயர்வு என்றால் என்ன?

இடப்பெயர்வு என்பது இயற்கை அனர்த்தங்களினாலோ அல்லது மனிதனால் உண்டுபண்ணப்படும் செயற்கை அனர்த்தங்களாலோ பாதிக்கப்பட்டு ஒரு நாட்டின் பிரஜை அந்த இடத்தை விட்டு விலகிக் குறித்த நாட்டின் அரசியல் எல்லைக்குள் இருக்கும் பிறிதொரு இடத்தில் வசித்தல் ஆகும்.

இலங்கையில் இடப்பெயர்வு என்ற விடயத்தை நோக்கின் 2004ம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் ஏற்பட்ட சுனாமி அனர்த்தத்தின் போது இலங்கையின் கரையோரப்பகுதி மக்கள் இடம்பெயர்ந்திருந்தனர். அதேபோல் இலங்கையில் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக நடைபெறும் உள்நாட்டுப் போர் பல லட்சம் மக்களை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் இடம்பெயர வைத்துள்ளது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை யுத்தம், இனக்கலவரங்கள் என்பன இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலான காலப்பகுதியைக் கடந்துள்ளதால், இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தங்குவதற்கென நலன்புரி நிலையங்கள், இடைத்தங்கல் நிலையங்கள், மீள்குடியேற்றக் கிராமங்கள் என்பன அமைக்கப்பட்டன.

இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு அந்நாட்டு அரசாங்கங்கள் அடிப்படை வசதிகளை வழங்கிப் பராமரிக்க வேண்டும் என்ற கடப்பாடு உள்ளது. ஆனால், இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இக்கடப்பாட்டை நிறைவேற்றும் தன்மை என்பது மிகக்குறைவாகவே உள்ளது.

ஆகக்கூடுதலாக இருபது வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட காலம் இடம்பெயர்ந்த நிலையில் மக்கள் வசித்து வருகின்றனர். ஒரு நாள் பதினைந்து தடவைகளுக்கு மேல் இடப்பெயர்ந்து வசித்துவரும் நிலைமையும் உள்ளது. இலங்கையில் செயற்கையான இடப்பெயர்வு வரலாற்றை எடுத்து நோக்கின், 1983ம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தின் போது இடம்பெற்ற இடப்பெயர்வு, 1990ம் ஆண்டு இஸ்லாமிய இனத்தவர்கள் வடபகுதியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட போது இடம்பெற்ற இடப்பெயர்வு, 1995ம் ஆண்டு யாழ் குடாநாட்டிலிருந்து பத்துலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் ஒரே தடவையில் இடம்பெயர்ந்த நிகழ்வு போன்றவை குறிப்பிடத்தக்க இடப்பெயர்வுகளாக கருதப்படுகின்றன.

இவ்வாறான இடப்பெயர்வுகளின் போது நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் அதிகம் பாதிக்கப்படும் தொகுதிகளாகப் பெண்களும், சிறுவர்களுமே உள்ளனர். பாதிப்புகளின் அளவு, வகை என்று எடுத்து நோக்கினால் கூட ஆண்களிலும் பார்க்க

பெண்களுக்கே தாக்கம் அதிகமாக உள்ளது. இடப்பெயர்வின் துயரங்களை நீண்ட காலத்துக்கு அனுபவிக்கும் தொகுதியினராகப் பெண்களே உள்ளனர்.

இடப்பெயர்வினால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகளைப் பல் வகைகளில் பிரித்து நோக்கலாம்.

உடல் ரீதியான பாதிப்புகள்

1. உடல் காயங்கள்
2. உடல் அவய இழப்பு
3. உயிரிழப்பு
4. உடல் களைப்பு, சோர்வு
5. உடல் செயலிழத்தல்
6. போசாக்கான உணவின்மையால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகள்
7. சுகாதார, மருத்துவப் பற்றாக்குறையால் ஏற்படும் பாதிப்புகள்
8. அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுதல்

உளரீதியான பாதிப்புகள்

1. கவலை
2. பயம், பதட்டம்
3. பாதுகாப்பற்ற உணர்வு
4. விரக்தி
5. ஏக்கம்
6. நம்பிக்கையீனம்
7. மிதமான உளநோய்கள்
8. பாரிய உளநோய்கள்
9. தற்கொலை எண்ணம்
10. கோபம்

இடம்பெயர்ந்த பெண்களுக்குக் காணப்படும் பல பிரச்சினைகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து தொடர்புபட்டவையாக உள்ளன. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை வீடு, ஊர் என்று அறிவதில் ஆர்வமாயுள்ளவர். குறிப்பாகப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை வீடு என்பதற்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் என்பது மிகப் பெறுமதியானதாக உள்ளது.

இவ்வாறு அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் விடயங்கள் அவர்களை விட்டு விலகிச் செல்லும் போது அல்லது அவற்றை விட்டு அவர்கள் விலக வைக்கப்படும் போது, அதனால் உண்டாகும் பிரச்சினைகள் என்பது மிகப் பாரதூரமானதாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட சொந்த இடங்களை இழந்ததால் ஏற்படும் உடல் உள ரீதியான பிரச்சினைகள் என்பது ஒருபுறம், மறுபுறம் இடப் பெயர்விற்குப் பின் தங்கியிருக்கும் இடங்களில் வரும் பிரச்சினைகளால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் .

அதிலும் கணவன்மாரை அல்லது பெற்றோரை, பாதுகாவலரை இழந்த பெண்களாயின் அவர்களது நிலைமை மிகவும் கஷ்டமானது. இடம்பெயர்ந்த பெண்களும் அவர்களது பிரச்சினைகளும் என்று நோக்குமிடத்து பெரிய விடயமாக இருப்பது அவர்களது பாதுகாப்புத் தொடர்பிலான விடயமாகும்.

இடம்பெயர்ந்து வாழும் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புக்களும் பிரச்சினைகளும், அவர்களது பிள்ளைகளையும் பாதிப்புக்குள்ளாக்குகின்றது. பிள்ளைகளில் ஏற்படும் பாதிப்பானது சமூகத்தில் பாதிப்பை உண்டுபண்ணுகின்றது. அதேபோல் வறுமை தொழில் இன்மை, கல்வி கற்க முடியாமை, தங்குவதற்கு போதிய இடவசதியின்மை என்பன பல உள, சமூகப் பிரச்சினைகளை உண்டுபண்ணும் விடயங்கள் ஆகின்றன. வறுமை என்ற விடயத்தை எடுத்து நோக்குவோமாயின் அவர்களிடம் இருந்த சொத்து, உடைமைகளை இழந்ததனால் ஏற்பட்டதாகவோ அல்லது தொழில் செய்ய முடியாத இடத்தில் மீள்கூடியேற்றப்பட்டதாலோ அல்லது அரசின் நிவாரண நடவடிக்கைகள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதாலோ ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம். இவற்றால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படும் தொகுதியாக இருப்பது பெண்கள் ஆகும். தொழில் இன்மை என்ற விடயத்தை எடுத்து நோக்குவோமாயின், பல பெண்கள் தமது சொந்த இடங்களில் இருக்கும் போது தமது வீட்டுடன் செய்த பல சிறு தொழில்கள் உண்டு. அதே போல் அவர்கள் வீட்டுக்கு வெளியே சென்று செய்த சில பாரம்பரியத் தொழில்களும் உண்டு. இடம்பெயர்வின் பின் முற்றிலும் புதிய சூழல், புதிய நபர்கள் என்ற நிலையில் தொழில் இன்மை என்பது பாரிய பிரச்சினையாக உருவெடுக்கிறது. தொழில் இன்மை என்ற நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக இடம்பெயர்ந்த பெரும்பாலான பெண்களின் தொழிற் தெரிவாக இருப்பது வெளிநாட்டுப் பணிப்பெண் வேலைவாய்ப்பாகும். வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு முகவர்களும் இடம்பெயர்ந்த பெண்களை இலக்கு வைத்தே தமது தொழிலை நாடாத்துகின்றனர். வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பிற்கென்று புறப்படும் பெண்கள் பலவிதமான நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்குகின்றனர். ஒருதொகுதிப் பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பிற்கென அழைத்துச் செல்லப்பட்டு சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத செயற்பாடுகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, அதிலிருந்து மீளமுடியாமல் விபச்சாரத்தைத் தொழிலாக மாற்றிக்கொண்ட நிலைமைகளும் உண்டு. அதேபோல் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கென அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள் உரிய வேலைகள் இல்லாமல் பொருத்தமற்ற வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுவதும், தொடர்புகள் இல்லாமல் தனிமைப்படுத்தப்படுவதும் உடல், உள, பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதும், கொலை செய்யப்படுவதும் எனப் பலவிதமான சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. இப்பெண்களின் பின்னணியை எடுத்து நோக்கினால், அவர்கள் யுத்தத்தினால் இடம்பெயர்ந்த பெண்களாக அல்லது மலையகத்தைச் சேர்ந்த பெண்களாகத் தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இவ்வாறு வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கெனச் செல்லும் போது அதனால் நேரடியாக பாதிக்கப்படும் தொகுதிகளாக அவர்களது குடும்ப அங்கத்தினர் உள்ளனர்.

அதிலும் குறிப்பாகப் பாதிக்கப்படும் தொகுதிகளாகச் சிறுமிகளே உள்ளனர். தாயாரின் குறைந்த பராமரிப்புடன் வளரும் பெண் பிள்ளைகளை எடுத்து நோக்குவோமாயின், அவர்கள் பலவிதமான உடல், உள, பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாகும் நிலை அதிகமாக இருக்கின்றது. இவ்வாறான பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகும் சிறுமிகளின் நிலைமையானது அவர்கள் வளர்ந்து பெரியவர்களானபின் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நடவடிக்கைகளுக்கு இட்டுச்செல்கின்றது. எனவே, இடம்பெயர்ந்து வாழும் பெண்கள் தொழில் இன்மை காரணமாக வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பிற்குச் செல்வதென்பது பல பிரச்சினைகளை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அவர்களுக்கும் அவர்களைச் சார்ந்திருப்போர்க்கும் உருவாக்குகின்றது.

வறுமை

வறுமை என்ற விடயத்தை ஆழமாக எடுத்து நோக்குவோமாயின், அது எவ்வாறு இடம்பெயர்ந்த பெண்கள் மத்தியில் நீண்டகாலப் பாதிப்புக்களை உண்டு பண்ணுகின்றது. என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். இடம்பெயர்ந்து நலன்புரி நிலையங்களிலோ, இடைத்தங்கல் முகாம்களிலோ வாழும் குடும்பங்களை எடுத்து நோக்கினால் அவர்கள் கணிசமான அளவு அரசாங்கத்தின் நிவாரணத்தை நம்பி வாழும் நிலை உள்ளது. அரச நிவாரணத்தின் ஒழுங்கின்மையும் நிவாரண அளவு படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டுக் கொண்டு வரும் போக்கும் இருக்கின்றது. இதனால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படும் முதற் தொகுதியாக இருப்பவர்கள் பெண்களாவார். நீண்ட காலமாக நிவாரணத்தில் தங்கி வாழ்ந்த குடும்பங்களாக இவர்கள் இருப்பதால், சுயமாக உணவைத்தேடக்கூடிய ஆற்றலை இழந்தவர்களாக இவர்கள் உள்ளனர். இவ்விடங்களில் வாழும் குடும்பப் பெண்களின் கணவன்மாரை எடுத்து நோக்குவோமாயின் பெரும்பாலானவர்கள் மனவிரக்தியால் பாதிக்கப்பட்டு மதுவிற்கு அடிமையானவர்களாக உள்ளனர். இவர்கள் வேலை முடிந்து வீட்டிற்கு வரும் போது, உழைக்கும் பணத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை மதுவிற்குச் செலவழித்துவிட்டு மிகுதிப் பணத்துடன் தான் வீடு வருகின்றனர். வீட்டில் சுவையான சாப்பாடு இல்லாவிட்டால், மனைவி பிள்ளைகளுடன் குறிப்பாகப் பெண் பிள்ளைகளுடன் வாய்த்தர்க்கத்தில் ஆரம்பித்து அடி உதைவரை சென்று அது தொடர் வீட்டு வன்முறையாக மாறிவிட்ட சம்பவங்கள் அதிகம் உள்ளன. அதே போல் குடும்பத் தலைவர்மாருடன் வறுமையால் ஏற்பட்ட பிணக்கின் காரணமாக தற்கொலை செய்து கொண்ட குடும்பப் பெண்கள், பெண்பிள்ளைகளும் உள்ளனர். அதைவிட வறுமைக்கு முகங்கொடுக்க முடியாமல் உடைந்து போன, பிரிந்து போன பல குடும்பங்களும் உண்டு. வறுமை நிலையைச் சிறிதளவு சமாளிக்கலாம் என்று கருதிச் சில பெற்றோர் தமது பெண்பிள்ளைகளை வீட்டு வேலைக்கென்று அனுப்புகின்றனர். இவ்வாறு சென்ற பல பெண்பிள்ளைகள் காணமற் போயுள்ளனர். உடல்ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கின்றனர். மேலும் சிலர் பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் குழந்தைகளைப் பெற்றுள்ளனர்.

இவையாவும் வறுமையைச் சமாளிக்கப் புறப்பட்டு நடைபெற்ற விடயங்களாய் உள்ளன. இச்சம்பவங்களிற் சில நீதியை, சட்டத்தை மதித்து நடக்கவேண்டிய அல்லது அமுல்படுத்த வேண்டிய நபர்களால் உருவானவையாகவும் பட்டவையாகவும் உள்ளன. இன்னும் சில பெற்றோர் தமது பெண்பிள்ளைகளை பாடசாலையிலிருந்து நித்திவிட்டு, சிறுவியாபாரச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்து கின்றனர். இதன்போது, இப்பெண்பிள்ளைகள் பலவிதமான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்கப் படுகின்றனர். வியாபாரத்திற்குத் தாம் உதவிசெய்வதாகக் கூறி, சிலர் இப் பிள்ளைகளை பாலியற் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாக்கிய நிலைகளும் உண்டு.

வறுமையைப் போக்கவெனச் சில அரசசார்பற்ற அமைப்புக்கள் பெண்களை மையப்படுத்திச் சில வேலைத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. சூழ்சிமுறைக் கடன், வருமான அதிகரிப்புச் செயற்பாடு, சுயதொழிற் பயிற்சிகள் எனப்பல செயற்பாடுகளில் அரசசார்பற்ற அமைப்புக்கள் ஈடுபடுகின்றன. இருப்பினும் நலன்புரிநிலையைச் சூழமைவுக்குள் இருந்துகொண்டு இவற்றைப் பயன்படுத்தி முன்னேறுவதென்பது இப்பெண்களைப் பொறுத்தவரை சிரமமான விடயமாக உள்ளது. மேலும் இப்பெண்களின் குடிகாரக் கணவன்மாரால் அல்லது குடிகார மகன்களால் கடனாகக்கொடுக்கப்படும் பணம் பலாத்காரமாகப் பறிக்கப்பட்டு அல்லது திருடப்பட்டுத் தமது மதுசார்ந்த தேவைகளுக்கெனச் சீரழிக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்டு. சொந்தமாக ஒரு காணியும் வீடும் இருந்தால் இவ்வுதவிகளை வைத்துப் பிரச்சினையைத் தணிக்கலாம் என்பது பெரும்பாலான பெண்களின் கருத்தாக உள்ளது.

மேலும் சில இலாப நோக்குடன் செயற்படும் தனியார் நிறுவனங்கள் இப்பெண்களை மையமாக வைத்துக் கடன் உதவி வழங்குகிறோம் என்ற போர்வையில் பெரும் பொருளாதாரச் சுரண்டலில் ஈடுபடுகின்றனர். இப்பெண்களின் அறியாமையை அவர்கள் மூலதனமாகப் பயன்படுத்தி இலாபம் அடைகின்றனர். இப்பெண்களின் வறுமையில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. மாறாகக் கடனை அடைப்பதற்கென இருக்கும் சிறு பொருட்களையும் அடகு வைக்கின்றனர். இதனால் குடும்பங்களில் பிரச்சினைகள் ஆரம்பமாகின்றன. இவ்விடயத்தில் விழிப்புணர்வைப் பெண்கள் ழுத்தியில் ஏற்படுத்தவேனச் சில அரசசார்பற்ற அமைப்புக்களால் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் போதிய வெற்றியளிக்கவில்லை. விழிப்புணர்வூட்டல் தொடர்பான சில முயற்சிகள் கடன்களைப் பெற்ற குடும்பம் சார்ந்த ஆண்களால் இடையூறிருள்ளாக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும் இக்கடன்களைப் பெற்று எவ்வாறு வறுமை நிலையைக் குறைக்கலாம் என்ற அறிவூட்டலோ அல்லது திறன் விருத்திப் பயிற்சியோ இலாப நோக்குடன் செயற்படும் இவ்வாறான நிறுவனங்களால் வழங்கப்படவில்லை.

வறுமையுடன் தொடர்புடைய இன்னோர் விடயமாக இருப்பது இடம்பெயர்ந்து வாழும் பெண்கள் வருமானமீட்டும் நோக்குடன் “தங்கு வேலை” என்று கூறப்படும் இரவில் தங்கிநின்று வேலை செய்யும் சில வேலைகளுக்குச் செல்கின்றனர்.

இவ்வாறு செல்லும் பெண்கள் அங்குள்ள வேலை வழங்குனர்களால், சக ஆண் ஊழியர்களால் உடல், உள, பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்கப் படுகின்றனர். அத்துடன் அவர்கள் வாழும் சமூகத்தால் தேவையற்ற விதங்களில் தவறான நடத்தையுடையயோர் என முத்திரையிடப்படுகின்றனர். கட்டுக்கதைகள், வதந்திகள் என இவர்கள் தொடர்பில் கதைகள் பரப்பப்படுவதால் இவர்களது தொழில், நாளாந்த வாழ்க்கை, எதிர்காலம் என்பன பாதிப்பிற்குள்ளாக்கப் படுகின்றன.

பாதுகாப்பு

பாதுகாப்பு என்ற விடயத்தை எடுத்து நோக்குவோமாயின் பெருமளவான பெண்கள் கணவரை இழந்தவராகவோ அல்லது ஆண்துணை இன்றியோ அல்லது கணவரைப்பிரிந்து வாழ்வோராகவோ இருப்பர். அதேபோல் அவர்களது பெண்பிள்ளைகளும் ஆண் பாதுகாப்பின்றி வாழும் நிலையிலிருப்பர். இவ்வாறான நிலையில் வாழும் பெண்களுடன் தீய நோக்குடன் அணுகும் ஒரு தொகுதி ஆண்கள் உள்ளனர். அதே போல் அவர்களது வருமானத்தைச் சுரண்டும் நோக்கில் அணுகும் ஆண்களும் உளர். அதேபோல் அவர்களைத் தமது சுய தேவைக்காகப் பயன்படுத்துவோரும் உளர். இடம்பெயர்ந்து வாழும் பெண்களுக்கு காவற் கடமைகளுக்கென அமர்த்தப்பட்ட காவற்றுறையினர், இராணுவத்தினராலேயே அவர்கள் பாலியற் துஷ்பிரயோகத்திற்குள்ளாக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உளர். அதேபோல் இடம்பெயர்ந்து பாதுகாப்பற்ற நிலையில் வாழும் பெண்களுக்குப் பாலியல் வல்லுறவின் மூலம் பிறந்த பல குழந்தைகள் முகவரியற்று கைவிடப்பட்ட, கொலை செய்யப்பட்ட பல சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன. இடம்பெயர்வென்பது பெண்களின் பாதுகாப்பைக் கேள்விக்குரியதாக மாற்றும் அதே வேளை, பாதுகாப்பிற்கென நியமிக்கப்படு பவர்களாலேயே அவர்களது பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும் நிலையும் உள்ளது. அதேபோல் இடம்பெயர்ந்து வாழும் சூழலில் அவர்களது பெண்பிள்ளைகளைத் தனியே விட்டுவிட்டு செல்வது ஆபத்தை உண்டுபண்ணும் விடயமாக உள்ளது. இடம் பெயர்வு என்பது ஆரம்பத்திலிருந்து பலவித பெண்கள் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாகும் நிலமை அதிகரித்துச் செல்வதைக் காணலாம். இரண்டு வயதுப் பெண்குழந்தை ஒன்று தாயார் தனது காலைக்கடன் முடித்துக்கொண்டு வருவதற்குள் பாலியற் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டு உயிருக்குப் போராடிய நிலையும் உண்டு. மேலும் பெண்பிள்ளைகள் தனியே இருக்கும் சூழலில் அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களாலேயே வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட நிலைமையும் உண்டு. மொத்தத்தில் இடம்பெயர்வு என்பது பாதுகாப்பு என்ற விடயத்தில் பல பாதகமான சூழ்நிலைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

இடப்பற்றாக்குறை

மிகவும் குறுகிய இடப்பரப்புக்களில் மிகத் தாழ்வான கூரைகளுடன் மிக நெருக்கமாக மக்கள் வசிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுவதால் இந்த வசிப்பிட நிலமை நீண்டகாலத்தில் பல உடல், உளப் பாதிப்புக்களை உண்டாக்குகின்றது. பத்துச் சதுர அடி நிலப்பரப்பில் எட்டுப் பேரை உடைய குடும்பம் ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக வசித்துவரும் நிலமையும் உண்டு. இக்காலப்பகுதியில் இக்குடும்பத்துள்

பிறப்புக்கள் நடந்துள்ளன, அதே போல் திருமணம், பூப்பெய்தல், இறப்பு ஆகியனவும் நடந்துள்ளன. இடப்பற்றாக்குறை என்பது பெண்களைப் பொறுத்தவரை பல பிரச்சினைகளையும், நெருக்கடிகளையும் உண்டுபண்ணுகின்றது. சுகாதாரப் பிரச்சினைகளில் தொடங்கி தனிப்பட்ட விடயங்கள் வரை இடப்பற்றாக்குறை பல பிரச்சினைகளை, உண்டுபண்ணுகின்றது. இடப்பற்றாக்குறை என்பது சிறுவர்களைப் பொறுத்தவரை பல பிறழ்வான நடத்தைக்குத் துணைபோகும் காரணியாக அமைந்துள்ளது. பெண்களைப் பொறுத்தவரை இடப்பற்றாக்குறை என்பது நீண்ட காலத்தில் மன உளைச்சலை உண்டுபண்ணும் விடயமாக மாறியுள்ளது. அயலவர்களுடன் பிரச்சினைகள் உண்டாவதற்கான பிரதான காரணியாக இருப்பதும் இடப்பற்றாக்குறையாகும். நாங்கு சுவர்களுக்குள் நடக்கவேண்டிய அந்தரங்க விடயங்கள் குறுகிய வசிப்பிடங்களுக்குள் நடப்பதால் பல நடத்தை, காலாச்சாரப் பிறழ்வுகள் ஏற்படுகின்றன.

போதிய காற்றோட்டம் இன்றி. வெப்பநிலைக்குத் தாக்குப்பிடிக்க முடியாத கூரைகளுக்குள் வசிப்பதும் ஒரு பிரச்சினையாகும். குறிப்பிட்ட சில காலங்களில் இதனால் குறிப்பிட்ட சில நோய்கள் அதிகரிக்கும் போக்கு இருக்கின்றது. மேலும், பொதுவான மலசலகூடம், பொதுவான குளிக்கும் இடம் என்பன நீண்ட காலத்தில் பல சமூகப்பிரச்சினைகளை உண்டு பண்ணியுள்ளது. சனாமி அனர்த்தம் இடம்பெற்ற காலப்பகுதியில் இடம்பெயர்ந்திருந்த பெண்கள் மத்தியில் பல பிரச்சினைகள் இருந்தன. அதில் முக்கியமாக இஸ்லாமியப் பெண்களிடமிருந்து பிரச்சினையாகவும் மனநெருக்கீட்டை உண்டுபண்ணிய விடயமாகவும் இருந்தது, கணவரை அனர்த்தத்தில் இழந்த பெண்கள் தொடர்பான சில பிரச்சினைகளாகும். இவர்களைக் குறிப்பிட்ட காலம் வரை சமய மார்க்கத்தின்படி தனிமைப் படுத்தி வைப்பார்கள். ஆனால் சனாமி இடம்பெயர்வின் போது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெண்களைத் தொகுதியாக வைத்திருந்தமை ஒரு பிரச்சினை ஆகும். இதற்குப் பிரதான காரணமாயிருந்தது இடப்பற்றாக்குறையும், கண்காணிப்பதற்கு இலகு என்பதும் ஆகும். பெரிய அவலம் நடைபெற்று முடிந்து மக்கள் இடம்பெயர்ந்து நெருக்கீட்டில் வாழும் சூழ்நிலைகளில் அவர்களில் உடல் உள ரீதியான தேவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் காட்டப்படுவதில்லை என்பதையே இது காட்டுகின்றது.

மறுமணம்

சனாமிக்குப் பின்னான காலப்பகுதியில் ஆண்கள் தமது மனைவிமாரை இழந்திருந்தது உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆனால், பெண்கள் கணவன்மாரை இழந்திருக்கிறார்கள் என்பது உறுதிப்படுத்தப்படாமல், அல்லது அவர்கள் அந்தத் துயரத்தில் இருந்து விடுபடுவதற்கு முன்னமே பலாத்காரமாக சில ஆண்கள் பெண்களை மிரட்டித் திருமணம் செய்ததும், சிலர் தொடர்ச்சியாக மிரட்டிக்கொண்டிருக்கும் போக்கும் இருந்தது. இந்த விடயத்தில் தொண்டர் அமைப்புக்களால் நேரடியாகவும் உடனடியாகவும் அப்போது தலையிட முடியாத சூழ்நிலை இருந்தது.

மந்திரவாதிகள்

அப்போது பெரும்பாலான ஆண்கள் காணமற் போனோர் பட்டியலில் இருந்தனர். இவர்கள் தொடர்பிலான தகவல்கள் தெரியாமல் இருந்தபடியால் அவர்களைச் சார்ந்த பெண்கள் மனநெருக்கீட்டில் இருந்தனர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இவர்களை இலக்குவைத்து நாட்டுக்குள் இருந்தும் நாட்டுக்கு வெளியிலிருந்தும் பெருமளவு மந்திரவாதிகள் படையெடுத்தனர். இங்கு கடைசியாக நடைபெற்றது வெறும் பணச்சுரண்டலும், உளவியல் ரீதியான சுரண்டலுமாகும். இவ்விடயத்திலும் எந்தவொரு அமைப்பாலும் பொருத்தமான தலையீட்டைச் செய்யமுடியவில்லை. [சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் எதிர்நோக்கும் இன்னோர் பிரச்சினை மீள்சூடியமர்வு தொடர்பானது, வாக்குறுதிகளும் திட்டங்களும் மாற்றி அமைக்கப்படும் போக்குத் தென்படுவதால் அவர்களின் மீள்சூடியமர்வு என்பது இழுபறிபட்டுக் கொண்டே செல்கின்றது. தற்காலிகமாகக் குடியேற்றப்பட்ட சில இடங்கள் மனிதர் வசிப்பதற்குப் பொருத்தமற்றனவாக இருப்பதால், இவர்கள் தமது அத்தியாவசியத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர்.] [சுனாமி காலப்பகுதியில் பாதிக்கப்பட்டு வைத்தியசாலைகளில் அனுமதிக்கப்பட்டோரில் காணாமற்போயுள்ள ஒரு தொகுதியினரும் உள்ளனர். இவர்களில் அதிகமானோர் பெண்களும் சிறுமிகளுமாவர். இவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பது தொடர்பில் ஆதாரபூர்வமான எந்தவித தகவலும் இல்லை. செவ்வழிக்கதைகளும் வதந்திகளும் இவர்கள் தொடர்பில் நிறையவே உலாவுகின்றன.]

வீட்டு வன்முறை

வீட்டு வன்முறை என்பது இடம்பெயர்ந்தவர்கள் மத்தியில் தான் அதிகம் நடைபெறுகிறது. வீட்டு வன்முறை நடைபெறுவதற்கான சில காரணங்களாவன.

- 1) கணவன்மாருக்கு மனைவி மேல் உள்ள சந்தேகம்
- 2) அதிக மதுப் பாவனை
- 3) ஆண்களுக்குள் இருக்கும் அடக்குமுறை உணர்வு
- 4) வறுமை
- 5) ஆண்களுள் இருக்கும் தாழ்வுமனப்பாங்கு, சுயமதிப்புப் பிரச்சனை
- 6) சில ஆண்கள் தமது பிறழ்வான நடத்தைகளை மறைப்பதற்காக வீட்டு வன்முறைகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.
- 7) ஆண்களுள் ஏற்படும் மனவிரக்தியும் மன அழுத்தமும்
- 8) கணவன் மனைவியாக்கிடையிலான குடும்ப உறவில் ஏற்படும் பாதிப்பு, விரிசல் என்பன நீண்டகால வீட்டு வன்முறையைத் தூண்டுகிறது.
- 9) சீதனம் இல்லாமல் நடைபெறும் திருமணங்கள்
- 10) வாழும் சூழலினால் உருவாக்கப்படும் ஒழுக்கம் சார் வதந்திகள்

இடம்பெயர்ந்தவர்கள் வாழும் நலன்புரி நிலையங்கள் இடைத்தங்கல் முகாம்கள் என்பன நீண்டகாலப் போக்கில் வீட்டு வன்முறையைத் தூண்டும் விடயங்கள் ஆகின்றன. இங்கு வாழும் பெண்கள், சிறுவர்களை எடுத்துக் கொண்டால்

பெரும்பாலானவர்கள் வீட்டு வன்முறைக்கு இலக்காகிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சில பெண்கள் திருமணத்திற்குரிய வயதிற்கு முன்பே திருமணம் செய்கின்றார்கள். இந்நிலையில் இவர்களுக்குரிய திருமணப்பதிவு நடப்பதில்லை. ஒரு குழந்தை அல்லது இரண்டு குழந்தைகள் பெற்றவுடன் குடும்பச் சுகம் உண்டாகின்றது. கணவன்மார் அதே காலப்பகுதியில் மதுவிற்கு அடிமையாகின்றனர். அவர்களும் வயதிற்கு குறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள். சிறு சிறு பிரச்சினைகள் ஆரம்பமாகி மிகச் சிறுவயதிலேயே வீட்டு வன்முறை நடைபெறும் குடும்பங்களாக மாறிவிடுகின்றன. வயது குறைந்த பெண்கள் அதிக வயது வித்தியாசமுடைய ஆண்களைத் திருமணம் செய்வதென்பதும் வீட்டு வன்முறை அதிகரிப்பதற்கான ஏது நிலையை உண்டுபண்ணுகின்றது. இவர்களுக்கிருக்கும் தேவைகள் எதிர்பார்ப்புகள் சிந்தனைகளுக்கிடையில் பொருத்தப்பாடு குறைவாக உள்ளபோது வீட்டு வன்முறை ஆரம்பமாகின்றது. இந்நிலை இடம்பெயர்ந்து வாழும் பெண்கள் மத்தியிலே அதிகமாக உள்ளது. தொடர்ச்சியாக நடைபெறும் வீட்டு வன்முறையானது குடும்பத்தில் நாளாந்த எதிர்காலச் செயற்பாடுகளைப் பாதிக்கும் அதேவேளை, பலரை மனச்சோர்வு, மனவிரக்தி, மரத்துப்போன நிலை, தற்கொலை முயற்சி ஆகியவற்றிற்கு இட்டுச்செல்கின்றது. வீட்டு வன்முறை காரணமாகத் தற்கொலை முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுப் பலர் இறந்து போக உயிர் தப்பிய சில பெண்கள் மிகுதிக்காலத்தை நடைப்பிணமாகக் கழிக்கின்றனர். வீட்டு வன்முறை நடைபெறும் சூழலில் வளரும் சிறுவர்கள் நாளை வீட்டு வன்முறையாளராக மாறும் வாய்ப்பு அதிகம் உள்ளது.

இடம்பெயர்ந்து வாழ்பவர்களைப் பொறுத்தவரை வீட்டு வன்முறைகளைச் சிறிதளவேனும் குறைக்க வேண்டுமாயின் அவர்களை மீளக்குடியமர்த்த வேண்டும் என்பது இடம்பெயர்ந்து வாழும் பெண்களின் வேண்டுகோளாக உள்ளது. வீட்டு வன்முறைக்கு எதிராகப் பெண்களை வலுப்படுத்த வேண்டுமென எடுக்கப்பட்ட பல முயற்சிகள் ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் சாதகமான பலனைத் தராமைக்கான காரணங்கள் பல உண்டு. சமுதாயத்தில் இருக்கும் மூட நம்பிக்கைகளும் சம்பிரதாயக் கலாச்சார நடைமுறைகளும் சட்ட நீதித்துறையின் பாரபட்ச அணுகுமுறைகளும் இவற்றுள் சிலவாகும்.

வீட்டுவன்முறையைத் தாங்கமுடியாது தலைமறைவாகி வாழும் பெண்களும் உளர். அதே போல் குடும்பத்தைப் பிரிந்து வாழ்வோரும் உளர். இன்னோர் திருமணம் செய்து கொள்வோரும் உளர். பிள்ளைகளைச் சிறுவர் இல்லங்களில், உறவினர்களின் வீடுகளில் விட்டுவிட்டு வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புத் தேடிச் சென்றோரும் உளர். சில பெண்கள் வீட்டுவன்முறையைத் தாங்கிக்கொள்ள இயலாமல் மதுபாவனைக்கு அடிமையாகின்றனர். இவை எல்லாம் வீட்டு வன்முறையை ஆரோக்கியமான முறையில் எதிர்கொள்ளச் சக்தியற்ற நிலையைக் காட்டுகின்றது. இடம்பெயர்ந்த பெண்கள் மத்தியில் வீட்டு வன்முறைக் கெதிராக ஆரோக்கியமாகச் சமாளிக்கும் முறைகள் என்பது மிகக்குறைவாகவே உள்ளது.

கல்விநிலை

இடம்பெயர்வின் காரணமாக அடுத்தடுத்துப் பல பாடசாலைகளில் குறுகியகாலம் படிக்க வேண்டி வந்ததால் புதிய சூழலை உள்வாங்கிக் கல்வியில் கருத்துன்றத் தொடங்க முதல் அடுத்த பாடசாலைக்கு மாறவேண்டிய சூழல் பலருக்கு ஏற்பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட மனஉளைச்சல் காரணமாகப் பலர் பாடசாலை செல்வதை இடைநிறுத்தினர். அதேபோல் இடம்பெயர்வின் போது கல்வி கற்பதற்குரிய சட்டபூர்வ ஆவணங்களை இழந்ததால் பாடசாலைகளில் சேர முடியாமல் இடைநிறுத்தியோரும் உளர். இவ்விடயத்தில் சில அரசசார்பற்ற அமைப்புகள் சில தலையீடுகளைச் செய்த போதும் அவை தற்காலிகமானதாகவே அமைந்தன. அதேபோல் சில பாடசாலைகளில் இடம்பெயர்ந்து வாழும் சூழலில் இருந்து பாடசாலைக்கு வரும் பிள்ளைகளைப் பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்கள், பிள்ளைகள், முகாம் பிள்ளைகள் என முத்திரை குத்திப் பிரித்துப் பார்க்கத் தொடங்கியதால் பலருக்குப் பாடசாலைக் கல்வி என்பது மனநெருக்கீட்டையும் அவமானத்தையும் உண்டுபண்ணும் விடயமாக மாறியது. இதனால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட தொகுதியாக இருந்தது பாடசாலை செல்லும் பெண்கள் ஆகும். இதனால் பல பெண்களின் கல்வி இடையூறுக்குள்ளாக்கப்பட்டது. இவ்விடயத்தில் நீண்ட பிரதிவாதங்கள் பாடசாலைச் சமூகத்துக்கும் இடம்பெயர்ந்து வாழ்வோரில் அக்கறை உள்ளோர்க்கும் தொடர்ச்சியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பாடசாலைச் சமூகத்தால் இடம்பெயர்ந்த பிள்ளைகள் தொடர்பில் முன்வைக்கப்படும் பிரதான குற்றச்சாட்டு இப்பிள்ளைகள் பாடசாலையில் இருக்கும் ஏனைய பிள்ளைகளைப் பழுதாக்குகிறார்கள் என்பதாகும். இருப்பினும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தம் தொடர் முயற்சிகள் காரணமாக இடம் பெயர்ந்த பிள்ளைகளைச் சாதாரணமானவர்கள் போல் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனநிலையில் சிறிதளவு சாதகமான மாற்றத்தினை உண்டுபண்ணியுள்ளனர். பாடசாலைகளில் காட்டப்பட்ட எதிர்மறையான பிரதிபலிப்புக்களால் பாடசாலைக் கல்வியை அதிகமாகப் பெண்களே இடைநிறுத்தியுள்ளனர். இடம்பெயர்ந்தவர்கள் வாழும் சூழல் என்பது பெரும்பாலும் பெண்கள் கல்விகற்பதற்குரிய சாதகமான சூழலைக் கொண்டிருக்கவில்லை. சனசந்தடியும் சத்தமும் மிகுந்த நெருக்கமான சூழலில் ஆண் பிள்ளைகள் அமைதியான சூழலைத் தெரிந்தெடுத்துப் படிக்கக்கூடிய சூழல் இருக்கிறது. ஆனால் பெண்பிள்ளைகளைப் பொறுத்தவரை இரவில் வெளியே சென்று படிப்பது என்பது இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. இவற்றையும் மீறிப் படித்துப் பல்கலைக்கழகம் வரை சென்ற பெண்களும் உளர். பல்கலைக்கழகம் சென்ற பெண்கள் தொடர்பிலும் அவர்கள் வாழும் சமூகத்தால் ஒழுக்கம் சம்பந்தப்பட்ட எதிர்மறையான அபிப்பிராயங்கள் உண்டு பண்ணப்பட்டுச் சில பெண்கள் அதனாலும் மன ரீதியான பாதிப்புக்குள்ளாகி யிருக்கின்றனர். பாடசாலையை விட்டு இடை விலகிய பிள்ளைகளுக்கான பல கல்வித்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரினும் அதனால் பெண்பிள்ளைகள் நன்மையடையும்விகிதம் குறைவாகவே உள்ளது. இதற்குக் குடும்ப ஆதரவிண்மையும் ஒத்துழைப்பின்மையும் இப்பெண் பிள்ளைகள் தம்மைப்பற்றி

வைத்திருக்கும் குறைவான மதிப்புமே பிரதான காரணங்களாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

சில அரசசார்பற்ற அமைப்புகள் பெண்களுக்கு மரபு ரீதியான சில தொழிற்கல்விகளை வழங்கி வருகின்றன. இத்தொழிற்கல்வியைப் பெற்று ஆண்கள் முன்னேறும் விகிதத்துடன் ஒப்பிடும் போது பெண்கள் முன்னேறும் விகிதம் என்பது குறைவாகவேயுள்ளது. தொழிற்கல்வி முடிந்தவுடன் சிறிது காலத்திற்குப் பெண்கள் தொழிலில் உற்சாகமாக ஈடுபடுகின்றனர். பின்னர் சமூகத்தில் இருந்தும் குடும்ப அங்கத்தவர்களிடம் இருந்தும் கிடைக்கும் ஒத்துழைப்பு, ஆதரவு குறைவதால் அவர்கள் படிப்படியாக அத்தொழில்களில் இருந்து மறைந்து போகின்றனர்.

பாடசாலைக் கல்வி, தொழிற்கல்வியில் ஏற்படும் முழுமையின்மை என்பது இடம் பெயர்ந்த பெண்களின் நாளாந்த, எதிர்கால வாழ்க்கையை பாதிக்கும் விடயமாக மாறிவிடுகிறது.

சட்ட ஆவணங்கள்

சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் ஆவணங்களான அடையாள அட்டை, பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம், திருமண அத்தாட்சிப் பத்திரம், இறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் இல்லாமல் இருப்பதென்பது இடம்பெயர்ந்தோரது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாகும். பல பெண்கள் திருமணம் தொடர்பிலும் தமக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் தொடர்பிலும் எவ்வித ஆவணங்களும் இன்றி உள்ளனர். இதன் காரணமாக இவர்கள் பலவித நெருக்கடிகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. இவர்களுக்கான இந்த ஆவணங்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக அரசு, அரசசார்பற்ற அமைப்புகள் பல ஏற்பாடுகளைப் பலமுறை செய்திருந்தும் இன்னும் ஆவணங்கள் இன்றிய நிலையில் பலர் உள்ளனர்.

இலங்கையின் இடம்பெயர்வு வரலாறு என்பது என்னைப் பொறுத்தவரை நான் பிறந்த காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை தொடரும் ஒரு விடயமாகவே உள்ளது. இவ் இடம்பெயர்வு என்பது, நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பெண்களைப் பலவழிகளில் பாதித்துள்ளது. எனது பணி அனுபவத்தில் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாத் தமது சொந்த இடத்தை விட்டு வேறிடத்தில் வசிக்கும் பல பெண்களுக்கு மிதமான மனச்சோர்வும், மிதமான மனநோய்களும் இருப்பதைக் கண்டுள்ளேன். பிரிவு, ஏக்கம், கவலை, பயம், நம்பிக்கையின்மை என்பன அதிகளவான பாதிப்புக்களை உண்டுபண்ணுகின்றது. எனவே, இடம்பெயர்வு என்பது பெண்களின் வாழ்வின் பலவித பிரச்சினைகளை உண்டுபண்ணியுள்ளது.

குறிப்பு :- நான் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக உளசமூகப் பணியில் ஈடுபடுகிறேன். இக்காலப்பகுதியில் எனது பணி அனுபவத்தின் ஊடாகப் பெற்றுக் கொண்ட விடயங்களை மையப்படுத்தி இவ்வாய்வுக் கட்டுரையை சமர்ப்பிக்கிறேன். புள்ளிவிபர ரீதியான எந்தவொரு தகவலையும் உள்ளடக்கவில்லை.

வன்முறையின் கருத்தியல்: பண்பாட்டு அடிப்படைகளும் அவற்றின் விளக்கமும்; ஒரு சமூகவியல் நோக்கு

ச. அன்பரசி

இன்று உலகில் பல பாகங்களிலும் குறிப்பாக எமது நாடாகிய இலங்கையிலும், ஏனைய தெற்காசிய நாடுகளிலும் வன்முறைகள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. இவ் வன்முறைகளில் குறிப்பாக “பெண்கள் மீதான வன்முறைகள்” பற்றி அடிக்கடி பேசப்படுவதையும், வன்முறைகளுக்கு எதிராகவும், வன்முறைகள் தொடர்பாகவும் விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகள், கருத்தரங்குகள் என்பன நாடெங்கிலும் நடைபெற்று வருவதையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. பொதுவாக நமது நாட்டிலே ஆண்பெண் இருபாலாருக்குமிடையில் பலவிதமான வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள போதிலும் குறிப்பாகப் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறைகள் தொடர்பாக ஆராய வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

“பெண்கள் மீதான வன்முறைகள்” “பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள்” “பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகள்” எனும் இச்சொற்பதங்கள் யாவும் அடிப்படை மனித உரிமைமீறல்களையே குறித்து நிற்கின்றன. சமூகத்திலே காலங்காலமாக ஆண்கள், பெண்கள் தொடர்பாக இருந்து வருகின்ற கருத்துக்கள், கடமைகள், பொறுப்புக்கள் மற்றும் அவர்கள் வகிக்கின்ற நிலைகள், பங்குகள் என்பவற்றைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகவும், தனி மனித சுதந்திரத்தை, உரிமைகளை மறுப்பதற்காகவும் வன்முறைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறு பெண்கள் மீது ஆண்களால் பிரயோகிக்கப்படும் வன்முறையானது நீண்டகால வரலாறு கொண்டது. காலங்காலமாகப் பெண்களது உரிமைகள் மீறப்பட்டு, அவர்கள் ஆணவர்க்கத்தினரின் ஆதிக்கத்தினால் அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு, கீழ்ப்படிந்து வாழ்ந்து வந்தனர். இயற்கையில் உடல்மீதியான வேறுபாடுகள் காணப்பட்டமையால் பால்நிலை ஏற்றத்தாழ்வுகள் உருவாகின. ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் தொடர்பாகக் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் முக்கிய பிரச்சினைகளாகக் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன. இந்நிலையில் பாலியல் மற்றும் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகளாகக் கருதப்படும் இந்த வன்முறையான செயல்களைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்வதற்காகப் பால்நிலை, பாலினம் என்ற இருபதங்களைப் பற்றிய வித்தியாசத்தை அறிதல் அவசியமாகின்றது.

பாலினம்

ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் ஆகியோரின் உயிரியல் ரீதியான பண்புக் கூறுகளைக் குறிக்கின்றது. நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றில் ஆணாக அல்லது பெண்ணாகப் பிறந்துள்ளோம்.

பால்நிலை

பால்நிலை என்பது சமூகத்தில் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் வழங்கப் பட்டிருக்கும் சமூகரீதியான பண்புக் கூறுகளைக் கொண்டது. நாங்கள் ஆண்களாக அல்லது பெண்களாக இருந்து வருகின்ற காரணத்தால் குறிப்பிட்ட சில விதங்களில் நாங்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டுமெனச் சமூகம் எதிர்பார்க்கிறது. இத்தகைய எதிர்பாப்புக்கள் எமது கலாச்சாரம், சமயம், மற்றும் எமது வாழிடம் என்பவற்றால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. பால் நிலை என்பது நாங்கள் யார்? மற்றும் சமூகத்தில் நாங்கள் என்ன செய்கின்றோம்? போன்ற விடயங்களுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான அதிகார உறவுகளுடனும் அது சம்பந்தப்பட்டுள்ளது.

காலம்காலமாகச் சமூகத்திலே ஆண்கள், பெண்கள் என்ற இருவருக்கு மிடையிலேயான வேறுபாடுகள், எல்லைகள், வரையறைகள் யாவும் பெண்களைச் சில எல்லைகளுக்குள் நின்று செயற்படுமாறு மட்டுப்படுத்தியுள்ளது. இல்லான், இல்லத்தரசி என்று குடும்பத்தினுள்ளே கணவனுக்கு ஏவல் புரியும் வேலையாள் என்றும் கணவனது/ ஆண்மகளினது ஆண்மகளினது சேவைகளைச் செய்பவள் பெண் என்றும், அடக்கம், பொறுமை என்பவற்றினை அணிகலமாகக் கொண்டு செயலாற்ற வேண்டியவள் பெண் என்றும் கருதப்படுவதனால் சமூகத்திலும் குடும்பத்திலும் பெண்ணானவள் சில வரையறை களுக்குட்பட்டே செயற்படவும், வாழவும் வேண்டிய நிலையும், நியதியுமுள்ளது. இதனாலேதான் ஆணாதிக்கத் தன்மைகள் அதிகரித்து வன்முறைகளும் அதிகரித்துச் செல்லும் நிலை காணப்படுகின்றது. இந்நிலையில்

பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறைகளாவன

- ✿ பாலியல் வன்முறை
- ✿ உடல் ரீதியான வன்முறை
- ✿ உணர்வு ரீதியான வன்முறை
- ✿ தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய பாரம்பரிய முறைகள்
- ✿ சமூகப் பொருளாதார வன்முறை
- ✿ இனரீதியான வன்முறை

பாலியல் வன்முறை

- ✿ பாலியல் வல்லுறவு மற்றும் திருமணத்தில் இடம்பெறும் பாலியல் வல்லுறவு
- ✿ சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம், சிதைத்தல் மற்றும் தகாத உறவு

- ✿ பாலியல் துஷ்பிரயோகம்
- ✿ பாலியல் சுரண்டல்
- ✿ போர் மற்றும் சித்திரவதை என்பவற்றின் ஒரு கருவியாகப் பாலியல் வன்முறை

உடல் ரீதியான வன்முறை

- ✿ வீட்டு வன்முறை உள்ளிட்ட உடல் ரீதியான தாக்குதல்
- ✿ ஆட்கடத்தல், அடிமை வியாபாரம்

உணர்வு ரீதியான மற்றும் உளவியல் ரீதியான வன்முறை

- ✿ ஏசுதல், அவமானப்படுத்தல்
- ✿ தடுத்து வைத்தல்

தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய பாரம்பரிய நடைமுறைகள்

- ✿ பெண்களின் பாலுறுப்புக்களைச் சிதைத்தல்
- ✿ பால்ய விவாகம்
- ✿ பலவந்தமான திருமணம்
- ✿ குடும்ப கௌரவத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டுக் கொலை செய்தல் மற்றும் அங்கவீனப்படுத்துதல்
- ✿ சிசுக்கொலை அல்லது புறக்கணிப்பு
- ✿ இளம் பெண்களுக்கு அல்லது பெண்களுக்குக் கல்வியை மறுத்தல்

சமூகப் பொருளாதார வன்முறை

- ✿ பாரபட்சம் காட்டுதல் அல்லது வாய்ப்புக்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றை வழங்காமறுத்தல்
- ✿ பாலியல் அடிப்படையில் சமூகத்திலிருந்து விலக்கிவைத்தல் / சமூகத்தடை
- ✿ சட்டவாக்கங்கள் மூலம் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல் என்பனவாகும்

மேற்குறிப்பிட்ட பலவழிமுறைகள் மூலமாகப் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் எமது நாட்டில் மட்டுமன்றி உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் நடைபெற்றவண்ணே மேயுள்ளன. தொன்று தொட்டுப் பெண்கள் மீதான அடக்கு முறைகளும், ஆணாதிக்கத் தன்மைகளும் மதநூல்கள் வாயிலாகவும், புராணக்கதைகள் மூலமாகவும் கூறப்படுவதால் எமது நாட்டு மக்களும் அவற்றையே கடைப்பிடிக்க முயல்கின்றனர். ஆண்களினது தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியவள் பெண் என்றும் ஆண்களுக்குப் பணி செய்து வாழ்வதே பெண்ணின் கடமை எனவும், அதுவே பெண்ணிற்குப் பெருமை தரும் செயல் எனவும் கூறி வள்ளுவரின் வாசகி அம்மையார், வசிட்டரின் அருந்ததி அம்மையார், மற்றும் கிறிஸ்தவ நூலில் வரும் லீவைற் என்னும் பெண் (நீதிமொழி 19ம் அதிகாரம்) போன்றவர்கள் உதாரணங்களாகக் காட்டப்படுகின்றனர். பெண்குழந்தை

பிறந்துவுடனேயே ஆரம்பிக்கப்படும் பாகுபாடுகள் நடைமுறை வாழ்விலும் தொடர்கின்றன. பெண் என்று பிறந்து விட்டால் அடக்கமாக வாழவேண்டும் என்பதும், ஆணுக்கு அடங்கிப் பணிந்து வாழ வேண்டும் என்பதும், எவ்வளவு துன்பதுயரமானாலும் பொறுமையுடன் சகித்து வாழ வேண்டும் என்பதும், குடும்பங்களிலும் சமூகத்திலும் எதிர்பார்க்கப்படுவதால் பெண்கள் தாம் அன்றாடம் அனுபவித்துவரும் கஸ்டங்களையும், துன்பங்களையும் சகித்து வாழும் நிலையும், தமக்கு நடப்பவை உரிமை மீறல்கள் என்றோ, வன்முறைகள் என்றோ உணரமுடியாத நிலையும் காணப்படுகின்றனர். பெண்குழந்தை பிறந்து விட்டால் சர்க்கரை அல்லது மிட்டாய் வழங்குவதும் ஆண்குழந்தை பிறந்து விட்டால் கற்கண்டு வழங்குவதும் என்று குழந்தைப் பேற்றில் ஆரம்பிக்கப்படும் பாகுபாடானது படிப்படியாக வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அதிகரித்துப் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் பெருகிக் கொண்டே செல்கின்றன.

இவ்வாறு சமூகத்திலே காலம் காலமாக விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள், வரையறைகள் யாவும் பெண்களைத் தம்மீது இழைக்கப்படுகின்றன, பிரயோகிக்கப்படுகின்ற வன்முறைகளை உணர முடியாமலும், வெளிப்படுத்த முடியாமலும் தடுத்து நிறுத்துகின்றன. நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே எது நடந்தாலும் வெளியே கூறாது, சமாளித்து, இயலாத ஒரு நிலையிலே வேறு மாற்று வழிகளின்றித் தற்கொலை செய்து மடியும் மனநிலை இன்று அதிகரித்துச் செல்கின்றது. தற்கொலைகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின்படி உலகினிலே தற்கொலை முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோரில் பெண்களே முதலிடம் பெறுகின்றனர். இதற்கான காரணம் யாதெனில் உளவியல் ரீதியாக “உயிருடன் புதைக்கப்பட்ட எந்தவொரு உணர்வும் என்றோ ஒருநாள் உயிர்பெறும்” என்பதற்கமையப் பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளை, மன உளைச்சல்களை வெளிப்படுத்தாது தங்களுக்குள்ளே புதைத்துச் சமாளித்த நிலையில் உணர்வுகள் கொந்தளித்துக் கட்டுமீறித் தற்கொலை செய்து உயிரை மாய்த்து விடும் அளவிற்குப் பெண்களை இட்டுச் செல்கின்றது.

இலங்கையின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வாழ்ந்து வருகின்ற சமூகங்களைப் பொறுத்த மட்டில் தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வுகளையும், அழிவுகளையும், இழப்புக்களையும் சந்தித்தது மட்டுமன்றித் தமது ஜீவனோபாயத்தை இழந்தமையுடன், வறுமை மற்றும் அடிப்படை வசதிகளான உணவு, நீர், உறைவிடம் என்பன இன்னும் கல்விவசதியின்மை, குடும்ப, சமூகக் கட்டமைப்புக்கள் குலைந்தமை போன்ற பலவிதமான பாதிப்புக்களுக்குட்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

உலகின் ஆகக் கூடிய உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்த குடித்தொகையினரைக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளில் ஒன்றாக இலங்கை இருக்கின்றது. போர் நிலைமைகள் காரணமாக ஏறத்தாழ 800,000 இலங்கையர்கள் தமது வாழிடங்களிலிருந்து

வெளியேறிச் செல்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்விதம் இடம்பெயர்ந்தவர்களுள் பெரும்பாலானோர் பெண்களும் சிறுவர்களுமே ஆவர். இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்த மக்கள் நலன்புரி நிலையங்களிலும் தற்போது மீள்குடியேற்றக்கிராமங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். வவுனியா மாவட்டத்திலுள்ள நலன்புரி நிலையத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின் நிலையை எடுத்து நோக்குவோமாயின் இவர்களது வாழ்க்கைத் தரம் பெரிதும் சீர்குலைந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. கடுமையான மன அதிர்ச்சித் தாக்கங்களும், தற்கொலை வீதங்கள் அதிகரித்த நிலைமைகளும், அதிகரித்த மதுபாவனையுடன் அன்றாடம் வீட்டுவன்முறைச் சம்பவங்களும், சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களும், பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களும், குழுக்களுக்கிடையிலான மோதல்கள்களும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றது. அத்துடன் சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் வலுவற்றவை யாகவேயுள்ளன. இங்கே வாழ்ந்து வருகின்ற பெண்களில் அநேகமானோர் தங்களது உரிமைகளை அறியாதோராகவும், வன்முறைகள் தொடர்பான விழிப்புணர்வு அற்றவர்களாகவும், இருந்து வருவதுடன் பொருளாதார நிலைமையளவில் தங்கிவாழ்வோராகவும், பண்பலம் அற்றோராகவும் காணப்படுகின்றார்கள். அத்துடன் இவர்கள் மத்தியில் கலாசாரச் சீர்கேடுகளும், இளவயதுத் திருமணமும் அதிகரித்துள்ளன.

பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் தொடர்பாக வெளியான தகவல்களின் பிரகாரம் (உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் தகவல்)

இலங்கையின் - 60 % வீதமான பெண்கள் வன்முறைகளுக்குள்ளாகியுள்ளனர்.

தெற்காசியாவில் - இரண்டு பெண்களுக்கு ஒருவர் எனும் ரீதியில் பெண்கள் வீடுகளில் நடைபெறுகின்ற வன்முறைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். தெற்காசியா என்னும் போது பங்களாதேஷ், பாகிஸ்தான், நேபாளம், பூட்டன், இலங்கை, இந்தியா, போன்ற நாடுகள் அடங்கும், அவ்வாறே

வடஅமெரிக்காவின்

கனடாவில் 25 % வீதமான பெண்கள் வாழ்வின் ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் தமது 17 வது வயதிற்கு முன்னரே இவ்வாறு வன்முறை அனுபவத்தைப் பெற்றுள்ளனர், என்றும் கொலை செய்யப்படும் பெண்களில் அரைவாசிக்கு மேலானோர் கணவன்மாராலோ அல்லது காதலர்களாலேயோ கொல்லப்படுகின்றனர் என்றும் தெரிகிறது. இங்கு வாழும் பெண்களில் பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்ட 12,300 பெண்களைப் பேட்டி கண்டதில் அதில் மண முடித்தவர்களில் 29 % வீதமான பெண்கள் தாம் தமது 16 வது வயது முதல் தமது முன்னைய காதலர்களால் அல்லது கணவன்மாரினால் அடிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று உலகசுகாதார ஸ்தாபனத்தின் புள்ளி விபர அறிக்கை கூறுகின்றது.

ஐக்கிய அமெரிக்கா

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் பாலியல் வல்லுறுவு பற்றிய ஆய்வொன்றில் கிட்டத்தட்ட 14-20 வீதமான பெண்கள் தங்கள் வாழ்நாளில் ஒருமுறையேனும் ஒரு முழுமையான பாலியல் வல்லுறுவிற்கு ஆளாகும் நிலை தெரியவந்துள்ளது.

ஐரோப்பா

பிரான்ஸ் நாட்டில் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்படுபவர்களில் 95 % வீதமானோர் பெண்களாவர், இவர்களில் 51 % வீதமானோர் தங்கள் கணவர்மாரின் கைகளாலேயே வன்முறைக்கு ஆளாகியுள்ளனர்.

ஸ்விற்சலாந்து

ஸ்விற்சலாந்தில் இருபதுக்கும் அறுபதிற்கும் இடைப்பட்ட (15,000) பதினைந்தாயிரம் பெண்களை ஆய்வு செய்ததில் அவர்களில் 20 % வீதமானோர் தமது துணைவர்மாரினால் வன்முறைக்குள்ளானதாகத் தெரியவந்துள்ளது.

ஐக்கிய இராச்சியம்

லண்டன் நகர்ப்பிரிவொன்றில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வொன்றின்படி 25 % வீதமான பெண்கள் தமது துணைவன்மாரினால் வீட்டு வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர் என்றும் தெரியவந்துள்ளது. இத்தகவல்கள் உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் வெளியிட்ட தகவல்களிலிருந்து பெறப்பட்டது. (தகவல்கள் தலைவி செய்தி மடல் We can 2003 - டிசம்பர்) பிரதி)

மனதைப்புண்படுத்தும் வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், பொருளாதார நடவடிக்கைகள், நடமாட்டம் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகள், பாலியல் வன்முறைகள், துஷ்பிரயோகங்கள், உடல் ரீதியான, உள ரீதியான துஷ்பிரயோகங்கள் என்பன மேற்குறிப்பிட்ட வன்முறைகளுள் அடங்குகின்றன.

இலங்கையில் வாழும் பெண்களில் 60 % வீதமான பெண்கள் வன்முறைக்குள்ளாக் கப்பட்டுள்ளதாக ஆய்வு அறிக்கைகள் மூலம் தெரியவந்துள்ள நிலையில் இவ்வன்முறைகள் வீட்டுவன்முறைகள், மதுபாவனை காரணமாக ஏற்படும் வன்முறைகள், வீட்டிற் பெண்களின் அடிமைநிலை, போக்குவரத்துக்களின் போதும், இடநெருக்கடி, சனநெரிசல்களின் போதும் நடைபெறுகின்ற வன்முறைகள், பாரபட்சம், உடல் ரீதியான துன்புறுத்தல்கள், வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், பாலியல் ரீதியான வன்முறைகள், தகாத உறவுகள் எனப் பல்வேறான வன்முறைகள் இதில் அடங்குகின்றன. இலங்கையில் இவ்வாறான வன்முறைகள் அதிகரித்துச் செல்வதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.

- ❖ யுத்த சூழ்நிலைகளும், இடப்பெயர்வுகளும்
- ❖ வன்முறைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வின்றமை
- ❖ பொளாதார நிலைகளில் ஆண்களிற் தங்கியிருத்தல்
- ❖ சமூக கலாசாரக் கட்டுப்பாடுகளும் சீர்கேடுகளும்
- ❖ ஆணாதிக்கம் போன்றவை முக்கியமானவையாகக் காணப்படுகின்றன.

எனவே இந்நிலையில் பெண்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படுகின்ற வன்முறைகள் பெண்களை எவ்வாறான அவலங்களுக்கும், முடிவுகளுக்கும் இட்டுச்செல்கின்றன என்பது தொடர்பாக வவுனியா மாவட்டத்தில் இடம்பெற்ற சிலசம்பவங்கள் வாயிலாக விளக்குவதற்கு முனைகின்றேன்.

சம்பவ ஆய்வு 01 (பெயர்கள் கற்பனை)

போர்ச்சூழல் காரணமாக இடம்பெயந்து வவுனியா மாவட்டத்திலே உள்ள கிராமம் ஒன்றிலே வசித்து வந்த குடும்பம் அது. கணவன் வயது 33, மனைவி வயது 27, பிள்ளைகள் முறையே 07, 05, 03, 01 1/2 வயது நிரம்பியவர்கள். இக்குடும்பத்திலே கணவன் நல்ல உழைப்பாளியாகவும் மனைவி மிகவும் சுறுசுறுப்பும், திறமையுமுடைய வளாகவும் காணப்பட்டனர். குடும்பத்தில் வறுமை, பொருளாதார நெருக்கடி என்று சொல்வதற்கில்லை. இருந்தபோதிலும் கணவன் மனைவி இருவருக்குமிடையே அடிக்கடி வாக்குவாதங்களும், பூசல்களும் ஏற்படுவது வழக்கமாக இருந்தது. நாளடைவில் அதுவே வன்முறையாகிக் கணவன் மனைவியைத் துன்புறுத்த ஆரம்பித்தான். மனைவியும் யாவற்றையும் சகித்துக்கொண்டு இது பற்றித் தனது பெற்றோர், சகோதரர்களிடமும் தெரிவியாது மகிழ்வுடன் வாழ்வது போல நடத்து வந்தாள். வழக்கம் போல ஒருநாள் வன்முறை அதிகரிக்கவே பட்டப்பகல் வேளையில் தனது கணவன், பிள்ளைகள் முன்னிலையில் தன்னுடல் முழுவதும் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றித் தீழுட்டிக் கொண்டாள். பிள்ளைகளின் அலறல்சத்தம் கேட்டு ஓடிவந்த அக்கிராம மக்களுடன் கணவனும் இணைந்து தீயை அணைத்து எரிந்த அப்பெண்ணை வைத்தியசாலையில் அனுமதித்தனர். செய்தி கேட்டு ஓடிவந்த அப்பெண்ணின் தங்கையான சுமதி எரியுண்ட தனது சகோதரியை வைத்தியசாலையில் வைத்துப் பராமரித்து வந்தாள். சுமார் ஒன்றரை மாத கால ஜீவ மரணப்போரட்டத்தின் பின்னர் அப்பெண் மரணமானார். மரணிக்கும் தறுவாயில் தனது சகோதரியிடம் தனது நான்கு பிள்ளைகளையு கணவரையும் பார்த்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டதற்கமைவாகவும், தனது சகோதரியின் நான்கு பிள்ளைகளும் அநாதரவாக்கப்பட்ட நிலையிலும் சுமதி தனது சகோதரியின் வீட்டிற்கு வந்து தங்கினாள். அந்நிலையில் தனது அக்காவின் கணவனுடன் கூடி வாழ்ந்தாள். ஒரு மாதகாலங்களில் அக்காவிற்கு நடந்தது போலவே சுமதிக்கும் வன்முறை அவலங்கள் தொடர்ந்தன. சுமதியும் பெற்றோர், சகோதரனுக்குத் தெரிவிக்காமல் சகித்துக்கொண்டாள், மறைத்தாள், சில சமயங்களில் கணவனை எதிர்க்கவும் செய்தாள். சுமதிக்கும் வன்முறைகள் அதிகரிக்கவே இனியும் பொறுக்க முடியாது என்ற நிலையில் அக்காவின் வழியில் தன்னுடல் முழுவதும் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றித் தீழுட்டிக்கொண்டாள். செய்தி கேட்டு ஓடிச் சென்ற சகோதரன் கிராமமக்களின் உதவியுடன் நள்ளிரவில் வைத்தியசாலையில் அனுமதித்தான். ஆறுமாத காலங்களிற்கு மேல் சிகிச்சை பெற்று உயிர் பிழைத்துக் கொண்டார். பெயரளவில் உயிர் பிழைத்துக் கொண்டாரே தவிரக் குணமடையவில்லை. உடல் முழுதும் எரியுண்டு மிகவும் விகார மடைந்த

தோற்றத்ததுடன் இரண்டு கைகளும் எரிந்து உண முற்ற நிலையில் இன்று தனது தாயாருடன் வாழ்கின்றார். கணவன் சுமதி தீழுட்டிக் கொண்டதுமே நான்கு குழந்தைகளையும் விட்டு எங்கோ ஓடிச்சென்று விட்டான். நான்கு பிள்ளைகளும் சிறுவர் இல்லங்களில் வளர்கிறார்கள். சுமதியோ தனது வயது முதிர்ந்த தாயாருடன் கிராமத்தவர்களின் உதவியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

சம்பவ ஆய்வு 02

கணவன், மனைவி இரண்டு ஆண்குழந்தைகள் கொண்ட இளம் குடும்பம் அது. கணவன் வயது 33, மனைவி வயது 32, பிள்ளைகள் முறையே 05, 02 வயதினையுடையவர்கள். கணவன், மனைவி இருவருமே மிகுந்த பிரயாசையுடையவர்கள். தோட்டவேலைகளில் இருவரும் இணைந்து ஈடுபடுவது வழக்கம். குடும்பத்தில் பொருளாதார நெருக்கடிகளும் ஏற்படுவது வழக்கம். வீட்டில் வேலைப்பழுவும் அதிகமாக இருந்தது. அத்துடன் கணவனின் ஆதிக்கத் தன்மை அதிகம் செல்வாக்குச் செலுத்தியது. இடம்பெயர்ந்து வாழ்வதனால் உறவுகளின் ஆதரவுகள் என்பது இருதரப்புக்களிலும் கிடையாத நிலையே காணப்பட்டது. இந்நிலையில் கணவனின் வன்முறைகள் வார்த்தை ரீதியாகவும், உடல் ரீதியிலான தண்டனைகளாகவும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. வன்முறைகளை அடிக்கடி அனுபவித்துக் கொண்டே தனது பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்து வந்தார் அப்பெண். ஒருநாள் பகல் வேளையில் கணவனுடைய வன்முறைகள் அதிகரித்த நிலையில் கணவனால் வன்மையாகத் தாக்கப்பட்ட பெண் தோட்டப் பயிர்களுக்கென வாங்கி வைத்திருந்த கிருமி நாசினியைத் தனது கணவன், பிள்ளைகள் முன்னிலையில் அருந்தித் தற்கொலை செய்து கொண்டார். மனைவி இறந்த சில மாதங்களின் பின்னர் கணவன் வேறுமணம் செய்து கொண்டார்.

சம்பவ ஆய்வு 03

பெண்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படும் வன்முறை பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நாட்களிலே நடைபெற்ற சம்பவம் இது. வவுனியா மாவட்டத்தின் கல்மடு எனும் கிராமத்தில் கடந்த 27. 04. 2006ம் திகதியன்று தனது வீட்டிலே மதிய உணவு தயாரித்துக் கொண்டிருந்த 27 வயதுடைய மணமாகாத புலி தயாநிதி என்பவர் மீது பாலியல் வல்லுறவு புரிந்த பின்னர் துப்பாக்கியினாற் சுட்டுக்கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவம் மனதை உருக்குவதாக அமைந்தது. இராணுவ காவலரணுக்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருந்தது இப்பெண்ணின் வீடு. சம்பவ தினமன்று வீட்டிலே தனிமையில் சமையல் செய்து கொண்டிருந்திருக்கின்றார் தயாநிதி என்ற அப்பெண். தற்போது வவுனியா நீதி மன்றத்தில் இச்சம்பவம் தொடர்பான வழக்கு விசாரணைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இச்சம்பவம் தொடர்பாக பத்திரிகைகளிலும் செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன.

இவ்வாறான பல்வேறுபட்ட வன்முறைச் சம்பவங்கள் வவுனியா நலன்புரி நிலையங்களிலும் அண்மித்த கிராமங்களிலும் பெண்கள் மீது நடைபெற்ற வண்ண

மேயுள்ளன. எனது பணியனுபவத்தில் நான் சந்தித்த பலதுணை நாடிகள் தற்கொலை எண்ணங்களுடனும், முயற்சிகளுடனும், தற்கொலை ஆபத்துகளுடனும் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்களுடன் சந்திப்புக்களை மேற்கொண்டதில் அநேகமானோர் வீட்டு வன்முறைகளுக்குள்ளாகி வாழ்ந்து வருபவர்களாகவேயுள்ளனர். சம்பவ ஆய்வுகளிற் குறிப்பிட்டது போல் வன்முறைகளை எதிர்த்து நிற்கமுடியாத வர்களாகவும், மாற்று வழிகளைச் சிந்திக்க முடியாதவர்களாகவும், சமூக விழுமியங்களுக்குள் சிக்குண்டு வாழ்வை அழிவுப்பாதையில் இட்டுச் செல்பவர்களாகவுமே காணப்படுகின்றனர்.

அதுமட்டுமல்லாது நலன் புரிநிலையங்களிலும் மீள்குடியேற்றக் கிராமங்களிலும் வாழ்கின்ற ஆண்கள் தமது நெருக்கீட்டு நிலைமைகளையும், கஸ்டங்களையும் சமாளிப்பதற்காக மதுபாவனையில் ஈடுபடுகின்றார்கள். மதுபாவனையின் பின்னர் தங்கள் மனைவி மக்கள் மீது வன்முறையைப் பிரயோகிக்கின்றார்கள். இல்லையேல் கண்ணெதிரில் தென்படுபவர்களுடன் வலுக்கட்டாயமாக வன்முறை புரிகின்றார்கள். அண்மையில் எனது உளவளத்துணை வழங்கலின் போது யுவதிகள் குழுவொன்றைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. ஆச்சரியம்யாதெனில் இன்றைய காலக்கட்டத்திலும் கூட பெண்களுக்கு நடைபெறுகின்ற வன்முறைகள் தொடர்பாக எவ்வித விழிப்புணர்வும் அற்றவர்களாகவும், வன்முறைகளை உணராதவர்களாகவும் ஆணாதிக்கத் தன்மைகளை ஏற்றுக் கொள்ளபவர்களாகவும் அவர்கள் காணப்பட்டமையே. வன்முறைகள் தொடர்பான ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் வேளையில் நாம் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் பல உள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது.

பெண்களுக்கு நடைபெறுகின்ற இவ்வாறான வன்முறைகளுக்கு எதிராகவே சர்வதேச மகளிர் தினம் கொண்டாடப்படுகின்றது. இன்று பல அமைப்புக்கள், நிறுவனங்கள் என்பன பெண்களது உரிமைகள் தொடர்பாகவும் பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் பணியாற்றி வருகின்றன. பல்வேறு விதமான பிரச்சார நடவடிக்கைகளையும், விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுத்துச் செயற்படுத்தி வருகின்றனர். பிரச்சாரத்திட்டங்களில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை ஒழிக்கும் நோக்கில் பலவிதமான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப் படுகின்றன.

“பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை ஒழிப்பதற்கான சர்வதேச தினமாக நவம்பர் 25ம் திகதி பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. டிசம்பர் 10ம் திகதி சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. நவம்பர் 25ம் திகதி தொடங்கி டிசம்பர் 10ம் திகதிவரையிலான 16 நாட்களிலும் வன்முறை ஒழிப்புப் பிரச்சார நடவடிக்கைகளில் ஆர்வமுடையோர் ஈடுபடுகின்றனர். மனித உரிமைகள் என்றவகையில் வன்முறையற்ற வாழ்க்கை வாழ்வதற்குப் பெண்கள் அனைவரும் உரித்துடையவர்களே எனும் நிலை உணரப்படல் வேண்டும். மற்றுமொரு திட்டமான

“பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை எம்மால் முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியும்” (We Can) என்ற பிரச்சாரத் திட்டமானது இலங்கையில் 2004ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. தற்போது இலங்கையில் 16 மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 90 நிறுவனங்கள் We Can பிரச்சாரக் கூட்டணியை உருவாக்கியுள்ளன.

இவ்வாண்டு 2006ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 7, 8, 9 ஆகிய தினங்களில் ஆறு தெற்காசிய நாடுகள் இணைந்து “தெற்காசிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவோரின் ஒன்று கூடல்” கொழும்பில் முதலாவது பிராந்திய மட்ட நடவடிக்கையாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், நேபாளம், ஆப்கானிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வருகைதந்து பலர் கலந்து கொண்டனர். தெற்காசியாவிலுள்ள இந்த ஆறு நாடுகளிலும் வாழ்கின்ற ஆண்களும், பெண்களும் இணைந்து அடுத்த ஆறுவருட காலத்தில் 5 மில்லியன் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவோரை தெற்காசியாவில் அணிதிரட்டத் திடசங்கற்பம் பூண்டுள்ளனர். அடுத்த 2005 - 2011 ம் ஆண்டுவரையிலான கரலப்பகுதியில் 50 மில்லியன் மக்களிடையே மாற்றங்களை ஏற்படுத்துபவர்களை (Change makers) அணித்திரட்டுதல் இலக்காக அமைந்துள்ளது.

பெண்கள் வன்முறைகள் காரணமாக உடல் ரீதியாக மட்டும் பாதிக்கப்படுவதில்லை. உணர்வுரீதியாகவும், உளரீதியாவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே பெண்களுக்கு எதிராக வன்முறையை ஒருபோதும் பயன்படுத்தவோ, அதை மன்னித்துவிடவோ, அது பற்றி மௌனம் காக்கவோ முற்படமாட்டோம் என ஒவ்வொரு பெண்ணும், ஆணும் திடசங்கற்பம் கொள்ள வேண்டும்.

வன்முறைகளை இல்லாதொழிக்கச் செய்யவேண்டியவை

- வன்முறைகளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் ஏற்படுத்தல்
- ஆணாதிக்க அடக்குமுறைகளிலும், அதிகாரப் போக்குகளிலிருந்தும் விடுபடு வதற்குப் பெண்களை வழிகாட்டுதல்
- பெண்கள் தங்களது உரிமைகள் தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளைப் பெறுதல், அறிந்து கொள்ளல், விழிப்புணர்வு பெற வழிவகுத்தல்
- வன்முறைகள் தொடர்பாக பகிரங்கமாக அல்லது நம்பிக்கையானவர்களுடன் கதைப்பதற்குரிய நிலையை ஏற்படுத்துதல்
- பெண்கள் தங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளுக்கான மாற்றுத் தீர்வுகளைக் (மாற்று வழிகளை) கண்டு கொள்ள உதவுதல்
- பெண்களை வலுலுட்டல்
- பொருளாதார ரீதியில் பெண்களின் நிலையை மேம்படுத்தல்
- கல்வி சுகாதார நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்தல்
- பெண்களின் உரிமைகள் யாவும் மனித உரிமைகள் என அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்தல்

- ✽ மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவோர்களாக (Change makers) ஆண்களையும் பெண்களையும் உருவாக்குதல்
- ✽ பெண்கள் புறந்தள்ளப்படுவதிலிருந்து சுதந்திரம் பெற்று அரசியல், பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார விடயங்களில் ஈடுபடவும் அவற்றை அனுபவிக்கவும் வழிவகுத்தல்
- ✽ பெண்களுக்கு நடைபெறும் வன்முறைகளுக்கெதிரான சட்டங்களை வலுப்படுத்தல்.
- ✽ அரசியல் அங்கீகாரங்களை ஏற்படுத்தல்.
- ✽ தனிப்பட்ட ஆற்றல்களை மேம்படுத்தல்
- ✽ தன்னம்பிக்கையையும், துணியையும் வளர்த்துக் கொள்ளல், வளர்க்க உதவுதல்
- ✽ பெண்களுக்கான தட்டிக்கொடுத்தலையும், பாராட்டுக்களையும் உரிய நேரத்தில் வழங்குதல்

நானைய பெண்களின் நிலையில்

- ✽ குடும்பத்திலும், ஏனைய இடங்களிலும் தலைமைத்துவத்தையுடையவர்களாகச் செயற்பட ஊக்குவித்தலும் உருவாக்குதலும்
- ✽ அரசியல் சட்டத்தினுள் ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்களின் நிலையை உயர்வடையச் செய்தல்
- ✽ பாரம்பரிய சமூகக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டுத் தனி மனித சுதந்திரமுடைய வர்களாகப் பெண்கள் செயற்படவும் மதிக்கப்படவும் கூடிய நிலைகளை உருவாக்குதல்
- ✽ சமத்துவம், அபிவிருத்தி, சமாதானம் என்பவற்றை ஏற்படுத்திக் கொள்ள ஆண்களும், பெண்களும் இணைந்து செயற்படுத்தல்

மேற் கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு விடயங்களும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கு வழிகாட்டியாக அமையும். ஒவ்வொரு பெண்ணினதும் தனித்துவமும், தனிமனித சுதந்திரமும் மதிக்கப்படவும் பேணப்படவும் வேண்டும். எனவே நீண்ட காலத்திற்குச் செயற்படக் கூடிய சமூகப் பொறிமுறைகளை உருவாக்குவதும், விழிப்புணர்வு பெற்றுக்கொள்வதும், விழிப்படைவதும், பெண்களுக்கான கௌரவத்தை உருவாக்குவதுடன் அவை இன்றைய தேவைகளாகவும் அமைகின்றன. ஆய்வுச் சம்பவங்களில் நாம் கண்ட பெண்களுக்கு ஏற்பட்ட அவல நிலைகளும், கொடூரங்களும், இனியும் ஏற்படாமல் பாலியல் மற்றும் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகள் முற்றாக மாற்றமடையும் நிலை உருவாகுவதற்கு நாமும் இணைந்து ஏனைய பெண்களையும், ஆண்களையும் இணைத்து எம்மால் முடிந்தவற்றைப் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை ஒழிப்பதற்காகச் செயற்படுவோம்.

அன்றைய காலப் பெண்களின் நிலை

ஆண்களின் அடக்கு முறையிலும், கணவனின் அதிகாரப்பிடியிலும், சிக்கித் தவித்து வாழும் பெண்களாகவும், வேலைத்தளங்களில், மிகச் சொற்ப அளவிலேயே பணியாற்றிய பெண்களாகவும் கூனிக் குறுகித் தலைசாய்ந்தும், தலைகுனிந்தும், வீட்டிலே பாரிய சுமைகளுடன் பாலியல் இம்சைகட்கு உட்படுத்தப்பட்டுத் தமது கஸ்டங்களை வெளிப்படுத்த முடியாமல் வாழ்ந்த பெண்களாகவும், சமூக அந்தஸ்து, கல்வி, உயர்கல்வி மறுக்கப்பட்ட பெண்களாகவுமே வாழ்ந்து வந்தனர்.

நாளைய பெண்களின் நிலை

குடும்பத்திலும் ஏனைய நிலைகளிலும் தலைமை ஏற்றுச் செயற்படும் பெண்களாகவும், பணித்தளங்களில் ஆணிற்குப் போட்டியாகவும், சரிநிகர் நிலையில் பணியாற்றும் நிலையிலும், அரசியல் நிலைகளிலும், சட்டத்தினுள்ளும் ஆணுக்கு நிகராகவும், சமூக விகிதாசாரத்தில் உயர்கல்வி கற்ற பெண்களாகவும், ஆண்களின் அடக்கு முறைகளையும், இம்சைகளையும் தட்டிக் கேட்கக் கூடிய பெண்களாகவும், குடும்பச் சுமைகளை ஆணுடன் பெண்ணும் இணைந்து இறக்குவதற்குச் செயற்படுபவர்களாகவும், அங்க வேறுபாட்டிலும், தனித்துவங்களிலும் தவிர வேறுபாடற்ற சமூகச் செயற்பாடுகள் எவற்றுடனும் வாழும் நாளைய நிலை உருவாக அனைவரும் இணைந்திருவோம்.

பெண் பாலியல் தொழிலாளிகள் ஒரு சமூகப் பொருளாதார உளவியல் நோக்கு

செல்வராணி

ஆணாதிக்க மரபு ரீதியான சமூகத்தில் பெண் பாலியல் தொழிலாளி ஒருத்தியின் சமூகப் பொருளாதார, உளவியல் பிரச்சினைகளை அம்பலத்திற்கு வராத சங்கதிகளை வெளிப்படுத்துவதும் தீர்வுகளை முன்மொழிவதும் இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். சமூகத்தில் பெண்கள் பாலியல் தொழிலாளியாக மாறுவதற்கு அடிப்படை அவர்களின் அதீத வறுமையும், முறையான கல்வி அறிவு இன்மையும் ஆகும்.

ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கல் தனது கோர நாக்குகளை பெண்களை நோக்கியே நீட்டி வருகின்றது என்பது கண்கூடு. ஆண்களின் பலதரமான முறைகளை அவற்றின் சகல வடிவத்தையும், ஆதிக்கத்தையும் உள்ளடக்கி சற்றே மாற்றி அமைக்கப்பட்ட வடிவமாக சமூகத்தால் பெண்கள் பாலியல் தொழிலாளிகளாக ஆக்கப்படுகின்றனர். பெண்களின் வறுமை ஆண்களின் சுரண்டல்களுக்கு அடித்தளமாக்கப்படுகின்றது. கணவன் குடும்பம் ஒன்றின் தலைவன் என்றும் அவனே பொருளாதாரத்திற்கும், குடும்ப வருமானத்திற்கும் அரசன் என்றும் கட்டியமைக்கப்பட்ட சமூகத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகளுடன் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்ணின் நிலமை இறுதியில் அவளின் உடலைச் சந்தைப்படுத்தும் நிலமைக்கு தள்ளப்படுமளவுக்கு ஆணாதிக்கம் எவ்வாறு பங்களித்து வருகின்றது என்பது சமூகத்தில் பலருக்குத் தெரியாத விடயமாகும். பெண்ணின் குடும்பத்தினுள் ஒரு நாள் உணவிற்காக 10 ரூபாவிற்கும் 15 ரூபாவிற்கும் கூடப் பெண்ணின் உடலை ஆண்கள் சுரண்டிப் போகம் ஈட்டுகின்றனர். பாலியல் நோய்களாலும் உயிரின் நீடித்த தன்மைக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் பால்வினை நோய்களாலும் ஒரு பெண் பாலியல் தொழிலாளி அந்நச்சு வட்டத்தினுள் மூழ்கிப் போகின்றாள். வாழ்க்கையின் ஆதாரத்திற்காக நிர்வாணமாகின்ற பெண் அவ்வாதாரமே இல்லாமல் சிதைக்கப் படுகின்றாள்.

4 சமூகத்தின் கட்டமைக்கப்பட்ட ஆணாதிக்க உறவுகள் பெண் பாலியல் தொழிலாளிகளை மாணிடப் பிறப்பாய் சிந்திக்காமல் சிந்தனைக்கே அருவருக்கும் அசிங்கமாய் உருவகப்படுத்தியுள்ளன. இதன் ஏக போக ஆதிக்கத்தில் சமூகம் பெண் பாலியல் தொழிலாளிகளை சமூக அங்கத்துவத்திலிருந்து தூக்கி எறிந்து வம்புகளையும், வன்முறைகளையும், வதந்திகளையும் அப்பெண்ணை நோக்கிக் கட்டவிழ்த்து விடுகின்றது. இதன் உச்சக் கட்டமாக அவளின் வயதிற்கு வந்த பெண் பிள்ளைகள் பாலியல் பலாத்காரத்திற்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள்.

இக் கொடுமையெல்லாம் ஒரு பரம்பரைத் தொழிலுக்கு முகவரியிடும் ஆணாதிக்கச் செயல் முறையாகும். இவ்வாறான ஆணாதிக்க வக்கிரத் தன்மைகள் நியாயப்படுத்தப் படுவதற்காகப் பெண்ணில் மட்டும் முழுப் பிழைகளையும் சமூகம் தள்ளி விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. பெண் பாலியல் தொழிலாளியிடம் வருகின்ற ஆண்களைச் சமூகம் குற்றற்றவர்களாக, நியாயம் கற்பிக்கின்றது. அவர்களுக்கு எதிராகக் கேள்விகள் கேட்கப்படுவதில்லை. விமர்சிக்கப்படுவதில்லை, இதனால் ஆணின் அத்தீத்பாலியல் தேவையும் அவனுடைய ஆதிக்கப் பண்பாடுகளும் கேள்வி கேட்கப்படாமல் விமர்சிக்கப்படாமல் மூடிமறைக்கப்பட்டு ஆண் பலசாலித் தன்மையைக் கூர்மைப் படுத்துகின்றன.

ஆணின் பாலியல் வக்கிரங்கள் ஆணின் இரகசனையாக உருவகப்படுத்தப்பட்டு, நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. பாலியல் பண்டமாக்கப்பட்ட பெண்ணின் உழைப்புத் துச்சமாக்கப்பட்டு அவளின் ஓய்வு நேரமும் ஆணாதிக்க வரையறைக்குள் பறிக்கப்பட்டு பெண் ஒடுக்கப்பட்டு விடுகின்றாள். இவ்வளவு கொடுமையான ஆணாதிக்க அநாகரிகத்தினால் பெண் கணவனால் கைவிடப்பட்டாலும் பெண் பிள்ளைகளைத் தாங்குகின்ற, போசித்து வளர்க்கின்ற சுமை தாங்கியாக இருக்கின்றாள். ஆண் கட்டற்ற சுதந்திர பாலியல் நுகர்விலும் பெண் பாலியல் சுரண்டலுக்குள்ளும் மூழ்கிப்போகின்றனர் ஆணுக்குரிய பொறுப்புக்களை ஆண் சுலபமாக தட்டிக் கழித்துச் சென்றாலும் பெண் பல்வேறு பொல்லாப்பையும், கொடுமையையும் தாங்கித் தன்னுடைய பிள்ளைகளை போசித்து வளர்க்கின்றாள் இதனால் வறுமையும், பாலியல் சுரண்டலும் பெண்ணின் வாழ்க்கை வட்டமாக, இதிலிருந்து வெளி வரமுடியாத ஒரு மூடுவட்டமாக அமைந்து பெண்களைத் தாழ்நிலைக்கு தள்ளுகின்றது. இது பெண்களின் பிழை அல்ல, ஒரு ஆணாதிக்க சமூகத்தின் கொடூரமான கட்டமைப்பாகும்.

இதில் பெண்கள் தமது வாழ்க்கையைச் சிதைத்துக் கொள்ளக் கட்டாயப்படுத்தப் படுகின்றனர். உளவியல் தாக்கமும், இழி நிலையும், பொருளாதாரப் பற்றாக்குறையும், வறுமையும், பாலியல் நோய்களும், பிள்ளைகளுக்கான பாதுகாப்பு இன்மையும், சமூகத்தால் ஒதுக்கப்படும் நிலமையும் ஒரு பெண் பாலியல் தொழிலாளியின் இன்றைய பிரச்சினைகளாகும். இதனை ஒரு பெண் பாலியல் தொழிலாளியின் கூற்றிலிருந்து அறியலாம்.

“விளக்குகளை அணைத்தால் தான் எங்களுக்கு வாழ்க்கைக்கான ஒரு நேர உணவு கிடைக்கின்றது”

இந்த ஆய்வுக்குத் தவிரீதியான முறைமையியல் பயன்படுத்தப்பட்டது தரரீதியான ஆய்வு முறையியல் என்பது சொற்கள், சொற்றொடர்கள், எண்ணக்கருக்கள், அபிப்பிராயங்கள் என்பவற்றுடனும், அகவயமான உணர்வுகளோடும் பெரிதும் தொடர்புடையதாகவும் காணப்படுவதுடன் யதார்த்த நிலைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற ஒரு முறையுமாகும். இது மக்களை அளவீடு

செய்வதற்கன்றி விளங்கிக் கொள்ளவே முயற்சிக்கின்றது. சமூகத்தில் உள்ள மனிதர்களின் உணர்வுகள், எண்ணங்கள் முக்கிய கவனத்தில் கொள்ளப்படும் இயற்கைச் சூழலில் தரவுகளை உள்ளடக்கியதொரு ஆய்வுத்தன்மை வெளிப்படுத்தப்படும்.

எனவே பெண்ணிலைவாதிகள் பெண்ணிய ஆய்வொன்றிற்கான முறைமையியலைத் தெரிவு செய்கின்ற பொழுது தரீதியான ஆய்வு முறைமையினையே விரும்பித் தெரிவு செய்கின்றனர். ஆய்வாளினியின் ஆய்விற்கான பொருத்தப்பாடானது தரீதியான ஆய்வு முறைமையியலில் தங்கியுள்ளதால் ஆய்வாளினியால் தரீதியான முறைமை இவ் ஆய்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. ஆய்வுச் செயற்பாடானது சமூகத்தில் பற்கு பற்றிச் செயற்படுவதன் ஊடாக நம்பகத்தன்மையை பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக அமையும். அந்த வகையில் ஆய்வாளினி சமூக யதார்த்தத்துடன் பங்கு பற்றவும், சமூக அங்கத்தவராக மாற்றிச் செயல்படுவதற்கும் தரீதியான ஆய்வு முறைமையே தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு சமூகத்தில் குறிப்பிட்ட மக்கள் வகுப்பினை அதாவது பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் வகுப்பினரில் குறிப்பாகப் பெண்களை ஆய்வுக்காகத் தெரிவு செய்தோம். இவற்றில் அவர்களின் பிரச்சினை சார்ந்த நிலைப்பாட்டினை எடுத்துக் கொண்டு ஆய்வை நடாத்துவதற்காகத் தரீதியான ஆய்வு முறைமையே மிகப் பொருத்தமானதாகும். தரீதியான ஆய்வு முறைமையியலில் தரவு சேகரிக்க விடய ஆய்வு முறை (Case study method) ஆய்வாளினியால் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த விடய ஆய்வு முறை தனிப்பட்ட வாழ்வோடு சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதால் ஆய்வாளினியின் ஆய்வுக்குப் பொருத்தமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. மேலும் விடய ஆய்வு முறை முக்கியமாக ஓர் நுட்பத்தைத் தூண்டுகின்ற ஒரு முறையாகும்.

பெண்ணிலை வாதிகளின் விடய ஆய்வு பெருபாலும் வாய் மொழி வரலாறு மற்றும் சுய சரிதம் கேட்டல் (Full scale biographical studies) என்பவற்றை உள்ளடக்குகின்றது. பெரும்பாலும் விடய ஆய்வு முறை தனியாள் வாழ்க்கை முறைக்கும் சமூக ஒழுங்கு முறைகளுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளையும், வேறுபாடுகளையும் மிகவும் ஆழமாக விளக்குவதற்கு உதவுகின்றது.

தாலிக்குளம் மீள்குடியேற்றத் திட்டக் கிராமத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட விடய ஆய்வு ஒன்றின் பகுப்பாய்வு. இவ்வாய்வு பால் நிலை சார்ந்த விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதற்குரிய முறைமையியலானது மரபு ரீதியான கருத்துக்களைக் கேள்வி கேட்பதாகவும், அவற்றை விமர்சிப்பதாகவும், அவற்றை மாற்றி அமைக்க இருக்கத் தகாதவாறு அமைந்திருத்தல் வேண்டும். என்பது பெண்ணிலைவாத ஆய்வாளர்களின் எதிர்பார்ப்புக்களாகும்.

எனவே இத்தகைய ஆய்வுத் தலைப்புக்குப் பொருத்தமான முறைமையியலாகத் தரரீதியான ஆய்வு முறைமை காணப்படுகின்றது. பெண்ணிலைவாத வரலாற்றில் உலகளாவிய ரீதியில் அவ்வாறான அனுபவங்கள் ஓரளவுக்குக் காத்திரமான ஆவணங்களாக இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது எனலாம். பெண்ணிலை வாதம் சார்ந்த ஆய்வுகள் அல்லது பால்நிலை சார்ந்த ஆய்வுகள் என்பது பெண்ணின் தன்னிலைப்பட்ட நிலைமைகளை வெளிக்கொண்டு வருவதும் அதனூடாகப் பெண் தன்னுடைய வாழ்வு பற்றிய பிரஞ்சுவை எவ்வாறு ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றாள் என்பதை ஆவணப்படுத்துவதுமான ஒரு முறைமை என்று Ann - Oakly என்னும் பெண்ணிலை வாதி வரையறுத்துக் கொள்கின்றார் எனவே பெண் பெண்ணாகவும், மனிதர்களாகவும் தமது அனுபவங்களை அகம் சார்ந்து வெளிப்படுத்தும் பொழுது அதனை ஆவணப்படுத்தல் என்பதும் பெண்ணிலை ஆய்வுகளில் பிரதானதாகும்.

இக்கருத்தினை மரபு ரீதியான ஆய்வில் இருந்தும் வித்தியாசப்படுத்தியே பார்க்க வேண்டும் இவ்வாறான காரணங்களால் எண் ரீதியான முறைமையியல் தவிர்க்கப்பட்டு தர ரீதியான ஆய்வு முறைமையியல் தெரிவு செய்யப்பட்டது நியாயமானதாகும். எண் ரீதியான ஆய்வுகளில் புற வயப்பண்புக்கு முக்கியம் கொடுக்கும் தன்மையே காணப்படுகின்றது. எனவே பெண் தொடர்பான இவ்வாய்வில் பெண் தன்னை வெளிப்படுத்துகின்ற தன்மைக்கு முக்கியம் கொடுக்க வேண்டி இருப்பதால் அகரீதியானதும் ஓரளவு தரரீதியானதுமான முறைமையியலே பொருத்தமானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆய்வுக்குரிய காலம் ஒரு மாதமாகும். விடய ஆய்வுக்குப்படுத்தப்பட்டவர் ஒரு பெண் (பாலியல் தொழிலாளியாகும்) ஆய்வு வரையறையாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை குறுகிய காலமும், பெண் பாலியல் தொழிலாளிகளை சமூகத்தில் அடையாளம் காண்பதில் உள்ள சிக்கல்களுமாகும்.

பெண் பாலியல் தொழிலாளிகள் தம் குடும்பப் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றனர். பெரும்பாலும் இக் தொழில செய்யும் பெண்கள் கல்வியறிவு இல்லாதவர்களாகவும் உள்ளார்கள். ஆய்வுக்குப்படுத்தப்பட்ட பெண்ணின் இருப்பிடம் ஒதுக்கப்பட்ட காட்டுப் பிரதேசம். இக் குடும்பத்திற்கான பாதுகாப்பு வேலி, படலை ஒழுங்கமைப்பு ஒன்றும் இல்லை. 10 x 5 அடி பரப்பைக் கொண்ட ஒரு அறை காணப்படுகின்றது கதவு இல்லை தமது அன்றாட தேவைக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய நீர் வசதியின்மையும் காணப்படுகின்றது. இப்பெண்ணானவள் கால் நடையாக ஒன்றரை (1/2) கிலோ மீற்றர் நடந்து சென்று தான் வாகனத் தரிப்பிடத்தை அடைய வேண்டும்.

இவரைத் தேடி வந்த உறவினர்கள் கடந்த பத்து வருடங்களில் ஒருவரும் இல்லையென்றே சொல்லலாம் அயலில் வாழ்வோரின் கல்வி நிலையும் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளது என்பதைக் காணமுடிகின்றது.

கமலா என்ற பெண்ணின் கதை பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது
(ஆய்வு அறம் கருதிப் பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது)

மூன்று (03) வருடத்திற்கு முன் நான் முகாம் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தேன் எனது கணவர் ஒரு குடிகாரன். அப்பொழுது என்னைத் தகாத வார்த்தையில் பேசுவார், அடிப்பார், வேலைக்குத் தொடர்ச்சியாகச் செல்லமாட்டார் வேலைக்குச் செல்லாத நாட்களில் என்னைத் தொந்தரவு செய்வார், உடலுறவுக்கு என்னை அடிக்கடி அழைப்பார் அப்போது என்னால் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்த வேளைககளில் அயலவர்கள் நான் பரிந்துரைப்பார்கள். காலங்கள் கடந்தன அப்போது ஏழு (7) வருடங்களுக்கு முன் குடும்பக்கட்டுப்பாட்டுச் சச்சிரச்சிகிச்சையைச் செய்து கொண்டேன் அதன் பின் எனக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை கணவர் என்னைக் கைவிட்டுச் சென்று விட்டார். அதற்கு பிறகு நான் உழைக்க ஆரம்பித்து விட்டேன். அப்போது பிள்ளைகளை அயல் வீட்டார் கவனித்துக் கொள்வார்கள் எனது கடைசிக் குழந்தைக்கு மூன்று மாதம் நான் வேலைக்குச் செல்லும் போது என்னுடைய மூத்த மகளுக்கு 11 வயது மகள் கவனித்துக் கொள்வார் அதன் பின் தொடர்ச்சியாக வேலைக்குச் சென்று வந்தேன்.

பின் மீள் குடியேற்றத் திட்டம் ஒன்றில் குடியேற்றப்பட்டேன். எனது வீடு ஒதுக்குப் புறமாகவே கிடைத்தது. நானும் எனது பிள்ளைகளும் அவ்வீட்டிலேயே தங்கியிருந்தோம். நான் தொடர்ச்சியாக வேலைக்குச் சென்று வந்தேன். காலையில் சென்றால் இரவு 9.00 மணிக்கு அல்லது 10.00 மணிக்கு வீடு வந்து சேருவேன் நான் வரும் வரைக்கும் பிள்ளைகள் அயலவர்களின் வீடுகளில் தங்கியிருப்பார்கள்.

நான் ஒவ்வொருநாளும் பஸ் தரிப்பிடத்திற்கு நடந்து வருவேன் வீடு திரும்புகையில் பஸ் இல்லாத நாட்களில் யாருடனாவது சைக்கில் அல்லது மோட்டார் சைக்கில், ஓட்டோ, வான், ரெக்டர், லொறி, இவ்வாறான வாகனங்களில் பல தடவைகள் சென்றுள்ளேன். நான் ஏறும் வாகனங்களில் குடிபோதையில் உள்ள ஓட்டுனர்களும் இருப்பார்கள். அப்போது கிராமத்தவர்கள் என்னைக் கூடாதவன் எனக் கூறுவார்கள்.

இவ்வாறாகப் பிந்தி வருகையில் எனது மூத்த மகளை ஒருவர் கெடுத்துவிட்டார். அவர் எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர். நான் அதைப் பெரிது படுத்தாமல் விட்டேன். காரணம் அவர் முதலில் என்னுடன் வந்தவர். பயத்தால் விட்டு விட்டேன். எனக்கு வருமானம் போதாது காரணம் நான் யாருடன் சென்றாலும் கொஞ்சப்பணம் அதாவது 20, 30/- தான் கிடைக்கும் அனேகமாக 10 ரூபாய் அல்லது 15 ரூபாயும் கிடைக்கும் எனது பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்கான போதிய காசு கிடைக்கவில்லை.

இக் கூற்றிலிருந்து அறியக் கூடியதாய் இருப்பவை :

இவ்வகையான பிரச்சினை ஏற்படுவதற்கு ஆரம்பநிலை தந்தை குடிகாரராக, மதுபானம் பாவிப்பவராக இருந்துள்ளமையாகும். இப் பெண் கணவனின்

கொடுமைகளை அறிந்து கொண்டு வாழ்ந்து வந்தாள், அதன் பின் கணவனின் வருமானம் குவவாக இருந்தமையினால் இப் பெண் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டுள்ளது. வேலைக்குச் செல்லும் இடத்தில் அவருடைய குடும்ப நிலமையை யோசிக்காமல் அவரைப் பாலியல் தொழிலுக்கு ஈடுபடுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொழிலுக்குச் சென்று வீடு திரும்பும் பெண்ணுக்குப் போக்குவரத்தின் போதும் பிரச்சினை ஏற்படுகின்றது. பெண்ணின் பரிதாப நிலையைப் பார்க்க வேண்டிய ஆணாதிக்கம் பாலியலுக்கான வழியை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றது. பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடும் பெண் பொருளாதார ஈட்டலுக்காக இப்படி இருந்தாலும் ஆண்கள் குடும்பத்தினுள் நுழைவதையும் காணலாம். வீடுகளுக்கு வருவதும் வளர்ந்த பிள்ளைகளில் கை வைப்பதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

கிராமப் புறங்களிலிருந்து ஈடுபடும் பெண்ணிடம் குறைந்த பணத் தொகைக்குச் செல்லும் ஆண்களையும் குடிபோதையின் செயற்பாடுகளுக்குப் பின் பணத்தைக் குறைத்தலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பணத்தைக் கொடுக்காமல் விட்ட சந்தர்ப்பமும் உள்ளது.

தீர்வுகள்

- ✱ சுய தொழிலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்
- ✱ அப்பெண்ணின் வாழ்விடத்தை வெளியாக்கி பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.
- ✱ வாழும் சமூகம் இப் பெண்ணுடன் இணைந்து வாழும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.
- ✱ கிராமத்தில் சில பொறுப்புக்களுக்கு இப் பெண்மணியை வழிகாட்ட விடல்
- ✱ சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துதல்
- ✱ சுயதொழிலுக்கான பயிற்சி வழங்கல் அதன் பின் சிறு கடன் தொகை அறவிட்டுத் தொழிலை ஆரம்பித்தல்.
- ✱ இவ்வாறான பெண்ணுக்குப் போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் (சைக்கிள் ஓட்டப் பழக்குதல், பெற்றுக் கொடுத்தல்)
- ✱ பிள்ளைகளுக்கான கல்வி வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்
- ✱ நீர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்தல்
- ✱ பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்குவிக்கும் கருவியைக் கண்டறிந்து தடுத்தல்
- ✱ பெண் சாரதிகளை உருவாக்க வேண்டிய கடமைப்பாடுகளை உருவாக்குதல்
- ✱ பிள்ளைகளை இழந்த கல்வி மற்றும் மாலை நேர வகுப்புகளுக்கு அனுப்பி வைத்தல்
- ✱ பால்வினை நோய்களுக்கான விளக்கங்களை வழங்கலும், நிவாரணம் வழங்கலும்.
- ✱ வறுமையை ஒழித்தலும், கல்வியறிவு புட்டலும்.

எனவே இவ்வாய்வு ஆணாதிக்கம் கொண்ட சமூகத்தில் பெண்ணுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளைக்காட்டக் கூடியதாக உள்ளது. சமூக உருவாக்கத்தின் நிலைப்பாடு புரியக் கூடியதாகவும் கிராமத்துப் பெண்கள் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபட்டமைக்கான காரணங்கள் தெரியக் கூடியதாகவும் உள்ளன. இவ்வாறான தொழிலை ஊக்குவிக்கும் கூட்டம் ஆண்களாகவும், ஆணாதிக்க சமூகமாகவும் காணப்படுகின்றது.

குடும்பம் என்று நோக்குகையில் பிள்ளைகள் இவ்வாறான விடயங்களில் ஆழமான சிந்தனையின்றி அயலவர்களுடன் இணைந்து வாழ்கின்றனர். தந்தை எனப்படுபவர் தனது பாத்திரத்தை மறந்து விடுகின்றார். பெண் தாய்மையை நிலை நாட்டு கின்றாள்.

இவ்வாறான பிரச்சினைகளினால் அப் பெண் சமூகத்தினால் வெறுக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்படுகின்றாள். இதற்கான தீர்வுகள் சமூகத்தால் எடுக்கப்பட்டுத் தோற்றம் பெற வேண்டும் இவ்வாறான பெண்களை அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் முன்நிலைப்படுத்தல் வேண்டும் என்பதே இவ் வாய்வின் முடிவாகும்.

பெண்ணிலைவாதப் பார்வையுடன் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை முன்னெடுக்கும் போது ஏற்படும் பிரச்சினைகள்

—தம்பிராசா சாதிக் அமீன்—

ஆணாதிக்கம் ஒரு சமூகவியல் பார்வை.

ஆணாதிக்கம் என்பது வரலாற்று ரீதியான கால ஓட்டத்தினூடாக, சமூகப் பொருளாதார பண்பாட்டுத் துறைகளிலும், உளக்கட்டமைப்பிலும் தாய் ஆதிக்க முறைமை பின் தள்ளப்பட்டு, தந்தை ஆதிக்க முறைமை முனைப்புற்ற போது ஆண்கள் மையமாகக் கொண்டு சமூகங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டதன் விளைவே என்பதாக வரையறுக்கப்படலாம். இருப்பினும் கால ஓட்டத்தில் வெவ்வேறு மானிடவியலாளர்களால் வெவ்வேறு வரைவிலக்கணங்கள் வெளியிடப்பட்டே வந்துள்ளன.

“ஆணாதிக்கத்தின் வளர்ச்சிப்போக்கைச் சற்றுப்பார்ப்போமெனில் பெண்ணுக்கே சிறப்பாயிருக்கும் அவளது உடற்கூறே குழந்தைகளைப் பெறவும், பாலூட்டவும், உணவு ஊட்டவும் என அவளை மனைக்குள்ளேயே முடக்கிவிட்டது. தன் மூலம் பெறப்பட்ட சிகளை, குழந்தையை, பிள்ளையைத் தாலாட்ட, பாலூட்ட, வளர்க்க என அவளின் தொழில்கள் கூடிக்கொண்டே போயின. இப்பழுவைக் குறைப்பதற்கு அவள் கணவன் இஷ்டப்படவில்லை. அவன் படிப்படியாக சுவாமியாக, தலைவனாக, கடவுளாக மாறிவிட மனைவி அடி பணிபவளாக மாற்றப்பட்டு விட்டாள். அவளது அழகிய உடல்வாகு காரணமாக இன்ப உறவை வழங்குவது மாத்திரமல்லாமல் பலாத்காரத்திற்கும், வல்லுறவிக்கும் உட்படுபவளாக மாறிவிட்டதால் கணவனுக்குச் சமையல், உடலின்பம் ஏனைய சொகுசுகளை வழங்குவது எழுதப்படாத சட்டமாக மாறிவிட்டது. அவளுக்கு எதிரான வல்லுறவு, பலாத்காரம், தண்டனைக்குரிய குற்றமாகச் சட்டமிடப்பட்ட போதிலும், சாட்சிகள், காரணங்கள், அவள் ஏன் அங்கு அவ்வேளையில் சென்றாள் போன்ற கேள்விகளை எழுப்பிப் பலாத்காரம் என்பது இணக்கம், அவளது விருப்பம் என்று சட்டம் திரித்துக் கூற முற்படுகிறது. இப் பெண்ணை உடற்கூறு நோக்கில் ஆணாதிக்கப் பார்வையில் தான் இச்சட்டமும் பார்க்க முற்படுகிறது.

பெண்ணின் உடற்கூற்றே, கற்பு எனும் பழம் பெரும் கோட்பாட்டை உருவாக்கியது. பின்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மனநிலைக் கோட்பாடுகள், மனதின் புனிதம் பேணப்பட வேண்டுமென்று இன்னும் பெண்ணை ஒடுக்கவே முற்படுகிறது. ஆனால் கைக்கிளை, பெருந்தினை, பலதார மணம். வைப்பாட்டி உறவு எனக் கற்பின் கோட்பாடுகளிலிருந்து ஆணை விலக்கவே முயற்சிக்கிறது. இருப்பினும் சிறு குழந்தை மணம், விதவை மறுமணமறுப்பு, உடன் கட்டை ஏறுதல் என்பன சமூகத்தால் அங்கிகாரம் பெற்றதாக மாற்றம் பெறத்தொடங்கின.” (செல்வி திருச்சந்திரன் 2000)

பெண்களுக்கெதிரான சுரண்டல்கள், ஒடுக்குமுறைகள், பாரபட்சங்கள்

சமூகக் கட்டமைப்பில் காணப்படும் ஆணாதிக்க சிந்தனையின் காரணமாக உருவான பெண்களுக்கு எதிரான உரிமை மீறல்களாகச் சுரண்டல்களையும், ஒடுக்கு, முறைகளையும், பாரபட்சங்களையும் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

பெண்களின் உரிமைகளும், அவர்களின் பாலியல் தன்மையும் பெண் என்ற காரணத்தால் சுரண்டப்படுவதை, பெண்களுக்கெதிரான சுரண்டல்களாகக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுக்கு உதாரணங்களாகச் சமமான வேலைக்கு ஆணை ஒப்பிடும் போது பெண்ணுக்கு குறைந்த ஊதியம் வழங்கப்படுதல் (தோட்டத் தொழிலாளர்கள்), குறைந்த சம்பளத்தில் அதிக வேலை நேரம் வேலை செய்யவேண்டியிருத்தல் (ஆடைத் தொழிற்சாலை), வீட்டு எஜமானனால் பலாத்காரத்துக்கு உட்படுத்தப்படல் (வெளிநாட்டுப் பணிப்பெண்கள்) போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

பெண்களின் அதிகாரம் செலுத்தும் உரிமை நசுக்கப்பட்டு, அவர்கள் ஆண்களை விடக் கீழ்மையாக்கப்படுவதைப் பெண்களுக்கு எதிரான ஒடுக்கு முறை எனக் குறிப்பிடலாம். இதற்கு உதாரணங்களாக வீட்டில் கணவனால், தந்தையால் அடக்கப்படுவதையும், அலுவலகத்தில் பெண்ணின் அதிகாரம் மட்டுப்படுத்தப்படுவதையும், அரசியலில் பெண்களுக்கு குறைந்த சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்படுவதையும் கூறலாம்.

பெண்கள் தாம் பெண் என்ற காரணத்தால் இரண்டாந் தரப் பட்சமாக நோக்கப்படுவதன் மூலம் தமது உரிமைகளை அனுபவிப்பதில் இருந்து தடுக்கப்படுவதை பெண்களுக்கெதிரான பாரபட்சம் எனக் குறிப்பிடலாம். இப்பாரபட்சங்கள் ஒரு தனி நபராலோ அல்லது ஒரு சமூகாயத்தாலோ காட்டப்படலாம் இவற்றுக்கு உதாரணங்களாக வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படும் போது காட்டப்படும் பாரபட்சங்களையும், வேலை செய்யும் போது பெண் என்ற காரணத்தால் கிடைக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வசதிகளையும், வீட்டில் பெண் பிள்ளை என்ற காரணத்தால் குறைந்த ஊட்டம், குறைந்த கல்வி, குறைந்த அரவணைப்பு கிடைக்கப் பெறுவதையும் கூறலாம்.

பெண்ணிலை வாதம் ஒரு கருத்தியல் நோக்கு:

பெண்ணிலை வாதம் என்றால் என்னவென்று வரைவிலக்கணப்படுத்துவது மிகவும் கடினமான பணியாகவே காணப்படுகிறது. எனவேதான் பெண்ணிலைவாதத்திலும் பொதுவாகக் காணப்படும் அடிப்படைத்தன்மைகளை இனங்காண்பது சாலப் பொருத்தமானது எனக் கருதலாம். அதாவது பெண்ணிற்கு சமூகத்தில் காணப்படும் குறைந்த மதிப்பினாலும் அவளுக்கு இழைக்கப்படும் பாலியல் துன்பங்கள் காரணமாகவும் எல்லா வகையான பெண்ணியல் வாதிகளும்

பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளைக் குறைக்க அல்லது இல்லாதொழிக்கச் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாசார தன்மைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென வாதிடுகின்றனர்.

“பெண்ணுரிமை வாதத்தின் பல் வகைப்பட்ட சமூகப் பொருளாதார உந்தல்களால் ஏற்பட்ட ஒரு பூரண வளர்ச்சி நிலையே இன்று பெண்ணிலை வாதம் எனக் கணிக்கப்படுகிறது.

சமகாலப் பெண்ணிலைவாதக் கொள்கைகளைப்பற்றிய தாற்பரியங்களைப் பகுப்பு ரீதியாக வகுப்பது பிரச்சினைக்குரிய விடயமாகும். பெண்களுக்கு ஏற்படும் சுரண்டல் வகைகளுக்கும், உரிமை மறுப்புகளுக்கும், அடக்கு முறைகளுக்கும் கீழ் நிலைகளுக்குமுரிய காரணங்களை இனங்காணும் வழிமுறைகளில் கூட பெண்ணிலைவாதிகளுக்கிடையே விவாதங்கள் காணப்படுகின்றன. அதாவது பெண்களின் பால்மையே பெண்களுக்கு எதிரி என்போர் சிலர்.

பால் நிலைப்பாட்டுக் கற்பிதங்கள் அதாவது பால்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் சமூக வரையறைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினைகளும் பாகுபாடுகளுமே காரணமாகும் என்போர் சிலர். பொருளாதாரக் காரணிகளே பெண்களை அடிமைப்படுத்துகின்றன என்போரும் இருக்கின்றனர்”
(செல்வி திருச்சந்திரன் 1988)

இவற்றை விளங்கிக் கொண்ட முறைமையிலும் பரிகாரம் தேடும் வழிமுறைகளிலும் இவற்றைக்களையும் முயற்சிகளிலும் கூடப் பேதங்கள் காணப்படுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. இவற்றினடிப்படையில் பெண்ணிலைவாதங்கள்.

1. முற்போக்குப் பெண்ணிலை வாதம்
  2. மார்க்சியப் பெண்ணிலை வாதம்
  3. தீவிரவாதப் பெண்ணிலை வாதம்
  4. சோசலிசப் பெண்ணிலை வாதம்
  5. பண்பாட்டுப் பெண்ணிலை வாதம்
  6. ஜனநாயகப் பெண்ணிலை வாதம்
- எனப் பல்வேறு வகைப்படுத்தப்படலாம்.

சம காலப்பின் னணியில் பெண்ணிலைவாதம் பற்றிய ஒரு விளக்கம்:

“சம காலப்பின் னணியில் பெண்ணிலைவாதம் பற்றி விளக்குவதற்குப் பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.” சமூகத்திலும், வேலைத்தளத்திலும், குடும்பத்திலும் பெண்கள் அடக்கப்படுவதும், சுரண்டப்படுவதும் பற்றி விழிப்பாயிருப்பதோடு இதை மாற்றுவதற்கான முயற்சிகளைப் பெண்கள் அமைப்பு

ரீதியாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று பெண்ணிலை வாதம் கூறுவதோடு, பெண்களுக்குப் பல வழிகளிலும் பாரபட்சம் காட்டுவதற்கு எதிராக சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கும், சமத்துவத்திற்குமாகப் பாடுபடும் ஒரு இயக்கம் என்று அதை நாம் கூறலாம். பெண்கள் குடும்பத்தில் கீழ்மைப்படுத்தப்படுவதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களைக் கண்டறிவதோடு இன்று நிலவும் பொருளாதார அரசியல், அமைப்பிற்கு எதிராகவும் போராட வேண்டும்” (ஜயவர்தன 1986 : 03) என்றும் அது கூறுகிறது.” (செல்வி திருச்சந்திரன் 1988)

“ 1979 இல் பாங்கொக்கில் பெண்ணிலை வாதக் கருத்தியல் பற்றி கூட்டத்தில் இரண்டு நீண்ட கால இலக்குகளின் அடிப்படையில் வைத்து பெண்ணிலை வாதம் வரையறுக்கப்பட்டது. முதலாவது அடக்கு முறையிலிருந்து பெண்கள் விடுதலை பெறுவது என்பது வீட்டிலும், வெளியிலும் தமது வாழ்க்கையைத் தாமே தீர்மானிக்கும் தெரிவையும் அதிகாரத்தையும் பெறுவதாகும். பெண்ணிலை வாதத்தின் இரண்டாவது இலக்கு சர்வதேச ரீதியாகவும் தேசிய ரீதியாகவும், நீதியான சமூக, பொருளாதார அமைப்பைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் பெண்களுக்கு எதிரான சகல விதமான அடக்குமுறைகளையும், அவர்களது சமத்துவமின்மையையும் மாற்றுதல் பற்றியது. இக்கருத்தானது பெண்களை, தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களிலும், தேசிய அபிவிருத்திக்கான திட்டமிடல்களிலும், தேசிய, சர்வதேச ரீதியான மாற்றங்களின் மூலோபாயங்களிலும் பங்கெடுக்க வைத்தலை அழுத்துகின்றது. இவ்விரண்டாவது இலக்கானது மிகவும் பரந்து பட்டதாக இருப்பதால் யதார்த்த ரீதியாக பெண்ணிலைவாதத்தின் வரம்புகளுக்குள் வராத ஒன்றாகவுள்ளது.” (செல்வி திருச்சந்திரன் 1998)

பால் நிலையும் அபிவிருத்தியும்:

சமூக நிலையில் ஆண் பெண்களுக்கிடையேயான உறவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்து, ஆண்களையும் பெண்களையும் கலந்தாலோசனை செய்து, பெண்களையும், ஆண்களையும் தமது அபிவிருத்தியைக் கூட்டாகத் தீர்மானிப்பதற்கு இயலுமானவர்களாகவும், அதிகாரமுடையவர்களாகவும் ஆக்குவதை அபிவிருத்தித் தந்திரோபாயமாகக் கொண்ட அணுகுமுறையை “பால் நிலையும் அபிவிருத்தியும்” என்ற அணுகுமுறையாகக் கருதலாம். இவ்வணுகுமுறை 1980 களின் ஆரம்பத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சபைகள் அமையத்தால் முன்வைக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது.

“பால் நிலையும் அபிவிருத்தியும் என்ற அணுகுமுறையானது சமூகத்தின் இயல்பு நிலையைக் கருத்தில் கொள்ளும். அதாவது சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களிடையே காணப்படும் வேறுபட்ட தன்மையையும் (Diversity) இரு வேறுபட்டதும் இன்றியமையாததுமான ஆண்களினதும் பெண்களினதும் பங்களிப்புக்களையும், கருத்திற் கொள்ளும். இது மட்டுமல்லாமல் பின்வரும் சமூக நிலைகளும் கருத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

1. பெண்களது நிலையும் அதிகாரமும் தாழ்த்தப்பட்டுள்ளது.
2. பெண்களது வேலைக்குக் குறைந்த மதிப்புத் தரப்படுகிறது.
3. மூலவளங்கள், விளைபயன் ஆகியவற்றிற்குரிய நுழைவுரிமையிலும் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தலிலும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே வேறுபாடு உண்டு.
4. தீர்மானம் எடுத்தலில் பெரும்பாலும் பெண்கள் புறந்தள்ளப்படுகின்றனர்.
5. காலத்திற்கும், இடத்திற்கும் ஏற்பப்பால் நிலை உறவுகள் வேறுபடும் அல்லது மாறும்.

“பால் நிலையும் அபிவிருத்தியும்” என்ற அணுகுமுறை மூலம் மேற் குறிப்பிட்ட சமூக நிலையை மாற்றுவதற்குப் பின்வரும் அபிவிருத்தித் தந்திரோபாயங்களை கையாளப்படும்.

1. பெண்களையும் ஆண்களையும் தமது அபிவிருத்தியைக் கூட்டாகத் தீர்மானிப்பதற்கு இயலுமானவர்களாகவும், அதிகாரமுடையவர்களாகவும் ஆக்குதல்.
2. மூலவளங்கள், சந்தர்ப்பங்கள் அரசியல் அதிகாரம் என்பன தொடர்பான உரிமையை அதிகரித்தல்.
3. அபிவிருத்தி பற்றித் தீர்மானம் எடுப்போராகப் பெண்களையும், ஆண்களையும் ஈடுபடுத்தல்.
4. ஆண் பெண்களுக்கிடையேயான பால் உறவுகளை உருமாற்றுதல்.
5. தாக்கம் மற்றும் விளை பயன் ஆகியவற்றில் சமத்துவத்தை அடைதல்.

மேற்குறிப்பிட்ட அபிவிருத்தித் தந்திரோபாயங்கள் மூலமாகப் பின்வரும் அபிவிருத்தி தொடர்பான நடவடிக்கைகள் இவ்வணுகுமுறையின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும். அவையாவன

1. சமூக நிலையில் ஆண் பெண்களுக்கிடையேயான அதிகார உறவுகள், பால் நிலை பற்றிப் பகுப்பாய்வுகளை மேற்கொள்ளுதல்.
2. பெண்களுடனும், ஆண்களுடனும் கலந்தாலோசனை செய்வதற்கான முறைகளை நிறுவுதல்.
3. பெண்களினதும், ஆண்களினதும் நடைமுறைத் தேவைகளை இனங்காணலும், உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலும்.
4. பெண்களினதும், ஆண்களினதும் தந்திரோபாயத் தேவைகளை இனங்காணலும், உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலும்.
5. கமுகத்திலுள்ள ஆண்களும், பெண்களும் சமவளவான, அதிகளவான அரசியல், பொருளாதாரப் பலத்தைப் பெறும் பொருட்டு அதன் தந்திரோபாய நலன்கள், தொடர்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

“பால் நிலையும் அபிவிருத்தியும்” என்ற அணுகுமுறையானது “பெண்களும் அபிவிருத்தியும்” என்ற மற்றோர் அணுகுமுறையிலிருந்து பின்வரும் வேறுபாடுகளைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது.

பெண்களும் அபிவிருத்தியும்	பால் நிலையும் அபிவிருத்தியும்
1. பெண்களின் பிரச்சனையை மையமாகக் கொண்ட அணுகுமுறை.	அபிவிருத்திக்கான பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்ட அணுகுமுறை.
2. இவ்வணுகு முறையின் குவி மையம் பெண்களாகும்.	இவ்வணுகுமுறையின் குவி மையம் ஆண் பெண்களுக்கிடையேயான உறவுகளாகும்.
3. இவ்வணுகு முறையில் அடையாளங் காணப்பட்ட பிரச்சினையாக அபிவிருத்திச் செயன்முறையில் பெண்களை விலக்கி வைத்திருத்தல் அமைகின்றது.	இவ்வணுகுமுறையில் பெண்களது முழுமையான பங்கேற்றலையும் சமமான அபிவிருத்தியையும் தடுக்கும் சமத்துவமற்ற உறவு நிலைகளே, பிரச்சினையாக அடையாளங் காணப்படுகிறது.
4. இவ்வணுகுமுறையின் இலக்கு அதிக திறமையும் பலனும் கொண்ட அபிவிருத்தியாகும்.	இவ்வணுகுமுறையின் இலக்கு ஆண்களையும், பெண்களையும் தீர்மானம் செய்வோராகக் கொள்ளும் சமத்துவமும் ஊட்டமும் அளிக்கும் அபிவிருத்தியேயாகும்.
5. இவ்வணுகுமுறையில் கூறப்பட்டுள்ள தீர்வு தற்போதுள்ள அபிவிருத்திச் செயன்முறையில் பெண்களை ஒன்றிணைத்தல் ஆகும்.	இவ்வணுகுமுறையில் கூறப்பட்டுள்ள தீர்வு வசதி குறைந்தோருக்கும், பெண்களுக்கும் பலமளித்தலும், அசமத்துவ உறவுகளை மாற்றியமைத்தலும் ஆகும்.
6. இவ்வணுகுமுறையில் கூறப்பட்டுள்ள தந்திரோபாயங்களாக	இவ்வணுகுமுறையில் கூறப்பட்டுள்ள தந்திரோபாயங்கள்
<ul style="list-style-type: none"> அ. பெண்களுக்கான நிகழ்ச்சித்திட்டம் ஆ. பெண்கள் பகுதிகள் இ. ஒன்றிணைக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஈ. பெண்களது உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்தல் உ. பெண்களது வருவாயை அதிகரித்தல் ஊ. பெண்களது குடும்ப பராமரிப்புத் திறனை அதிகரித்தல் போன்ற வையாக அமைகின்றன 	<ul style="list-style-type: none"> அ. தமது நிலையை முன்னேற்றும் வகையில் ஆண்களும், பெண்களும் தீர்மானிக்கும் நடைமுறைத் தேவைகளை இனங்காணல். ஆ. அதே சமயம் பெண்களின் நடைமுறைத் தேவைகளையும், தந்திரோபாயத் தேவைகளையும் அடையாளங்காணல்.
	இ. மனித மைய அபிவிருத்தியின் மூலம் வறியோரதும், பெண்களதும் தந்துரோபாய நலன்கள் பற்றிய அக்கறை.

இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தின் பின்னணியும், இக் கிராமத்தில் பெண்களின் வாழ்வியலும்

இஸ்லாமாபாத் கிராமம் ஒரு அறிமுகம்

அம்பாறை மாட்டத்தில் கல்முனை முஸ்லிம் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில், கிழக்காகக் கடலையும், மேற்காகக் கல்முனை மட்டக்களப்பு நெடுஞ்சாலையையும், தெற்காகக் கல்முனை-03 தமிழ்ப் பிரிவையும், வடக்காகக் குருந்தியடிக் கிராமத்தின் எல்லையாகக் கொண்டு இஸ்லாமாபாத் கிராமம் அமைந்துள்ளது.

இக்கிராமம் ஆரம்பத்தில் புதர்க் காடாக இருந்தது. பின்னர் மக்கள் குடியேறியதன் காரணமாக இப்புதர்க்காடு அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இக்கிராமத்தின் தரை பெரும்பாலும் கிறவல் தன்மை கொண்டது இக்கிறவலைக் கொண்டே இப்பிரதேசத்திலுள்ள பெரும்பாலான சிறு வீதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன இதனால் இக்கிராமத்தின் குறிப்பிட்ட பகுதியில் பாரிய குழி காணப்பட்டதால் இப்போது இப்பிரதேச வாசிகள் இக்கிராமத்தைக் “கிறவல் குழி” எனவும் அழைக்கின்றனர். இக்கிராமத்தின் கடற்கரையிலுள்ள மணற் பூமியில் தென்னை மரங்களும், கண்டல் நிலத்தாவரங்களும் சிறப்பாக வளர்கின்றன.

இஸ்லாமாபாத் கிராமம் 1967 காலப் பகுதியில் தோற்றம் பெற்றது. ஆரம்பத்தில் பற்றைக் காடாகவும் கடற்கரையில் கண்டல் புதராகவும் இருந்தபோதிலும், இக்கிராமத்தில் குடியேறிய மக்கள் இவற்றைத் துப்புரவு செய்து கிடுகுக் குடிசைகளைக் கட்டி இங்கு குடியேறினர்.

கல்முனைக் குடி கிராமத்தில் நிலத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட காரணத்தாலேயே மக்கள் இங்கு குடியேற ஆர்வம் காட்டினார்கள். சில செல்வந்தர்களுக்குரிய தனிப்பட்ட காணிகள் இங்கு காணப்பட்டன. இவற்றிலெல்லாம் இம்மக்கள் படிப்படியாகக் குடியேறினர். ஆரம்பத்தில் இக்கிராமம் தோற்றம் பெற்ற காலப்பகுதியில் முரண்பாடுகளும், இடம் பெயர்வுகளும் ஏற்பட்டதுண்டு. இக்கிராமத்தின் ஸ்தாபகராக, அக்கால கட்டத்தின் கல்முனை பட்டின சபையின் உதவி தலைவர் கருதப்படுகிறார்.

இக்கிராமத்தில் ஆரம்பத்தில், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர்களாலும் ஏனைய தனவந்தர்களாலும், அரசியல்வாதிகளாலும் வீட்டு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. பாடசாலை, மையவாடி, வீதிகள் எனப்பல உதவிகளையும் பல்வேறு அரசியல் வாதிகள் செய்து கொடுத்துள்ளார்கள். இக்கிராமத்தில் 1980 காலப் பகுதியில் தோற்றம் பெற்ற அல்-ஹாய்யா அறபுக் கலாபீடமே கல்முனை முஸ்லிம் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிலே தோற்றம் பெற்ற முதலாவது அறபுக் கலாபீடமாகக் காணப்படுகிறது.

இக்கிராமத்தின் வரலாற்றை உற்று நோக்குகையில் பல்வேறுபட்ட மோதல்களையும் சமர்களையும், முரண்பாடுகளையும் சந்தித்துள்ளதையும் அதன் விளைவாக முழுக் கிராம மக்களுமே அகதிகளாக 05க்கு மேற்பட்ட தடவைகள் இடம் பெயர்ந்துள்ளமையையும் அவதானிக்கலாம். இவற்றில் 1967, 1983, 1986களில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளையும், 1989ல் இந்தியப்படைகளால் நடாத்தப்பட்ட யுத்தத்தையும், 1990களில் இலங்கை இராணுவத்தால் நடாத்தப்பட்ட சமர்களையும் குறிப்பிடலாம் (இக்கிராமத்தில் வசித்த வயோதிபர் ஒருவருடனான கலந்துரையாடலிலிருந்து பெறப்பட்டது 15-04-2006).

“இவ்வாறான மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உயிர் பொருட் சேதங்களோ மிக அதிகம். ஜீவனோபாயத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தாக்கங்களோ ஏராளம். பெண்களில் வாழ்வியலில் ஏற்பட்ட தாக்கங்களும் ஏராளம். இருப்பினும் 2004-12-26 இல் ஏற்பட்ட சனாமி கடற் சீற்றத்தினால் இக்கிராம மக்கள் எதிர் கொண்ட இழப்புகள், கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட அனைத்து இழப்புகளையும் விட மிஞ்சி விட்டன. 147 மனித உயிர்களை இச் சனாமி காவு கொண்டது இவற்றில் பெண்கள் 60 பேராகும். ஏனையோர் ஆண்களும் சிறுவர்களும். இக்கிராமத்திலுள்ள அனைத்துக் குடும்பங்களும் தங்கள் வீடுகளையும், தொழில்களையும், அன்றாடம் உபயோகிக்கும் பொருட்களையும் இழந்தன. இருப்பினும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் வருகை காரணமாக இக்கிராம மக்களின் வீட்டுத் தேவை ஓரளவு பூர்த்தி செய்யப்பட்ட நிலையில், வாழ்வாதாரத்திற்கான உதவிகளும் முயற்சிகளும் இன்னும் தேக்க நிலையிலேயே காணப்படுகிறது. அதிலும் பெண்களின் பொருளாதாரத்தில், முன்னேற்றம் மிகப் பின்னடைவாகவே காணப்படுகிறது” (இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பள்ளித் தலைவருடனான கலந்துரையாடலிலிருந்து 15-04-2006).

இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட போதிலும், இந்து சமயம், பௌத்தம், கிறிஸ்தவம் போன்ற மதங்களைப் பின்பற்றும் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் முஸ்லிம்களுடன் அந்நியோன்னியமாக வாழுகின்றனர். மேலும் எல்லைக் கிராமங்களில் ஏனைய சமூகத்தவர்களே செறிந்து வாழ்வதால் இன ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இக்கிராம மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இக்கிராமத்திலுள்ள பெண்கள் கருவாடு போடுதல், “மிக்சர்”, முறுக்கு தயாரித்தல், இடியப்பம் பிட்டு அவித்தல், பீடி சுற்றுதல், நெல் குற்றி விற்றல் போன்ற சிறுகைத் தொழில்களிலேயே அதிகம் ஈடுபடுகின்றனர். இத்தொழில்கள் பெரும்பாலும் வீட்டிலிருந்து செய்யப்படுகின்றன.

குறைந்த வருமானம் ஈட்டக் கூடியவையாகவும், சந்தைப்படுத்தலில் ஆண்களின் ஆதிக்கம் அதிகம் உள்ள தொழில்களாவும் இவை காணப்படுகின்றன. சிறுபான்மையான பெண்கள் கோழிவளர்ப்பு, தையல், வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாக (வெளிநாட்டில்) வேலை செய்தல் ஆகிய தொழில்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

ஆண்களைப் பொறுத்தவரை அனேகமான ஆண்கள் மீனவர்களாகவும், மீனவத் தொழிலுடன் தொடர்பான தொழில்களையும் செய்பவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். ஏனையோர் கூலித் தொழில் செய்பவர்களாகவும், ஓடாவி, மேசன் வேலை செய்பவர்களாகவும் உள்ளனர்.

இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தின் பொருளாதார, கல்வி நிலைமை :

“இக்கிராமத்தின் பொருளாதாரத்தில் 20சத வீதம் மீனவத் தொழிலிலும், 20 சத வீதம் வியாபாரம் சார்ந்த கூலித் தொழில்களிலும், 20சத வீதம் தச்சுத் தொழில் சார்ந்த சிறுகைத் தொழில்களிலும், 40 சத வீதம் பெண்கள் ஈடுபடும் சிறுகைத்தொழில்களிலுமே தங்கியுள்ளது. எனவேதான் இக்கிராமம் வறியவர்களிலும் வறியவர்கள் உள்ள கிராமமாகக் காணப்படுகிறது. இருப்பினும் சுனாமிக்குப் பின்பு அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் வருகை காரணமாகப் பெண்களுக்குத் தொழிற்பயிற்சி வழங்கும் (தையல், அலங்காரப் பொருட்கள் செய்தல்) நிலையங்கள் நிறுவப்படுவதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகள் காணப்படுவதாக இவ்வூர்ப் பொதுமக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். ஆண்களுக்குத் தேவையான தொழில் வாய்ப்புக்களுக்கூரிய உதவிகள் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களால் ஓரளவு பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் இவ்வூர் பெற்றவர்களைக் கண்காணித்தலும் தொடர்ச்சியான பயிற்சி நெறிகளை வழங்கும் செயல் முறைகளும் தேக்க நிலையில் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். இக்கிராமத்திலுள்ள குடும்பங்களில் 68 சத வீதமான குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டின் கீழேயே வாழ்கின்றன. 40 சத வீதமான குடும்பங்கள் பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களாகும். இப்பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களில் பிரதான வருமானம் அக் குடும்பத்திலுள்ள பெண்களாலேயே ஈட்டப்படுகிறது”.

“இவ்வாறான நிலைமையில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் தங்கள் சகலவிதமான கருத்திட்டங்களின் செயல்முறைகளிலும் பால்நிலைச் சமத்துவத்தை உள்ளடக்குவது என்பது பெயரளவிலேயே காணப்படுகிறது இதற்கு உதாரணமாக இங்குள்ள மீனவர் சங்கங்களில் பெண் அங்கத்தவர்கள் 40 சதவீதமாக இருந்த போதிலும் அவர்கள் எவ்விதமான உதவியையும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களில் இருந்து பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது”
(இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மாதர் சங்கத் தலைவியுடனான கலந்துரையாடலிலிருந்து பெறப்பட்டது. 15-04-2006).

“இஸ்லாமாபாத் கிராமமானது கரையோர மாவட்டத்திலுள்ள ஏனைய கிராமங்களோடு ஒப்பிடும் போது கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கியதாகவே காணப்படுகின்றது. இக்கிராமத்தில் ஒரே ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலை 5 ஆசிரியர்களுடன் இயங்கி வருகிறது. இப்பாடசாலையின் கற்பித்தல் தரம் மிகக் குறைவாக இருப்பதனால், அனேகமான பிள்ளைகள் கல்முனை நகர்ப் பாடசாலைகளுக்கே செல்கின்றனர். இருப்பினும் பல்வேறு அசௌகரியங்கள்

பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் காரணமாகப் பத்திற்கும் குறைவான மாணவர்களே கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண தரப் பரீட்சை எழுதுகின்றனர். அதில் ஒன்று அல்லது இரண்டு மாணவர்களே இப்பரீட்சையில் சித்தி பெற்று உயர்தரம் கற்கின்றனர். எனினும் உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தி எய்துபவர்கள் மிகமிக அரிதாகும். இது வரையிலும் ஒருவரேனும் பல்கலைக் கழகத்திற்கோ, ஆசிரியர் கலாசாலைக்கோ தெரிவு செய்யப்படவில்லை என்பது வேதனைக்குரியது. அதிகமான ஆண் சிறுவர்கள் ஆண்டு எட்டு வரையே கற்கின்றனர். பெண் சிறுமிகள் உயர்பட்சம் ஆண்டு பத்து வரையே கற்கின்றனர். இதற்கு வறுமையும், ஆணாதிக்க நடைமுறைகளும் காரணம் எனலாம்” (இஸ்லாமபாத் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பள்ளித் தலைவருடனான கலந்துரையாடலிலிருந்து பெறப்பட்டது 15-04-2006).

வீட்டு மனை வசதிகள் :

“சுனாமிப் பேரனர்த்தத்தால் பெரும்பாலும் முழுக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் தங்கள் வீடுகளை இழந்தனர். இக்கிராமத்தில் பதியப்பட்டுள்ள மொத்தக் குடும்பங்கள் 330 ஆக இருப்பினும் 230 குடும்பங்களே அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களில் இருந்தும், ஏனைய நிறுவனங்களில் இருந்தும் வீடுகளைப் பெற உள்ளனர். ஏனையோர் வீடுகளைப் பெறாமல்க்கு அவர்களின் வீடுகள் Buffer Zone இல் காணப்பட்டமை, நிலப் பற்றாக்குறை போன்றவை காரணமாகும்.

தற்காலிக அறைகளைக் கொண்ட மூன்று பெரிய முகாகளில் ஒன்றரை வருடங்களாக இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த 80 குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. இம்முகாங்கள் தகட்டினால் அமைக்கப்பட்டவை காற்றோட்டம் குறைந்தவை பெரும்பாலும் தனியறைகளே இங்கு வதியும் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. எனவே பெண்களுக்கு எவ்வித பிரத்தியேக வசதியும் இல்லை. இக்கிராமத்து மக்களுக்கு நிரந்தர வீடுகள் கட்டப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பினும், இவ்வீடுகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதற்கு இன்னும் 06 மாத காலமாவது எடுக்கும். இம்முகாங்களில் பகல் நேரங்களில் சிறுவர்களும், பெண்களுமே எஞ்சுகின்றனர். வெயிலின் புழுக்கம் காரணமாக இவர்கள் இம்முகாங்களில் படும் அல்லல் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இவர்கள் அனுபவிக்கும் இவ்வாறான அவஸ்தைகளுக்கு எவ்விதத் தீர்வும் காணப்படவில்லை.

உறவினர்களுடைய நிலங்களில் தற்காலிக வீடுகளை அமைத்திருக்கும் 20க்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள், உறவினர்கள் தற்காலிக வீடுகளை அகற்றி வேறு இடங்களுக்குச் செல்லுமாறு கூறுவதால் இக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பாகப் பெண்கள் உரிய வழி தெரியாமல் மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

(இஸ்லாமபாத் கிராமத்தின் கிராம சேவகருடனான கலந்துரையாடலிலிருந்து 17-04-2006)

“25 சதவீதமான குடும்பங்களில் நிலப்பற்றாக்குறை காணப்படுகிறது. அதாவது இக் குடும்பங்களில் உள்ள பெண் பிள்ளைகளுக்கு வீடு கட்டுவதற்குரிய நிலம் இல்லை. (இக்கிராமத்தில் பெண் பிள்ளைகள் திருமணம் முடிக்கும் போது அவர்கள் தரப்பில் வீடு சீதனமாகக் கொடுக்கப்படல் வேண்டும்) இதன் காரணத்தால் இக்குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் உரிய வயதில் திருமணம் செய்ய முடியாமல் ஏக்கத்துடன் தமது வாழ்வைக் கொண்டு செல்கின்றனர்”.

(இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மாதர் சங்கத் தலைவியுடனான கலந்துரையாடலிலிருந்து 17-04-2006)

**இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தின் பெண்களின் நிலை
(ஆறு வருடங்களுக்கு முன்பு):**

“இஸ்லாமாபாத் கிராமம் கல்முனைக் குடிக்கிராமத்திலிருந்து சென்ற வறியவர்களிலும் தவறியவர்களாலேயே தோற்றம் பெற்றது. எனவே ஆரம்ப காலத்தில் அங்கு வசித்த பெண்களின் நிலைமை எவ்வளவு கவலைக்கிடமாக இருந்திருக்கும் என்பதை எம்மால் யூகிக்க முடியும். வறுமை மிகப் பெரும் கொடுமையாக, பிரச்சினையாக அக்கிராம வாசிகளுக்கு இருந்து வந்தது. இதனால் பெண் பிள்ளைகளைத் தூர இடங்களில் உள்ள பாடசாலைகளுக்குப் பாதுகாப்பாக அனுப்புவதற்குரிய பொருளாதார பலம் இவர்களுக்கு இஸ்லாமல் இருந்தது. இதனால் பெண் சிறுமிகளின் இடை விலகல் மிக அதிகமாக இருந்தது. மட்டுமல்லாமல் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களில் முழுச் சமுதாயத்தாலும். பெண்ணுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியின் ஒரு வடிவமான சீதனக் கொடுமை, எரியும் தீயில் நெய்யூற்று வது போல இவர்களது. அவல நிலையை இன்னும் அதிகரித்து வந்துள்ளது. இதுதவிரச் சீதனம் எனும் போது வீடு மற்றும் வீட்டுக்குரிய உபகரணங்கள், மாப்பிள்ளை தொழில் புரிவதற்கான, அல்லது தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்குத் தேவையான பணம், திருமணச் செலவு எனப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்லும்.

இவ்வாறான பல்வேறு காரணங்களால், யாராவது ஒரு ஆணுக்கு, முன்பின் தெரியாதவராக இருந்த போதிலும், ஒரு குறுகிய அறிமுகத்தின் காரணமாக அவருக்குத் தனது பெண் பிள்ளையைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கும் நிலையே காணப்பட்டது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இப்பெண் பிள்ளையின் வயது 13 இற்கும் 16 இற்குமிடைப்பட்டதாகவே காணப்பட்டது. இப்பிள்ளைக்குத் திருமண வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்வதற்குரிய அறிவோ, பக்குவமோ, உடல் முதிர்ச்சியோ காணப்படவில்லை.

இது இவ்வாறிருக்க இவ்வறுமையைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, வெளிநாட்டில் பணிப்பெண்ணாக வேலை செய்வதற்குப் பெண் பிள்ளைகள் முகவர்களால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். இவர்கள் போதிய பயிற்சியின்மை, போதிய கல்வியறிவின்மை, போதிய வயது முதிர்ச்சியின்மை போன்ற

காரணங்களால் சொல்லொணா இன்னல்களை அனுபவித்து வந்துள்ளனர். இவர்கள் இவ்வாறு கஷ்டப்பட்டு வீட்டுக்குப் பணம் அனுப்பிய போதிலும் இப்பணம் உரிய வழியில் செலவழிக்கப்படுவதில்லை இப்பெண் எந்த நோக்கத்திற்காக வெளிநாடு சென்றாளோ அந்நோக்கம் பெரும்பாலும் நிறைவேறாமலேயே வீட்டு திரும்புகிறாள். வெளிநாட்டில் பணியாற்றி விட்டுத் தனது கிராமத்தில் தமது திருமண வாழ்வை ஆரம்பிக்க நினைக்கும் இப்பெண்ணுக்குத் தனது திருமண வாழ்வு பெரும்பாலும் எட்டாக் கனியாகவே இருக்கும். அவ்வாறு திருமண வாழ்க்கை ஒன்றை ஆரம்பித்த போதிலும், மிகக் குறுகிய காலத்தில் அத்திருமண பந்தம் முறிந்து விடும்.

மேற்கூறிய பல்வேறு காரணங்களாலும் சுனாமி அனர்த்தம் காரணமாகத் தமது கணவர்களை இழந்ததனாலும் பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை இக்கிராமத்தில் அதிகம். இவ்வாறான பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களிலுள்ள அபலைப் பெண்கள் விரக்தியுற்ற நிலையிலேயே தமது வாழ்வை முன்னெடுக்கிறார்கள்” (சமூக ஆதரவு உதவியாளருடனான கலந்துரையாடலிலிருந்து 17-04-2006)

இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தில் பெண்களுக் கெதிரான வன்முறைகளை ஒழிக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் அறிமுகம்; அதுசார் பிரச்சினைகளும் எதிர் கொள்ளல்களும்

இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தில் பெண்களுக் கெதிரான வன்முறையை ஒழிக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஓர் அறிமுகம்:

2000ம் ஆண்டு தை மாதம் சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்றின் நிதியுதவியின் கீழ் உள்ளூர் அரச சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்றினால், பெண்களுக் கெதிரான வன்முறையை ஒழிக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டம் இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இக்கருத்திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அரசசார்பற்ற நிறுவனத்தின் நிருவாகிகளின் வழிகாட்டலில் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

முந்திய அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்டவாறு அக்கிராமத்தில் பெண்களின் நிலைமை, வளர்ச்சி குன்றியதாக இருந்த சந்தர்ப்பத்தில் முப்பது பேரைக் கொண்ட ஒரு கிராம மட்டக் குழு உருவாக்கப்பட்டது. இக்கிராம மட்டக் குழுவிலிருந்த முப்பது பேரும் குடும்பத் தலைவிகளாக இருந்தனர். ஆரம்பத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையை ஒழிக்கும் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தால் கட்டப்பட்ட மலசல கூடங்களைக் கண்காணிக்கும் திட்டமாக செயற்படுத்தப்பட்டுப் பின்னர் படிப்படியாகத் தனது குறிக்கோள்களை எய்துவதற்கு முயற்சித்தது. இவ்வாறான வித்தியாசமான அணுகுமுறை கையாளப்பட்டமைக்கான காரணம் அக்கால கட்டத்தில் பெண்ணிலைவாதப்

பார்வையுடனான இத்திட்டம் அக்கிராமத்தவர் மத்தியில் ஜீரணிக்கப்படுவதை இலகு படுத்துவதேயாகும். இதற்கு ஆணாதிக்க பின்புலத்தையுடைய சமூகக் கட்டமைப்பே காரணமாகும். ஆரம்பத்தில் கிராம மட்டக்குழுக் கூட்டத்திற்கு கிராமத்தவர்கள் சமூகமளிப்பது மிகக் குறைவாக இருந்தது. ஆண்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவது என்பது மிகச்சிரமமாகவே இருந்தது.

இக்கிராமத்திற்குக் கள உத்தியோகத்தராக இருந்த பெண்ணும் ஒரு முஸ்லிமாக இருந்த படியால் அம்முஸ்லிம் பெண் உத்தியோகத்தர் இக்கிராமத்துக்கு விஜயம் செய்வதிலேயே பல பிரச்சினைகள் காணப்பட்டன. அப் பெண் உத்தியோகத்தர் தான் இக்கிராமத்திற்குக்கள விஜயத்திற்காக செல்வதைத்தன் பெற்றோரிடமே மறைக்க வேண்டியிருந்தது. கள விஜயத்திற்காகத் துவிச்சக்கர வண்டியில் இப்பெண்ணால் செல்ல முடியுமாயிருந்தாலும் தான் வாழும் கிராமத்தவரினதும் வேலை செய்யும் கிராமத்தவரினதும் பேச்சுக்கு இடமளிக்காது தான் பணியாற்ற வேண்டியிருந்ததன் நிமித்தம் அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் கால்நடையாகவே தனது கருமங்களை ஆற்றிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

அப்பெண் உத்தியோகத்தர் வாயில் இளையவராக இருந்ததால், ஆரம்பத்தில் அவரால் அக்கிராமத்திலுள்ள முக்கியஸ்தர்களுடன் உறவை ஏற்படுத்துவதற்குச் சிறிது காலம் தேவைப்பட்டது. காரணம் அவ்வூர் முக்கியஸ்தர்கள் அனைவரும் ஆண்களாக இருப்பினும் நாளடைவில் மிகச்சிறப்பான நல்லுறவை அப் பெண் உத்தியோகத்தரால் ஏற்படுத்தப்படக் கூடியதாக இருந்தது. பள்ளித் தலைவர், அல்-ஹாமியா அரபுக்கலாபீடத்தலைவர், பாடசாலை அதிபர், அவ்வூரின் கிராம சேவையாளர், ஆகியோரே அம்முக்கியஸ்தவர்களில் சிலராவர். இவர்களுடனான நல்லுறவால், இப் பெண்மணியால் தனது பால் நிலைச் சமத்துவம் தொடர்பான வேலைத்திட்டத்தை மிக எளிதாக மேற்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. ஆரம்பத்தில் அப்பெண்மணி ஆண்களிடமிருந்து எதிர் கொண்ட சில தடைகளையும், பின்னர் களையக் கூடியதாக இருந்தது.

குறிப்பாக இக்கிராமத்தின் பிரதான பள்ளிவாசலுக்குத் தலைவராக இருந்தவர், மிகச்சிறப்பான ஒத்துழைப்பை இத்திட்டத்திற்கு வழங்கினார். இப்பெண் உத்தியோகத்தரால் ஒழுங்கு செய்யப்படுமும் கூட்டங்களுக்கும், பயிற்சி நெறிகளுக்கும், கலாசார நிகழ்ச்சிகளுக்கும், தனது பூரண ஆதரவையும், தனது பங்களிப்பையும் வழங்கினார். அவரினூடாக அக்கிராமத்திலுள்ள ஆண்கள் மட்டும் அங்கத்தவர்களாகவுள்ள விளையாட்டுக் கழகங்களின் ஆதரவும் பெறப்பட்டது. இதனால் நாளடைவில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை ஒழிக்கும் இந் நிகழ்ச்சித் திட்டம், பலத்த ஆதரவைப் பெற்றுப் பிரபல்யமாகத் தொடங்கியது.

ஆரம்பத்தில் கிராமமட்ட அமைப்பில் காணப்பட்ட நிரந்தர அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை முப்பதிலிருந்து, ஐம்பதாக ஒரு வருடத்திற்குள் உயர்ந்தது. இக்கிராமமட்ட அமைப்பில், தம் வீட்டிலுள்ள பெண்கள் கலந்து கொள்வதற்கு தடையாக இருந்த ஆண்கள், தாமாகவே அப்பெண்களை இக்கிராம மட்ட

அமைப்பின் செயற்பாடுகளில் கலந்து கொள்வதற்கு, ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் நல்கினர். இப்பெண் உத்தியோகத்தர் ஊரின் எல்லைக்குள் நுழையும் போதே, இப் பெண்மணி வருகிறார் என்ற செய்தியை ஊருக்குள்ளே வேகமாக எடுத்துச் சென்று பரபரப்பும் அளவுக்கு, அவர்களின் ஒத்துழைப்பு அமைந்திருந்தது.

இக்கிராம மட்ட அமைப்பிலிருந்த அங்கத்தவர்கள் ஆரம்பத்தில் தங்களது கூட்டங்களின் கூட்டறிக்கைகளைத் தாமே எழுத முடியாதவர்களாகவும், உளரிதியான வலுவூட்டல் குறைந்தவர்களாகவும், ஆண்-பெண் சமத்துவம் பற்றி அறியாதவர்களாகவும், பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை என்றால் என்ன என்பதை அறியாதவர்களாகவுமே இருந்தனர்.

இவ்வாறான தாழ்மட்டத்தில் காணப்பட்ட இக்கிராம மட்ட அமைப்பிலிருந்த அங்கத்தவர்களுக்கு, உளவள ஆலோசனை, முகாமைத்துவப் பயிற்சி, தலைமைத்துவப் பயிற்சி, ஆண்-பெண் சமத்துவம் தொடர்பான பயிற்சி, குடும்ப வன்முறை தொடர்பான விழிப்புணர்வு போன்ற இன்னோரன்ன பயிற்சிகள், தகுதியும், அனுபவமும் வாய்ந்தவர்களால் வழங்கப்பட்டன.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை குடும்ப வன்முறை என்பன பற்றிய விழிப்புணர்வைக் குறைவாகக் கொண்டிருந்த சமூக மட்ட அமைப்பிலிருந்த பெண்கள் தமக்குள்ளேயே உள்ளகப் பொறிமுறை ஒன்றைத் தோற்றுவித்துத் தங்களது கிராமத்திலுள்ள பெண்கள் அனுபவிக்கும் வன்முறைகளைத் தாமே தீர்த்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு, ஒரு துணியையும் விழிப்புணர்வையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள். சொற்பமான சம்பவங்களே அயற்கிராமத்திலுள்ள காதி (முஸ்லிம்) நீதி மன்றத்திற் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பல சம்பவங்களில் பெரும்பாலானவை, சமூகமாக இக்கிராமிய மட்ட அமைப்பால் தீர்க்கப்பட்டு அச்சம்பவங்களுடன் தொடர்புடைய குடும்பங்கள் சந்தோஷமாகத் தமது வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்வதற்கு இத்திட்டம் வித்திட்டது.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையை ஒழிக்கும் இத்திட்டம், அமுல் படுத்துவதற்கு முன்பு சர்வசாதாரணமாகக் காணப்பட்ட பெண் சிறுமிகளின் இடைவிலகல், இள வயதுத் திருமணம், சீதனக் கொடுமை, வெளிநாட்டில் பணிப்பெண்ணாக வேலை செய்யும் போது ஏற்படும் சிக்கல்கள், பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களின் அதிகரித்த எண்ணிக்கை, குடும்ப வன்முறை போன்றவை இத்திட்டம் ஆரம்பித்து இரண்டு வருடங்களின் பின்பு அரைவாசியாக குறைந்தே காணப்பட்டது. இத்திட்டம் சிறந்த வெற்றிகரமான திட்டமாக நிறைவேற்றுவதற்கு இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த அனைத்து மக்களினதும் ஆதரவும், ஒத்துழைப்பும் இத்திட்டத்தை அமுல் படுத்திய நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த கள உத்தியோகத்தர்களினதும் ஏனையநிர்வாகிகளினதும் அர்ப்பண வேவையுமே முழுமுதற் காரணங்களாம்.

குடும்ப வன்முறையும் அதற்குப் பின்புலமாகவுள்ள காரணங்களும் அக்குடும்பத்திற்குரிய தனிப்பட்ட பிரச்சினையல்ல, அது தங்கள் கிராமத்தின் பிரச்சினை என்பதே இக்கிராம மக்களின் தற்போதைய மனநிலையாகும்.

(சம்மந்தப்பட்ட உள்ளூர் அரசு சார்பற்ற நிறுவனத்தில் பால்நிலை சமத்துவ திட்ட உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் பெண்மணியுடனான பேட்டியிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டது. 18. 04. 2006)

விடய ஆய்வு 1

எனது பெயர் ஜுமானா (பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது) நான் ஓர் குடும்பத் தலைவி (வயது 42) எனக்கு இரண்டு புதல்விகளும், இரண்டு புதல்வர்களும் இருக்கின்றார்கள். எனது கணவர் ஒரு மீனவர். வள்ளம் அவருக்குச் சொந்தமில்லை. இருப்பினும் வள்ளத்தில் மீன்பிடிக்கச் செல்வதால் பிடிக்கும் மீனின் சிறிய பாகம் அவருக்குக் கிடைக்கும். ஆறு வருடங்களுக்கு முன்பு எங்கள் குடும்பத்தில் எனக்கும் கணவருக்குமிடையே வாக்குவாதங்கள் அடிக்கடி நடைபெறும். காரணம் அவருடைய சந்தேகக் குணம். இரண்டு மூன்று தடவை என்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றுள்ளார். இருப்பினும் குறிப்பிட்ட அரசு சார்பற்ற நிறுவனம் எங்கள் கிராமத்தில் “பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையை ஒழிக்கும் திட்டத்தை” நடைமுறைப்படுத்திய போது கிராமமட்ட அமைப்பில் நானும் ஒரு அங்கத்தவராக இணைந்து கொண்டேன். இவ்வாறாக, நான் பெற்றுக் கொண்ட பயிற்சிகள், விழிப்புணர்வுகளின் விளைவாக எனது கணவரை என்னால் திறம்பட அணுகக் கூடியதாக இருந்தது. எனது வயதுக்கு வந்த புதல்வி பாடசாலை செல்லும் வழியில் ஏனைய ஆண்களால் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளையும் எம்மால் திறம்படச் சமாளிக்க முடிந்தது.

தற்போது என் கணவர் என்னுடன் மிகவும் இரக்கமாக இருக்கிறார். நான் எங்கள் கிராமத்திலுள்ள மாதர் சங்கத்தில் ஒரு அங்கத்தவராக இருக்கிறேன். இம் மாதர் சங்கம் பெண்களுக்கிடையே சேமிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கிறது. எனது மகள் வெளிநாட்டு அரசு சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றுகிறார். அவர் தனது வேலைக்கு ஆண்கள் ஏற்படுத்தும் எவ்விதத் தடைகளையும் தன்னம்பிக்கையுடன் முகம் கொடுத்து வருகிறார். அதுமட்டுமல்லாமல் கிராமத்திலுள்ள ஏனைய பெண்களுக்கும், இளம் யுவதிகளுக்கும் ஆண், பெண் சமத்துவம் தொடர்பாக விழிப்புணர்வூட்டியும் வருகிறார். நான் கொடுக்கும் உற்சாகம் அவருக்கு உறுதுணையாக உள்ளது.

முகம் கொடுத்த பிரச்சினைகளும் எதிர் கொள்ளல்களும்

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையை ஒழிக்கும் முகமாக இஸ்லாமாபாத் கிராமத்தில் 2000ம் ஆண்டு ஜனவரி தொடக்கம் 2002 டிசம்பர் வரை சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அரசு சார்பற்ற நிறுவனத்தால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட

இக்கருத்திட்டமானது, பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர் கொண்டது. இப்பிரச்சினைகளைக் கீழ்வரும் தலைப்புக்களில் உள்ளடக்கலாம்.

1. கள உத்தியோகத்தர் மற்றும் நிறுவனம் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளும், எதிர் கொள்ளல்களும்.
2. கிராமமட்ட அமைப்பு எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளும், எதிர் கொள்ளல்களும்.
3. சமூகக் கட்டமைப்புத் தொடர்பான பிரச்சினைகளும், எதிர்கொள்ளல்களும்.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை ஒழிக்கும் கருத்திட்டத்தைச் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அரசு சார்பற்ற நிறுவனம் ஆரம்பித்தபோது “பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் மறைக்கப்பட்ட வேண்டியவை அல்ல நிறுத்தப்பட வேண்டியவை” என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்ட பதாகையினைச் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அரசு சார்பற்ற நிறுவனம் அமைந்துள்ள கிராமத்திற்கூடாகச் செல்லும் கல்முனை அம்பாறை நெடுஞ்சாலையில் நிறுவ முனைந்த போது பலத்த எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. எனவே சம்பந்தப்பட்ட தர்ப்புடன் இக்கருத்திட்டம் தொடர்பான யதார்த்தத்தை தெளிவுபடுத்திய பின்பே இப்பதாகை நிறுவுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது.

இக்கருத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்திய கள உத்தியோகத்தர் ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணாக இருந்தபடியால், இஸ்லாமாபாத் கிராமத்திற்குச் சென்று பணியாற்றுவதற்கு தனிப்பட்ட ரீதியில் பல தடைகளை அவர் சந்திக்கவேண்டியேற்பட்டது. வரையறுக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் வரையறுக்கப்பட்ட இடங்களுக்குச் சென்று, வரையறுக்கப்பட்ட நபர்களையே சந்திக்க முடியுமான நிலைமை காணப்பட்டது. இக்கிராமம் ஒரு பின்னடைவான முஸ்லிம் கிராமமாக இருந்ததும் இத்தடைகளுக்குக் காரணமாகும். இருப்பினும் இப்பெண்மணியின் தன்னம்பிக்கையும், தற்றுணியும், திறமையுமே இத்தடைகளை வென்று வெற்றிகரமாக இக்கருத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் துணையாக அமைந்தன.

முஸ்லிம் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை, பெண்ணிலைவாதம் தொடர்பான அறிவும், அனுபவமும் உள்ள பணியாளர்கள் மிகக்குறைவே. எனவேதான் இத்திட்டமானது சம்பந்தப்பட்ட வெளிநாட்டு அரசுசார்பற்ற நிறுவனத்தின் மட்டக்களப்பு அலுவலகத்தினுடைய அனுசரணையுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, முன்னெடுத்தல் தொடர்பான பல சிக்கல்களை எதிர் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இருப்பினும் குறுகிய காலத்திற்குள் தேவையான பயிற்சி நெறிகள் இப்பணியாளர்களுக்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டதாலும் இப்பணிப்பாளர்கள் செவ்வனே தமது பணிகளைச் செய்ய முடியுமாயிருந்தது. இருப்பினும் சில பயிற்சி நெறிகளுக்கும், முக்கியமான கூட்டங்களுக்கும் இப்பணிப்பாளர்கள் சமூகமளிக்க முடியாமற் போனது. இதற்கு இப்பணிப்பாளர்கள் வசிக்கும் சமூகக் கட்டமைப்பே காரணமாகும்.

(சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அசர சார்பற்ற நிறுவனத்தில் பால்நிலை சமத்துவத் திட்ட உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் பெண்மணியுடனான பேட்டியிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டது. 18. 04. 2006)

ஆரம்பத்தில் கிராம மட்ட அமைப்பிற்கு, ஆண்களின் ஆதரவு குறைவாக இருந்தமை ஒரு பிரதான பிரச்சினையாகும். எனவேதான் ஊரிலுள்ள பள்ளிவாசல், குர்ஆன் மதரஸா, பாடசாலை, கிராம சேவகர் அலுவலகம், விளையாட்டுக் கழகங்கள் ஊடாக இக்கிராம மட்ட அமைப்புக்கு ஆதரவு திரட்டப்பட்டது. மேற்குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களுக்கூடாகப் போதியளவு விழிப்புணர்வும் வழங்கப்பட்டது. கிராமத்தவர்களுக்குப் பிரயோசனமான பயிற்சி நெறிகள் வழங்கப்பட்டதன் மூலம் கிராம மட்ட அமைப்பிலுள்ள அங்கத்தவர்களின் வினைத்திறனும் கூட்டப்பட்டது. கிராம மட்டக் குழுவினுள்ள அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தது.

கிராம மட்டக் குழுவில் ஆரம்பத்தில் காணப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் வினைத்திறன் குறைவானவர்களாகக் காணப்பட்டதால், கூட்டங்களுக்கான கூட்டறிக்கை, வன்முறைச் சம்பவங்கள் தொடர்பான பதிவேட்டைக் கையாளுதல், வன்முறைச் சம்பவங்களுடன் தொடர்பான ஆண்களுடன் கலந்துரையாடல் போன்றவற்றை நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த அப் பெண் உத்தியோகத்தரே செய்ய வேண்டியேற்பட்டது. இருப்பினும் நாளடைவில் ஓரளவு படித்த இளம் பெண் பிள்ளைகளும், அனுபவ முதிர்ச்சியுள்ள பெண்மணிகளும் இவ்வமைப்பில் சேர்ந்து கொண்டதன் மூலம் இவ்வேலைப் பழு தானாகக் குறைந்தது.

இக்கிராம மட்ட அமைப்பில் ஆண் உறுப்பினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள முடியாமற் போனது ஒரு பாரிய சவாலாகும். ஏனெனில் இஸ்லாமிய சமூகத்தைப் பொறுத்த வரை ஆணும் பெண்ணும் ஒரே சமயத்தில் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்வுகள் சமூகத்தால் தவிர்க்கப்படுகின்றன. இஸ்லாமிய மதம் இதற்கான சில விதிமுறைகளைக் கூறியிருப்பினும் ஒட்டு மொத்தமாக இவ்வாறான நிகழ்வுகள் தவிர்க்கப்பட்டே வருகின்றன. எனவேதான் சம்மந்தப்பட்ட இஸ்லாமியப் பெரியார்கள் மூலமான விழிப்புணர்வு, சொற்பொழிவுகள் மிக அத்தியாவசியமாகக் கருதப்படுகின்றன.

இக்கிராம மட்ட அமைப்பைப் பதிவு செய்வதற்குப் பிரதேச செயலகம் முன்வராமல் இருந்தமையும், இதனால் இக்கருத்திட்டம் நிறைவு செய்யப்பட்டுக் குறுகிய காலத்தின் பின் இக்கிராம மட்ட அமைப்புச் செயலற்றுப் போனதும், மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகளாகும். சுனாமிக்கு முந்திய காலங்களில் அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள பிரதேச செயலகங்களில் கிராம மட்ட அமைப்புக்களைப் பதிவு செய்வதில் காணப்பட்ட இறுக்கமான கொள்கையே இவ்வாறான பல கிராம மட்ட அமைப்புக்கள் செயலற்றுப் போவதற்குக் காரணமாகும். இருப்பினும் சுனாமிக்குப் பின்பு இவ்வாறான இறுக்கமான கொள்கைகளில் மாற்றங்களை அவதானிக்கலாம். இதன் காரணத்தால் ஏலவே

இக்கிராமத்தில் இக்கருத்திட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட கிராம மட்ட அமைப்பிலுள்ள அங்கத்தவர்கள் தாம் பெற்ற அனுபவக் கற்கைகளின் காரணமாகத் தம் கிராமத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள மாதர் சங்கத்திலும், கிராம மட்ட அமைப்பிலும் சிறு குழுக்களிலும் வினைத்திறனுடன் செயற்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

(சம்மந்தப்பட்ட உள்ளூர் அரசு சார்பற்ற நிறுவனத்தில் பால்நிலைசமத்துவ திட்ட உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் பெண்மணியுடனான பேட்டியிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டது. 18. 04. 2006)

“பெண்ணாகப் பிறந்தவள் வீட்டோடு இருக்க வேணும்” எனச் சந்ததி சந்ததியாகப் போதிக்கப்பட்ட ஆணாதிக்கச் சிந்தனைகளும், காலா காலமாகப் பெண்ணை முடக்கி வைத்துள்ள சீதனக் கொடுமையும், மதம் போதித்துள்ள கருத்துக்களைத் தமக்கு சாதகமாகக் கொண்டு பெண்ணை ஓரங்கட்டும் சட்டங்களும், காணப்படுகின்ற இவ்வாறான சமூகக் கட்டமைப்பில் பெண் என்பவள் இரண்டாம் பட்சமாகவே நோக்கப்படுகிறாள். அவள் கூறும் கருத்துக்கள் நியாயமானவை என்றாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. எனவேதான் பெண்ணிலைவாதம் தொடர்பான கருத்துக்களை கிராம மட்ட அமைப்பிலுள்ள பெண்களுக்கூடாகப் பரப்புவது மிகவும் கடினமான பணியாகக் காணப்பட்டது. மட்டுமல்ல, சில சமயங்களில் குடும்பத்திலுள்ள கணவன் மனைவிக்குமிடையே வாக்குவாதங்களை ஏற்படுத்தவும் ஏதுவாக அமைவதாகக் காணப்பட்டது. எனவேதான் இவ்வாறான சமூகப் பின்னணியில் ஆண்களை உள்வாங்கியுள்ள அமைப்புக்களைப் பெண்கள் தொடர்பான நிறுவனங்களின் வலைப்பின்னல்களில் இணைப்பதன் மூலம் போதிய பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டுப் பெண்ணிலைவாதம் தொடர்பான கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடியவர்களாக மாற்றுவது மிகச் சிறந்த விளைவுகளை உண்டு பண்ணும்.

(சம்மந்தப்பட்ட உள்ளூர் அரசு சார்பற்ற நிறுவனத்தில் பால்நிலை சமத்துவ திட்ட உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் பெண்மணியுடனான பேட்டியிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டது. 18. 04. 2006)

தற்காலப் பிரச்சினைகளும் தீர்வுகளும்:

அத்தியாயம் இரண்டில் கூறப்பட்டவாறு பெண்கள் அமைப்பு ரீதியாக ஒன்றுபடுவதற்குத் தடையாகப் பல சமூக, பொருளாதார காரணிகள் ஆரம்ப காலங்களில் (2000ம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு) காணப்பட்ட போதிலும் “பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை ஒழிக்கும் கருத்திட்டம்”, சுனாமிக்குப் பின்பு பல அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் வருகை போன்றவற்றால் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வின் காரணமாகப் பெண்கள் தமக்கென ஒரு மாதர் சங்கத்தை அமைத்துச் செயற்படுத்தி வருகின்றார்கள். இருப்பினும் இவ்வமைப்பினைப் பதிவு செய்தல். மற்றும் இன்னோரன்ன வெளிக்கருமங்களுக்கும் ஆண்களிலேயே தங்கியுள்ளனர். எனவே இவ்வமைப்பிலுள்ள பெண்களுக்கு மேலதிக

தலைமைத்துவப் பயிற்சி, முகாமைத்துவப் பயிற்சி, பெண்ணிலைவாதம் தொடர்பான வலுவூட்டல் என்பன தேவைப்படுகின்றன.

மேலும் இவ்வாறான அமைப்பு ரீதியான ஒன்றுபட்டுள்ள பெண்களின் ஒற்றுமை, அரசியல் வாதிகளால் வழங்கப்படும் ஒரு சில சலுகைகளினால் சிதைந்து போகும் ஆபத்தே காணப்படுகிறது. எனவே இப் பெண்களின் அமைப்பு ரீதியான பலம் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். இப் பெண்களுக்கு அரசியல் ரீதியான விழிப்புணர்வு வழங்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் இவ்வமைப்பில் இணைந்துள்ள புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு, பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைச் சம்பவங்களை ஆவணப்படுத்தல், சம்பந்தப்பட்ட சேவைவழங்குநர்களுக்கு முறைப்பாடு செய்தல் போன்றவை தொடர்பான தெளிவு குறைவாகவே காணப்படுகிறது. எனவே ஏற்கனவே அமுல்படுத்தப்பட்ட பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை ஒழிக்கும் திட்டத்தின் தொடர்ச்சியான பின்தொடரல் அவசியமாகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் இக்கிராமத்தில் இயங்கும் மாதர் சங்கத்திற்கும், ஊரிலுள்ள ஏனைய முக்கியமான அமைப்புகளுக்கும் இடையிலான (Co-ordination) இணைப்பு மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. எனவே இது தொடர்பில் தற்போது இக்கிராமத்தில் பணியாற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் (Facilitator) உதவுவோர்ராகப் பணியாற்ற வேண்டிய தேவையுள்ளது.

இவைமட்டுமல்லாமல் வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களுக்கு எதிராகப் பல்வேறு ரூபங்களில் அவதூறுகளும் இடைஞ்சல்களும் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இவை தொடர்பாகக் கிராமத்தின் பிரதான பள்ளிவாசலுக்குத் தலைவராக இருக்கும் பெரியவர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார். இருப்பினும் சமயப் பெரியார்கள் மூலமாகச் சொற்பொழிவுகளும் இவை தொடர்பில் நடாத்தப்படல் அவசியமாகின்றன.

மேலும் தற்போது பல்வேறு நிறுவனங்களும் பெண்ணிலைவாதப் பார்வையுடன் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை முன்னெடுத்த போதும், நடைமுறையில் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டங்களால் ஏற்பட்டுள்ள சாதகமான விளைவு மிகக் குறைவே. இதற்கு இந்நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களிடையே பெண்ணிலைவாதம், பால்நிலை சமத்துவம் தொடர்பான அறிவு மிகக் குறைவாக இருத்தலே காரணமாகும். எனவே இந்நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களுக்குப் பெண்ணிலைவாதம், பால்நிலை, சமத்துவம் தொடர்பான பயிற்சியும் அறிவும் மிக இன்றியமையாததாகும்.

முடிவுரை

முஸ்லிம் சமூகம் பெரும்பான்மையாக உள்ள ஒரு பின்னடைவான கிராமச் சூழலில் பெண்ணிலைப் பார்வையுடன் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அமுல்படுத்தும் போது ஏற்படும் பிரச்சினைகளும் அதற்கான தீர்வுகளும், ஏனைய சமூகப்பின்னணியுடன் ஒப்பிடும் போது, சற்று வித்தியாசமாகவே காணப்படும் என்ற எடுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டே, இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பின்னணியிலேயே இஸ்லாமபாத் கிராமத்தில் உள்ளூர் அரசு சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்றினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட “”பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை ஒழிக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டமே இங்கு அதிகம் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் பின்வரும் கற்றல்கள் பரிமாறப்பட வேண்டியவையாக உள்ளன.

அதாவது ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள, பள்ளிவாசலை மையமாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள இச்சமூக அமைப்பில், இப்பள்ளிவாசல்களில் கடமையாற்றும் பாரம்பரிய சிந்தனையுள்ள ஆலிம்களுடன், (முஸ்லிம் மதப் பெரியார்கள்) பால்நிலைச் சமத்துவம், பெண்ணிலை வாதம் தொடர்பான பரிமாறல்கள் அத்தியாவசியமான தேவைகளாக உள்ளன.

அதுமட்டுமல்லாமல் இங்கு இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் மாதர் சங்கம், பலயீனமான நிலையில் இருக்கின்றமையும், அவர்களுக்குப் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை தொடர்பான விழிப்புணர்வும், அதனைக் கையாள்தல் தொடர்பான பயிற்சி குறைவாக இருத்தலும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இம்மாதர் சங்கத்திற்கும், இக்கிராமத்திலுள்ள ஏனைய அமைப்புக்களுக்குமிடையே இணைப்பு (Coordination) இல்லாதிருத்தலும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

அடததோடு இங்கு பணியாற்றும் உள்ளூர், வெளிநாட்டு அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனப் பணியாளர்கள் மத்தியில், பால்நிலை சமத்துவம், பெண்ணிலை வாதம் தொடர்பான அறிவு குறைவாக உள்ளமையும் அவதானிக்கத்தக்கது. எனவே இக்கிராமத்திலுள்ள எல்லா அமைப்புக்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் இவை தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் சிரமமான காரியமாக உள்ளது. எனவே இவை தொடர்பாகவும் பொருத்தமான வழிமுறைகள் அவசியமாகின்றன.

இதனடிப்படையில் முன்வைக்கப்படும் சிபாரிசுகளாவன

01. எதிர்காலத்தில் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனையுடன் கருத்திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படும் போது, அப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஆலிம்கள் (இஸ்லாமிய மதப் பெரியார்கள்) பிரதான பங்குதாரர்களாக Stake Holders) உள்வாங்கப்படல் வேண்டும். இவ் வாலிம்களையும், காகிகளையும் (முஸ்லிம் திருமண நீதிவான்) உள்ளடக்கியதாகப் பால்நிலைச் சமத்துவம், பெண்ணிலை வாதம் தொடர்பான பயிற்சிப் பட்டறைகள், வலையமைப்புக்கள் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

02. இக்கிராமத்தில் பால்நிலை அபிவிருத்தி, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையைக் குறைத்தல் தொடர்பாகப் பணியாற்றும். அரசு அரசாசார்பற்ற சிறுவனங்களைச் சேர்ந்த சேவை வழங்குனர்கள், ஆர்வமுள்ள பொதுமக்கள், மற்றும் பிரதான ஞ களை உள்ளடக்கிய உள்ளக வலையமைப்புத் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் மத்தியில் பால்நிலை சமத்துவம், பெண்ணிலைவாதம் தொடர்பான பரிமாறல்கள் மூலமாக, இவை தொடர்பான அறிவு விருத்தி செய்யப்படல் வேண்டும்.

இவ்வலையமைப்பானது மாவட்டத்திலுள்ள பிரதான வலையமைப்புடன் பிரதேச செயலகத்தினூடாக அணைக்கப்பட்டு. உரிய முறையில் பேணப்படல் வேண்டும். மேலும் இப்பிரதான வலையமைப்பு, தேசிய மட்டத்திலான வலையமைப்புடன் இணைப்பை (Coordination) கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

03. மேற்குறிப்பிட்ட கிராம மட்டத்திலுள்ள வலையமைப்பானது, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளுடன் இணைந்ததாக முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

04. கிராம மட்டத்திலுள்ள இவ்வலையமைப்பினூடாக இக்கிராமத்திலுள்ள மாதர் சங்கம், ஏனைய அமைப்புகள் சிறந்த முறையில் வலுவூட்டப்படல் வேண்டும்.

05. கிராம மட்டத்திலுள்ள இவ்வலையமைப்பினூடாக அதிக எண்ணிக்கையான மக்களை அடையக் கூடிய நிகழ்வுகள் அடையாளம் காணப்பட்டு, பால்நிலை சமத்தும், பெண்ணிலை வாதம் தொடர்பான விழிப்புணர்வுகள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

இதன்னடிப்படையில் இவ் வாய்வானது பெண்ணிலைவாதப் பார்வையுடன் நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஒன்றைப் பின்னடைவான கிராமம் ஒன்றில் மேற்கொள்ளும் போது, தொடர்ச்சியான பின் தொடரல் (Follow ups) மிக அவசியம் என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறது.

மொத்தமாக நோக்கும் போது இப்பிரதேசத்தைப் பொறுத்த வரையில், முஸ்லிம் சமூகப் பின்னணியில் இவ் ஆய்வு ஒரு முன்னோடி முயற்சியாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. பி. இரயாகரன், 2001 ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும், எழில் பிரிண்டஸ், சென்னை.
02. செல்வி. திருச்சந்திரன், 1998 பெண்ணிலைவாதமும், கோட்பாடு முரண்பாடுகளும் ஒரு சமூகவியல் நோக்கு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம், கொழும்பு.
03. செல்வி. திருச்சந்திரன், 2000 சமூகக் கோட்பாட்டுத் தளத்தில் பால்நிலை, பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம், கொழும்பு.

மணலூர் மணியம்மாள்

தெ. மதுசூதனன்

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ச் சிந்தனையில் ஈ.வொ.ரா பெரியார் ஏற்படுத்திய தாக்கம் ஆழமானது. அவை இன்றைய தமிழ்நாட்டு சமூக, அரசியல், பண்பாட்டு, கருத்துநிலைத் தளங்களில் கூட மிகுந்த தாக்கம் செலுத்துபவையாகவே இருந்து வருகிறது.

பெரியார் இந்தியா முழுவதும் 1921 இல் இருந்த இந்துக் கைம்பெண்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துக் கூறியும், இளம் விதவைகளின் மறுமணத்தை ஆதரித்தும், காந்தி எழுதிய கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டியும், வகுப்பு சாதி வேற்றுமையை எதிர்த்துப் போராடிய அக்கால சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் பெண்கள் பிரச்சினைகளைப் புறக்கணித்து வருவதை விமர்சித்து எழுதியும் பேசியும் வந்தார்.

“அங்க அமைப்பிலன்றி அறிவின் பெருக்கிலோ வீரத்தின் மாண்பிலோ ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் வித்தியாசமில்லை” விதவைத் தன்மை என்பது “எளியாரை வலியார் அடக்கி இம்சிப்பதல்லாமல் வேறல்ல” என்றும் பெரியார் கூறிவந்தார். அவர் தானே முன்னின்று விதவை மறுமணம் நடத்தியும் வந்தார்.

“எந்தக் காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்கிற கூட்டம் ஏற்பட்டதோ, எந்தக் காலத்தில் எந்தக் கூட்டத்தார்கள் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு அறிவு வளர்ச்சிக்கிரிய சாதனங்கள் இல்லாமல் செய்தனரோ, அக்காலத்திலேயே அந்தக் கூட்டத்தாராலேயே பெண்களுக்கும் அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்ப சாதனங்கள் இல்லாமல் செய்யப்பட்டுத் தாழ்த்தி அடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது” (குடியரசு 12.02.1928). இவ்வாறு பெரியார் தாழ்த்தப்பட்டோரும் பெண்களும் ஏறத்தாழ அடிமை நிலையில் இருந்தார்கள் எனக் கூறிவந்தார். இந்த நிலைமை மாற்றியமைக்கப்பட்டு சுயமரியாதை, சுதந்திரம், விடுதலை பெற்றுவர செயற்பட்டார். பெண்கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை பலவாறு பலநிலைகளில் எடுத்துரைத்து வந்தார். பெண்விடுதலைக்கு பெண்கல்வி எத்துணை முக்கியத்துவமானது என்பதை அறிவார்ந்து சீர்தூக்கி எடுத்துக் காட்டினர்.

அக்காலத்தில் பெண்கள் வாழ்க்கை மிகவும் மோசமாக கொடுமையாக இருந்தது. 1920களிலேயே பெரியார் விதவை மண ஆதரவு, பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை, விவாகரத்து உரிமை ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்திப் பேசியும், எழுதியும் வந்தார். அக்காலத்தில் வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய அநாதரவான பெண்களுக்கான ஓர் விடுதியும் பெரியாரால் நடத்தப்பட்டதாகவும் அறிய முடிகிறது.

தஞ்சை மாவட்ட சுயமரியாதை மாநாட்டில் சின்னராயம்மாள் என்ற 22 வயது பெண்ணின் சார்பாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. ஐம்பது வயதான ஒரு ஆணுக்கு மூன்றாவது மனைவியாக வலுக்கட்டாயமாக திருமணம் செய்துவைக்கப்பட்டது அப்பெண், கணவன் வீட்டிலிருந்து வெளியேற முயற்சி செய்தாள். ஆனால் அவளது தாயாரும் குடும்பத்தாரும் பிறரும் சேர்ந்து கணவனின் வீட்டை விட்டு அவள் வெளியேறுவதைத் தடுத்துவிட்டனர். தனக்கு அவள் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அக்கணவன் நிர்ப்பந்தம் செய்து வந்தான். அவள் அவளது விருப்பத்தை நிறைவுசெய்ய மறுக்கவே, அவளை விபச்சாரி போலக் கருதிக் கட்டாயப் புணர்ச்சி செய்ய முயன்றான். அக்காரணத்தால் அவள் அங்கிருந்து வெளியேறி பெரியார் நடாத்தி வந்த சத்திரத்தில் சரண் புகுந்தாள். இந்தச் சத்திரம் அக்காலத்தில் கைவிடப்பட்ட அல்லது கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட பெண்களுக்கான புகலிடமாகக் கோவை மாவட்டத்தில் பரவலாக அறியப்பட்டிருந்தது.

1928 ஆம் ஆண்டு முதல் சுயமரியாதை இயக்கம் பெண்ணுரிமை குறித்து முறைப்படுத்தப்பட்ட முழுமையான பார்வையைக் கொண்டிருந்தது. பெண்கள் சுயமாகச் சிந்திக்கவும் எழுதவும் பொதுவாழ்வில் தலையிடவும் ஓர் சமூக பண்பாட்டுத் தளத்தில் இந்த இயக்கம் மிகுந்த தாக்கம் செலுத்தியது. சமூக மாற்றங்களை வேண்டிய ஆளுமைகள் உருவாகத் தொடங்கினார்கள்.

இத்தகைய பின்னணியில் தான் 1940களின் இறுதியிலும் 50களின் தொடக்கத்திலும் தஞ்சை நாகைப்பகுதியின் பல சுற்றுப்புற கிராமங்களில் மணலூர் மணியம்மாள் என்பவர் தீவிரமாக இயங்கி வந்தார். விவசாய தொழிலாள மக்களிடையே புரட்சிகரச் சிந்தனைகளை விதைத்து மாற்றத்துக்கான தளம் அமைத்துக் கொடுத்துச் செயற்பட்டார். சாதாரண பிராமணக் குடும்பத்தில் மூன்றாம் தாரத்தின் குழந்தைகளில் ஒருவராகப் பிறந்தவர் மணியம்மாள். இவரது இயற்பெயர் வாலாம்பாள் என்பதாக இருந்தாலும், செல்லப் பெயரான மணி என்பதே நின்று நிலைத்தது. அவருடைய பத்தாவது வயதில் நாகபட்டினத்தைச் சேர்ந்த செல்வந்தரான முப்பத்தைந்து வயதான குஞ்சிதபாதத்துக்கு மணி இரண்டாம் தாரமாக மண முடித்து வைக்கப்பட்டார்.

பாலிய விவாகம் செய்துவைக்கப்பட்ட மணி தன்னுடைய 27வது வயதில் விதவையாக மணலூர் வந்து தாய் வீட்டில் தங்கினார். அத்திருமணவாழ்வில் அவருக்குக் கிடைத்த ஒரே ஆறுதல், வளம் ஆங்கிலக்கல்வி. வக்கீல் தனது மனைவி மணிக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்க கிறித்துவ திருச்சபையில் பணிபுரிந்த ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண்மணியை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இந்தப் பெண்ணுடனான பழக்கம் காரணமாக கல்வியும், சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் மணியம்மாள் மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தின.

மணியம்மாள் ஓர் ஆளுமை மிக்க சிந்திக்கத் தெரிந்து சுயமான முடிவுகள் எடுக்கக் கூடிய ஒருவராக வளர்வதற்கு அவர்பெற்ற ஆங்கிலக்கல்வியும் அந்தப் பெண்மணியும் காரணமாக இருந்தார்கள். மேலும் அந்தப் பெண்மணி அவ்வப்பொழுது எழுப்பிய கேள்விகள் அவை சார்ந்த உரையாடல் தர்க்க ரீதியான சுயத்துவத்தை தேடும் நபராக மணியம்மையை உருவாக்கியது.

விதவைக் கோலத்தில் மழிந்த தலையோடு மணலூரில் பூஜை புனஸ்காரமென்று வாழ்வைக்கழிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் தான் கைம்பெண்ணின் வாழ்வை முடமாக்கி மகிழும் சனாதன சமூகத்தின் மீது வெறுப்பும் கோபமும் கொண்டவராக வெளிப்பட்டார். ஏற்கனவே உள்வாங்கப்பட்ட சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் மணியை புதிதாக வார்த்தது. ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராகப் போராடவும் புதிய வாழ்க்கை மதிப்பீடுகளின் ஆத்மார்த்த பயணம் நோக்கியும் இவரை ஆட்படுத்தும் “காலமும் கருத்தும்” சாதகமாக இருந்தது.

அப்பொழுது காந்தி தமிழ்நாட்டுக்கு இரண்டாம் முறையாக வருகிறார். தஞ்சைக்கும் வருகை புரிந்த காந்தியை மணியம்மாள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் தனது உறவினர் ஒருவருடன் கூடப்போய்ப் பார்த்தார். இந்தச் சந்திப்பு மணியம்மாளின் வாழ்க்கையில் புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. அரசியல் வாழ்வுடன் ஒன்று கலக்கும் துணியையும் பக்குவத்தையும் கொடுத்தது. சமூகம் சார்ந்த சிந்தனையும் செயலும் அவரை புதிதாகக் கண்டு பிடித்தது. தொடர்ந்து சமூக, அரசியல், விவகாரங்களில் தீவிரமாக ஈடுபடத் தொடங்கினார் தனது இயல்பான செயற்பாட்டின் வேகத்துக்கேற்ப தனது உடை, நடை பாவனைகளையும் மாற்றிக் கொண்டார்.

மொட்டைத் தலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறார்.

பதினெட்டு முழப் புடவைக்கு விடைகொடுத்தார்.

கிராப் வெட்டிக் கொள்கிறார். நடு வகிடு எடுத்து ஆண்களைப் போல் தலைசீவிக் கொண்டு.....

ஆண்களைப் போலவே வேட்டியும் அரைக்கை ஜிப்பாவும் அணிந்துகொண்டு....

செருப்பணிந்து குடைபிடித்துக் கொண்டு.....

மொத்தத்தில் பெண்ணின் உரிமை வாழ்வுக்கு கொடியுயர்த்தி வைப்பது போன்ற கோலம் கொள்கிறார். வரவிருக்கும் பெண்ணியவாதிகளுக்கு முன்னுதாரணமாக வாழ்வதற்கு தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்கிறார்.

“எனது விருப்பம் போல உடை உடுக்க, நடந்துகொள்ள எனக்கு உரிமை உண்டு நான் பெண் என்பதாலோ விதவை என்பதாலோ யாரும் என்னை அவமதிக்க அடக்கி ஒடுக்கிவிட முடியாது. அதைநான் அனுமதிக்கவும் மாட்டேன்” இப்படி புதுக்கோலம் பூண்டதன் மூலம் சொந்த வாழ்வில் தனது உரிமையை

நிலைநாட்டத் தொடங்கினார். அதற்காகப் போராவும் இவர் தயங்கவில்லை. இந்தச் செயற்பாடுகள் சனாதனவாதிகளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் இவை எவற்றையும் பொருட்படுத்தாமல் தனது வழியில் உறுதியுடன் தெளிவாகப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். தனது சிந்தனையிலும் செயற்பாடுகளிலும் நம்பிக்கை கொண்டார். சனாதன தர்மம் யார் யாரை எல்லாம் சாஸ்திரம் சம்பிரதாயம் என்ற பெயரில்— இந்துமதத்தின் பெயரில்— தீண்டத்தகாதவர்களாக, பாரபட்சம் காட்டி அடக்கி ஒடுக்கி வந்ததோ அந்த மக்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார். அந்த மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக விடிவுக்காக உழைப்பதே தனது முதற்பணியெனக் கருதினார். இதனால் சேரிக்குழந்தைகள் சீராட்டி பராமரிப்பதிலும் அவர்களுக்கு ஆரம்பக்கல்வி கற்றுக் கொடுப்பதிலும் ஈடுபட்டார். யாவரும் அறியாமையைப் போக்கி தாமே சிந்தித்து சுயமரியாதையுடனும் சுதந்திரத்துடனும் வாழ்வதற்கான உளவுறுதியை உருவாக்கப் பாடுபட்டார்.

மேலும் சேரி விவசாய மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகி வந்தார். இதனால் ஊரில் உள்ள பெரும் மிட்டா மிராசுகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கூலியில் ஓரவஞ்சனையும் பாரபட்சமும் காட்டி அவர்களது உழைப்பைச் சுரண்டி வருவதை நேரில் கண்டார். இந்த நிலைமையைப் போக்குவது நியாயமெனக் கருதினார். முதற்காரியமாக தனது சொந்த நிலத்தில் நடுவானை நீக்கி விட்டுத் தானே விவசாய மேற்பார்வையில் இறங்கினார். தமது நிலத்தில் உழுது பயிரிடும் மக்களுக்கு அள்ளிக் கொடுத்தார். அவர்களது உழைப்பைச் சுரண்டும் கொடுமைக்கு தன்னளவில் தீர்வு கண்டார். இந்தச் செய்கை அவ்வூரின் பெரிய குடும்பங்களில் ஒன்றான பட்டாம்பணியம்பிள்ளையுடன் நேரடியாக முரண்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. பகைமை வளர்ந்தது. இதனால் பல கஸ்டங்களையும் நெருக்கடிகளையும் மணியம்மாள் முகங்கொடுக்க நேரிட்டது.

மணியம்மாள் இவை எவற்றையும் பொருட்படுத்தாது தான் பெண் என்ற பிம்பத்தை மறுத்து தன் எண்ணங்களுக்கு செயல் வடிவம் கொடுப்பதில் உறுதியாகவும் விடாப்பிடியாகவும் இருந்தார். சமூகத்தின் சனாதன முணுமுணுப்புகளையும் தூற்றல்களையும் துச்சமென புறமொதுக்கி தனது வழியில் சென்றார். தனது சுயபாதுகாப்புக்காக சேரியில் சிலம்பம் கற்றுத் தேறினார். ஒற்றைக்காளை பூட்டிய வண்டியைத் தானே ஓட்டிச்சென்று தனது காரியங்களைத் தானே பார்த்து வந்தார். எவரிலும் தங்கியிராது சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கவும் செயற்படவும் திடவுறுதி பெற்றார்.

மணியம்மாள் புரிந்து கொள்ளப்படாமல் உற்றார் உறவினர்களிடையே பெரும் கலக்கம் ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் சற்றும் எதிர்பாராத நெருக்கடி உருவானது. மணலூரில் உள்ள மணியம்மாள் குடும்பத்தாருக்குச் சொந்தமான நிலபுலன்கள் யாவும் பட்டாம்பணியம்பிள்ளைக்கே குத்தகைக்கு விட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் (சதி) அவரது தம்பி மூலம் ஏற்பட்டது. மணியம்மாளையும் தாயையும் தன்னுடன் சென்னைக்கு அழைத்துச் செல்ல தம்பி விரும்பினார். ஆனால் மணி அங்க செல்ல

மறுத்து அவ்வூரில் உள்ள புழங்கப்படாத சிறுவீட்டில் தங்கலானார். வண்டிமாடு எல்லாம் இழந்த நிலையில் தன் பயணங்களுக்கு தானே சைக்கிள் ஓட்டப் பழகிக் கொண்டு, ஒரு சைக்கிள் வாங்கி தனது பயணங்களை மேற்கொண்டார்.

மணலூர் மணியம்மாள் என்ற பெயரும் புகழும் பரந்து மிகுந்த செல்வாக்குடன் காணப்பட்டது. இவரது செயற்பாடுகள் எங்கும் விரிவு பெற்றன. விவசாய தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்கு குரல்கொடுப்பதுடன் அவர்களை அணி திரட்டிப் போராட வைப்பதிலும் இவர் உறுதியாக இருந்தார். பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குவதில் முன்னின்று உழைத்தார். ஆனால் கட்சி அரசியல் அவரது உழைப்பை தமதாக்கியது. அத்துடன் இவருக்கான மதிப்பு, கௌரவம், பதவிகளை வழங்குவதில் ஆண் மேலாதிக்க மனோபாவத்திலேயே கட்சி விளங்கியது. காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் புரையோடியிருந்த சனாதனப் பிடியின் இறுக்கத்தை இவர் ஆழமாகப் புரிந்து கொண்டார். விவசாய தொழிலாள மக்களின் நலன்களுக்கு எவ்வாறு முரண்பாடாக எவ்வாறு கட்சி விளங்கிறது என்பதையும் இவர் நேரிலேயே இனங்கண்டார்.

இதனால் மணியம்மாள் இடதுசாரிச் சிந்தனையின் தாக்கத்துக்குள் உள்வாங்கப்பட்டார். 1940 களிலும் 1950களின் தொடக்கத்திலும் தஞ்சை நாகைப்பகுதிகளில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது; மணியம்மாள் கட்சி என்றும், மணியம்மாவின் செங்கொடிக் கட்சி என்றும் அறியப்பட்டிருக்கிறது. அப்பகுதிகளில் சுரண்டப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்கத்தின் குரலாக அவர்களது உரிமைக்காக ஒலித்த குரலாக மணியம்மா விளங்கி வந்தார். தொழிற்சங்க விவசாய மாநாடுகளிலும் பேரணிகளிலும் கம்பீரமாக மணியம்மாள் பங்கு கொண்டு வந்தார். மேலும் கட்சிப் பணிகளைப் பரவலாக்க திருவாரூரில் ஒரு சிறு அறை எடுத்துத் தங்கியிருந்தார். அதுவே அப்பொழுது கட்சி அலுவலகமாகவும் அமைகிறது. மணியம்மாள் வெகுசனப் போராட்டங்களை தேவைக்கேற்ப ஒழுங்கு பண்ணுவதில் தேர்ந்தவராகவும் இருந்தார்.

மணியம்மாளின் பணிகளை முடக்கி வைக்கும் நோக்கில் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் கீழ் அவர் கைது செய்யப்பட்டு கடலூர் வேலூர் சிறைச்சாலைகளில் வைக்கப்பட்டிருந்தார். அப்பொழுது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் தலைவர்கள் பலர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். பலர் தலைமறைவானார்கள். சங்க உறுப்பினர் பலர் பொலிஸ் அராஜகத்திற்கு ஆளாயினர். கட்சிச் செயற்பாடுகள் மோசமாகப் பாதிப்படைந்திருந்தன.

மணியம்மாள் வேலூர் சிறைச்சாலையில் இருந்த பொழுது கூட அங்கு பெண் கைதிகளின் அநாதரவான குழந்தைகளைக் கொண்ட பிள்ளைக் கொட்டடியின் அவல நிலையைக் கண்டு மனம் வெதும்பினார். அதைவிட சரியான பராமரிப்பும், தக்க உணவின்றியும் பிணியால் பீடிக்கப்பட்டு குழந்தைகள் சர்வசாதாரணமாக

மரணமடைவதையும் கண்டு வேதனை அடைந்தார். தானே முன்னின்று அக்குழந்தைகளைச் சீராட்டிப் பராமரித்தார். அக்குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு கிடைக்கவும் வழி செய்தார். சிறையில் இருந்த பொழுது கூட மக்கள் நலன் சார்ந்த சிந்தனையும் செயலும் தான் இவரை வழிநடத்தியது.

வேலூர் சிறையில் இருந்து வெளிவந்த பொழுது கட்சி சின்னாபின்னப் பட்டிருந்ததைக் கண்டு மிகவும் வேதனையடைந்தார். அனைவரையும் ஒன்றுதிரட்டும் பணியில் ஈடுபடலானார். கட்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட தடையும் அப்பொழுது நீக்கப்பட்டது. இதனால் கட்சிப் பணியை இவர் மேலும் தீவிரமாக்கினார். முதிர்ச்சியும் ஆளுமையும் மிக்க தலைவராக, கட்சிப் பணியாளராக மேலும் மெருகு பெற்றிருந்தார்.

சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பொதுத் தேர்தல் வருகிறது. மக்கள் பிரதிநிதியாகச் செல்வதன் மூலம் மேலும் சிறப்பாகப் பணிசெய்ய இயலும் என் நம்பிக்கையில் தேர்தலில் நிற்க இவர் விருப்பம் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் கட்சி மேலிடம் இவரைத் தேர்ந்தெடுக்க மறுக்கிறது. இவருக்குள்ள உறுதி மக்களிடம் உள்ள செல்வாக்கு இவை எதனையும் கருத்தில் எடுக்காமல் இவரை ஓரங்கட்டும் போக்கிலேயே கட்சி முடிவு அமைந்திருந்தது. இருப்பினும் மணியம்மாள் இத்தேர்தலில் கட்சி வெற்றிபெற தீவிரமாக உழைக்கிறார். கட்சி வெற்றி பெறுகிறது.

ஆனால் தொடர்ந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மணியம்மாளை ஓரங்கட்டும் முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறது. ஆனால் இவை எவற்றையும் பொருட்படுத்தாது மனம் சோராது வெகுசனங்களிடையே பணியாற்றுகிறார். 1953 ஆம் ஆண்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநாட்டில் மணியம்மாள் முழுமையாக ஒதுக்கப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் இவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கவும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

மாநாட்டுக்கு முதல் நாள் பூந்தாமழங் குடியிலிருந்து பக்கத்து கிராமத்துப் பண்ணைவிவகாரம் ஒன்றைத் தீர்த்து வைக்க கிராமத்து மக்களின் அழைப்பின் பேரில் இவர் அங்கு செல்கிறார். பேச்சு வார்த்தைக்குப் பின் விவசாயிகளிடையே விட்டுக் கொடுக்காமல் போராடும்படி உரையாற்றுகிறார். அங்கிருந்து திருவாரூர் செல்ல பேருந்துக்காக சாலையில் காத்திருக்கிறார். அச்சமயத்தில் எவரும் எதிர் பாராத வகையில் அவ்வூரில் வளர்க்கப்பட்ட கொம்பு மானொன்று பாய்ந்து வந்து அவர் முதுகில் குத்தி அவரைச் சரிக்கிறது.

இன்றுவரை இவரது மரணம் விபத்து என்றும் சதி என்றும் இருவேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. மணியம்மாளின் இறுதி ஊர்வலத்துக்கு மாநாட்டுக்கு வந்த தலைவர்கள், தொண்டர்கள், தொழிலாள விவசாய மக்கள் என பலதரப்பட்டோர் திரளாக இறுதி அஞ்சலியில் கலந்து கொண்டார்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு கட்சி அரசியல் வரலாற்றில் அதிலும் குறிப்பாக ஒடுக்கப்பட்ட சுரண்டப்பட்ட மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில், வெகுசன அரசியல் மயப்படுத்தலில் மணலூர் மணியம்மாளின் வாழ்க்கை வரலாறும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. கட்சி அரசியல் ஆண்நோக்குவயப்பட்ட மேலாண்மையால் பெண்கள் பாத்திரம், அவர்களது பங்களிப்பு எப்பொழுதும் இருட்டடிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு “ஒடுக்கப்பட்ட வரலாறாகவே” எழுதப்பட்டு வரும் அவலம் இன்னும் தொடர்ந்து நீடிக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மணியம்மை கட்சியென்றும் மணியம்மாளின் செங்கொடிக் கட்சியென்றும் கிராம மக்களிடையே அறியப்பட்ட அந்த அம்மாவின் கவடுகள் தமிழ்நாட்டு சமூக அரசியல் பண்பாட்டு வரலாற்றில் போற்றத்தக்கது. ஆளுமைமிக்கது. செயல்தன்மை மிகு ஆற்றல் வாய்ந்த ஆளுமையாளராகவே இவர் இன்றும் மேற்கிளம்புகிறார்.

எந்த ஏழை விவசாய மக்களுக்காக காலமெல்லாம் போராடி வந்தாரோ அந்த மக்கள் மணியம்மையின் வரலாற்றை மறந்துவிடவில்லை. இன்னும் இவர் அந்த மக்களின் உணர்விலும் சிந்தனையிலும் தொடர்ந்து இருப்பவர்.

கோட்ட இடிஞ்சி விழ
கொடி பிடிச்சி அம்மா வந்தா
சட்டை அடிக்கும் முன்னே
சாகசங்க செய்து வந்தா

மதிலுகள் சரிஞ்சு விழ
மணியம்மா அங்கே வந்தா
பதிலுகள் கேட்டு வந்தா
பட்டமரம் தழைக்க வந்தா

ஏழைகுலம் குளிரும்
எங்கம்மா பேரு சொன்னா
மக்கள் குலம் விளங்கும்
மணியம்மா பேரு சொன்னா

நம்பி உழைத்தோருக்கு
நாயங்கள் கேட்டு வந்தா
கும்பி குளிர வந்தா
குரலுகளும் எழுப்பி வந்தா

இவ்வாறு இன்றும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் மணியம்மாளின் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியாத ஏழை எளிய மக்களால் பாடல் வரிகளால் பளிச்சிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆம்! அவரது வரலாறு அப்படிப்பட்டதுதான்.

நன்றி - ஒலை 42 - பங்குனி - 2007

மறக்க முடியாத மங்கை மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார்

—திருவேங்கிமலை சரவணன்—

எத்தனையோ மாமனிதர்களைப் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை வரலாறு பதிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால், பல சாதனையாளர்கள் அப்படிப் பதிவு செய்யப்படாமல் இருட்டடிப்புச் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். குடத்திலிட்ட விளக்காய் ஒளிவீகம் அவர்களின் பெருமைகள், உலகத்திற்கு அதிகம் தெரியாமல் போனது பெரும் சோகம். அவர்களில் ஒருவர்தான் மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார்.

சில வருடங்களுக்கு முன் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் 'மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார் ஏழைப் பெண்கள் திருமண உதவித் திட்டம்' என்கின்ற திட்டத்தை அறிவித்திருந்தது நினைவிருக்கலாம். அந்தச் செய்தியைப் படித்த பலருக்குக் கூட அவர் யார் என்பது தெரியாமல்தான் இருந்தது. 'மூவலூர் மூதாட்டி' என்று மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டவர் அவர். அவர் புரிந்த இமாலய சாதனைகள் யாருக்கும் தெரியாது. அதற்குக் காரணம் அவர் புகழ் விரும்பி எதையும் செய்ததில்லை. கொள்கைக்காக, தன்னுடைய லட்சியத் துக்காக தன் வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்த தியாகி அவர்.

'தேவதாசி' என்னும் மகா மோசமான முறை ஒன்று, தமிழகத்தில் சோழர் காலம் தொட்டு இருந்து வந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்களை மிகச்சிறு வயதிலேயே கடவுளுக்குக் காணிக்கையாக்குகிறோம் என்கின்ற பெயரில், கோயில்களுக்கு -'நேர்ந்து விடப்பட்டு' அவர்களை ஊர்ப் பெரியமனிதர்களின் ஆசை நாயகிகளாகவும், ஊராரை மகிழ்விக்கும் நடனப் பெண்மணிகளாகவும் ஆக்கியிருந்தது சமூகம். அவர்களின் தனிப்பட்ட ஆசைகளைப் பற்றியோ, நியாயமான உணர்வுகளைப் பற்றியோ எந்த அக்கறையும் இன்றி, 'பொட்டுகட்டப்பட்டவர்களாகவும்' 'தேவரடியார்களாகவும்' இழிவாகப் பேசப்படும் பிரிவினராகவும் அவர்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். 'நித்திய சுமங்கலி' என்று பெயர்கொடுத்து, அவர்களைப் 'புனிதப்படுத்தி' ஏமாற்றினார்கள். உடலை விற்கும் தொழிலை அவர்களின் மீது திணித்து வீட்டு, அதற்குச் சடங்குகளின் பெயரால் புனிதப் போர்வை போர்த்தி அநியாயம் செய்து வந்தார்கள், சனாதனம் பேசிய உயர் ஜாதியினர். இந்த அவலம் பல நூற்றாண்டுகளாக நடந்து வந்தது.

அப்படிப்பட்ட தேவதாசி இனத்திலே பிறந்து, அதனால் பாதிப்படைந்து, அந்தத் தளைகளை அறுத்து எறிந்ததும் அல்லாமல், அந்தக் கேடுகெட்ட பழக்கத்தையே ஒழித்துக்கட்டும் வரை ஓயாமல் உழைத்தவர்கள்தான் மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார். அதற்காக அவர் பட்ட துயரங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

சென்ற நூற்றாண்டில் 1883ம் வருடம் பிறந்தவர் அவர். தேவதாசி சமூகத்தில் பிறந்தாலும், அவருடைய பெற்றோர் அவரை அந்த இழிநிலைக்குத் தள்ளக் கூடாது என்ற வைராக்கியத்துடன் வளர்த்தார்கள். உறவினர்களும் வேறுசிலரும்

ராமாமிர்தத்தின் தாய் தந்தையரிடம் 'உங்கள் மகளுக்கு இசையும் நாட்டியமும் கற்றுக் கொடுங்கள், பிற்காலத்தில் அவள் அதை வைத்து நிறைய சம்பாதித்துக் கொடுப்பாள்' என்று தொடர்ந்து வற்புறுத்திய போதும் அவர்கள் சம்மதிக்கவில்லை. இதனால் கோபமுற்ற சமூகம், ராமாமிர்தத்தின் தந்தையை ஒதுக்கி வைத்தது. பொருளாதார ரீதியில் அவரைத் தனிமைப்படுத்தியது. நாளைவில் அவர்கள் அடுத்த வேளை உணவுக்குக் கூட வழியில்லாமல், வாழ்வின் ஓரத்துக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்.

ராமாமிர்தத்தின் தந்தையான கிருஷ்ணசாமி வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று, மனைவியையும் மகளையும் காப்பாற்ற முடியாத சோகத்தில் குடும்பத்தைவிட்டு விலகி எங்கோ காணாமல் போனார். நிர்க்கதியாக நடுத்தெருவில் நின்ற தாய் சின்னம்மாள், பாவம் என்ன செய்வார்? உறவினர்கள், நண்பர்கள் என்று எல்லோர் வீட்டுக்கும் குழந்தையைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு நடையாய் நடந்தார். யாரும் உதவிக்கூடாது வரவில்லை. ஆதரவற்ற நிலையில், தன் குழந்தையின் உயிரைக் காப்பாற்ற வேறுவழியின்றி, ஒரு தாய் செய்யவே முடியாத, நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத கொடுமையை அவர் செய்ய நேர்ந்தது. ஒரு தேவதாசியிடம் 10 ரூபாய் பணத்துக்கும், பழைய புடவைக்கும் தன் ஆருயிர் மகளை விற்றார் அந்தத் தாயார். அப்போது சிறுமி ராமாமிர்தத்தின் வயது ஐந்து. அதன் பிறகு அக்குழந்தையின் வாழ்க்கைப் பாதையே மாறிப் போனது.

ஆடுதல், பாடுதல் என்று பல கலைகள் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. குழந்தையும் குமரியானாள். வயதுக்கு வந்த உடனேயே அவளுக்கு ஆபத்துக் காத்திருந்தது. அறுபது வயதுக் கிழவன் ஒருவன் தன்னிடம் பணம் இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, அந்த இளம் பெண்ணை மணக்கப் பேராசை கொண்டான். அதற்கான ஏற்பாடுகளும் நடந்தன. ஆனால் அந்தக் கொடுமையைக் கண்டு பொங்கி எழுந்தார் ராமாமிர்தம். 'கிழவனை மணக்க மாட்டேன்' என்ற அறிவித்தார். அத்தனை எதிர்ப்புகளையும் காலில்போட்டு மிதித்தார். அந்தக் காலத்தில் ஒரு பெண் இவ்வாறு துணிச்சலுடன் அறிவித்து, தனக்கு இசையும், நாட்டியமும் பயிற்றுவித்த இளைஞரையே மணப்பேன் என்று சூளுரைத்து அதைச் செய்தும் காட்டியது என்பது மிகப்பெரிய காரியம். ராமாமிர்தம் சுயம்புப் பிள்ளையை மணமுடித்தது இப்படித்தான். இதற்குப்பிறகு 'ஏதோ நம் வாழ்க்கை முடிந்து விட்டது இனி சொந்த நலன்களைப் பார்க்கலாம்' என்று இல்லாமல், தேவதாசி முறையையே அடியோடு ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்று, அதற்காகப் போராடத் தொடங்கினார் ராமாமிர்தம். இதனால் பல இன்னல்களைச் சந்தித்த போதும், அபரூப வட்சியத்துக்கு உறுதுணையாய் நின்றார், அவருடைய கணவர் சுயம்பு பிள்ளை.

1917-ம் வருடம் முதல் மயிலாடுதுறை பகுதியில் தனது போராட்டத்தைத் துவக்கினார் ராமாமிர்தம். ஊர் நடுவே நின்று எரிமலையாக வெடித்துப் பிரசாரம் செய்து, ஒரு புயல் சின்னத்தைப் போல் சமூகத்தில் அதிர்ச்சி அலைகளை ஏற்படுத்தினார் அவர். தேவதாசிப் பெண்களிடம் சென்று 'இந்த இழிவான வாழ்க்கையில் இருந்து விடுபடுங்கள்' என்று எடுத்துரைத்தார். அவர்களை

உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட 'நாக பாசத்தார் சங்கம்' என்கின்ற அமைப்பை ஆரம்பித்தார். (பிற்பாடு அது இசை வேளாளர் சங்கமாக மாறியது) அவர்களைக் கொண்டு இரண்டு பெரிய மாநாடுகளையும் கூட்டினார். இதனால் அவர் சந்தித்த எதிர்ப்புகள் ஏராளம். பெரும் அரசியல் தலைவர்கள், ஜமீன்தார்கள், மைனர்கள், காவல் துறையினர், அந்தணர்கள், ரவுடிகள் என்று பல தரப்பினரும் ராமாமிர்தத்தின் போராட்டத்தை நசுக்கவே முயன்றார்கள். அவ்வளவு ஏன், தங்கள் விடுதலைக்காகத் தானே போராடுகிறார் என்பதைப்பரிந்து கொள்ள முடியாத தேவதாசி இனத்தவரே கூட, அவருக்குக் கடுமீ எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்.

அரசியல் பின்னணி இல்லாமல் சமூக மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவது கடினம் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட ராமாமிர்தம், பிறகு காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்த பெரியார், தி.ரு.வி.க, வரதராஜலு போன்றவர்கள் தேவதாசி முறை ஒழிப்புக்காகக் குரல் கொடுத்து வந்தனர். அவர்களால் ஈர்க்கப்பட்டதும் காங்கிரஸில் ராமாமிர்தம் இணைந்ததற்கு ஒரு காரணம்.

ராமாமிர்தத்தின் போராட்டங்களைப்பற்றி அறிந்த காந்தியடிகள் கூட அவரைப் பாராட்டிக் கடிதம் எழுதினார். தேவதாசி முறை எவ்வளவு இழிவானது என்கின்ற விழிப்புணர்ச்சியை மக்களிடத்தில் ஏற்படுத்தியதில் பெரும் வெற்றி கண்டார்.

மத அடிப்படைவாதிகளின் ஆதிக்கம் காங்கிரஸில் அதிகப்படியாக இருந்தமையால், அவர்களால் பெரியார் போன்றோரின் புரட்சிகரமான கருத்துக்களை ஏற்க முடியவில்லை. குறிப்பாக, இடஒதுக்கீடு பிரச்சனையில் பெரியாரின் தீர்மானங்கள் அவர்களுக்கு வேப்பங் காயாகக் கசந்தன. அவர்களுடன் போராடிப் பயன் இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்ட பெரியார், சிங்காரவேலர் போன்றவர்கள் காங்கிரஸில் இருந்து வெளியேறினார்கள். அவர்களுடன் தாமும் வெளியேறினார் ராமாமிர்தம். அதற்குப் பிறகு, பெரியார் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்திய குறாவளி மாறுதல்களில் ராமாமிர்தம் அவருக்குத் தோள்கொடுத்து நின்றார். 'குடியரசு' பத்திரிகையில் ராமாமிர்தத்தின் அனல் பறக்கும் கட்டுரைகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. சுயமரியாதை இயக்க கொள்கைத் திட்டம் உருவானதில் ராமாமிர்தம் அம்மையாருக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு.

தேவதாசி முறை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்காக சட்ட மன்றத்தில் அரும்பாடு பட்ட டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டிக்கும் மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையாருக்கும் நல்ல நட்பும் தொடர்பும் இருந்து வந்தது. சட்ட மன்றத்தில் பணியாற்றுவது குறித்துப் பல ஆலோசனைகளையும், திட்டங்களையும் டாக்டர் முத்துலட்சுமிக்கு வழங்கினார் ராமாமிர்தம். தேவதாசி முறை ஒளிப்புச்சட்ட தீர்மானத்தை காங்கிரஸில் இருந்த சனாதனவாதிகள் கடுமையாக எதிர்த்தனர். அதில் முக்கியமானவர் 'தீர்' சத்தியமூர்த்தி. டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர தீர்மானம் இயற்றியபோது, ஏதோ தீப்பட்டது போல் எதிர்த்த சத்தியமூர்த்தி, 'தேவதாசி முறை தொடர்ந்து நடக்க வேண்டும்... இல்லாவிட்டால் பாரம்பரிய மிக்க இந்தியக் காலாசாரம் சீரழிந்து விடும்' என்று

ஆவேசப்பட்டார். 'இவ்வாறு இவர்கள் தொடர்ந்து பேசினால், இதுவரை எங்கள் வீட்டுப் பெண்கள் தேவதாசிகளாக இருந்துவிட்டனர். இந்தியப் பண்பாட்டைக் காக்க, இனிமேல் உங்கள் வீட்டுப் பெண்கள் தேவதாசிகளாக இருக்கட்டும்' என்று பேசுமாறு டாக்டர் முத்துலட்சுமியிடம் சொன்னார் ராமாமிர்தம் அம்மையார். அவ்வாறே முத்துலட்சுமியும் சட்டமன்றத்தில் எரிமலையாகப் பேச, அதிர்ச்சியில் வாயடைத்து நின்றனர் சத்தியமூர்த்தி உள்ளிட்ட சனாதன வாதிகள். பல போராட்டங்களுக்குப் பிறகு, 1929-ம் வருடம், உலக அரங்கில் இந்தியாவுக்கு அவமானமாய் விளங்கிய தேவதாசி முறை ஒழிப்புச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

'தாசிகள் மோசவலை அல்லது மதி பெற்ற மைனர்' என்கின்ற தான் எழுதிய நாவலை 1936ம் வருடம் வெளியிட்டார் மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார். அது தேவதாசிகளின் பரிதாப வாழ்வையும், சொந்த அனுபவங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. விறுவிற்றுப்பான நடையில் எழுதப்பட்ட இந்த நாவலை ஒரு வரலாற்று ஆவணம் என்றே சொல்லலாம். அரசியலிலும், கலைவாழ்விலும் ராமாமிர்தத்தின் பணிகள் இறுதிவரை தொடர்ந்தன. தேவதாசி முறை ஒழிக்கப்பட்டாலும் ரகசியமாகப் பல இடங்களில் அந்த முறை தொடர்ந்து நடந்து வந்தது. அங்கெல்லாம் நேரடியாகச் சென்று, விசாரணை நடத்திப் பல பெண்களை விடுவித்தார் அவர். அண்ணா, சிவாஜி கணேசன், டி.வி நாராயணசாமி போன்றோர் நடத்த நாடகங்களில் தாயார் பாத்திரத்தில் தொடர்ந்த நடத்தார்.

"தனக்குப் பிறகு இயக்கத்தைக் கட்டிக் காத்து நடத்த மணியம்மையை விட்டால் வேறுயாருமில்லை" என்று பெரியார் அறிவித்த போது "ஏன் எனக்குக் கூடவா அந்ததத் தகுதி இல்லை?" என்று அவரிடம் நேரடியாகக் கேட்டார் ராமாமிர்தம். அப்போது திராவிடர் கழகத்திலிருந்து விலகி அண்ணா, தி. மு. க வை தொடங்கியபோது, தன்னுடைய எழுபது வயதில் அவருடன் வெளியே வந்தார் ராமாமிர்தம் அம்மையார். பல்வேறு இயக்கங்களில் தீவிரப்பணியாற்றினாலும் தனக்கான முழு அங்கிகாரம் எங்குமே கிடைக்கவில்லை என்கிற மனப்புழுக்கம் அவருக்கு இருந்ததென்னவோ உண்மை. கண்பார்வை மங்கிவிட்ட நிலையில், மாயவரத்தில் தன் மகனுடன் சிறுவர்களுக்குப் பாடம் நடத்தியபடி தன் கடைசிக்காலத்தைக் கழித்தார் அவர். 1962ம் வருடம் சமூக விடுதலைக்காக உறக்கமின்றிப் போராடிய அந்த மூதாட்டி, எண்பதாவது வயதில் தன் இயக்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டார். கடைசிவரை எந்தப்பதவியையும் அவர் வகிக்கவில்லை.

அவருக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரங்கள் இரண்டுதான். ஒன்று 1956ல் அண்ணா வழங்கிய விருது. இரண்டு, 1989ம் வருடம் கலைஞர் ஆட்சிக்கு வந்தபோது மூவலூர் ராமாமிர்தத்தின் பெயரில் அறிவிக்கப்பட்ட ஏழைப் பெண்கள் திருமண உதவித் திட்டம். மற்றப்படி, அந்த மாபெரும் மூதாட்டியைப் பற்றி யாருக்கும் நினைக்க நேரமில்லை

நன்றி குமுதம்
28.2.2007

அதன் பிறகு (Thereafter)

தஸ்லிமா நஸ்ரின்

என் சகோதரி ரவீந்திரநாத் தாகூரின் பாடல்களைப் பாலுவது வழக்கம்

அவள் சிமோன் தி புவோவை விரும்பிப் படிப்பது வழக்கம்.

மதிய குளியலை மறந்து, அவள் தன்னை மறந்து கார்ல் மார்க்ஸ்,

கார்க்கி, டால்ஸ்டாய் மற்றும் மாணிக் பந்தோபாத்யாய நாவல்கள் போன்றவற்றில் மூழ்வாள்.

அவளுடைய பழைய ஞாபகத்தில் மூழ்குவதற்கு லாரா இன்கல்ஸ் வைல்டர்தான் பிடித்தமானவர்

போரைப்பற்றிய காட்சிகளைப் பார்த்தால் பாதி ராத்திரி வரை அழுது

கொண்டேயிருப்பாள்.

என் சகோதரி அருமையான கவிதைகளை வாசிப்பாள்

அவளுக்கு விருப்பமாக சங்காகோஷ், நீரேந்திரநாத் சக்கரபாரதி, நெருடா மற்றும் யெவ்துஷ்லிங்கோ

என் சகோதரி காட்டை நேசித்தாள், தோட்டத்தையல்ல

அவள் சிலைகளை விரும்புவாள். ஒருமுறை இவற்றிற்காக பாரீஸ் போக டிக்கெட் வாங்கினாள்.

இப்போது என் சகோதரியின் கவிதைநோட்டில் காய்கறி பற்றிய விவரங்களை எழுதி வைத்திருக்கிறாள்

இப்பொழுது பெருமையோடு சுற்றி வருகிறாள், உடல் நிறைய உலோக ஆபரணங்களை

அணிந்து

அவள் பெருமையோடு சொல்கிறாள்..

அரசியலைப்பற்றி

எண்ணியதில்லை

கலாசாரம் எக்கேடும் கெட்டுப் போகட்டும் அதுபற்றி அவள் கவலைப்படுவதில்லை.

அவளின் வீணை மீது தூசி படிந்திருக்கிறது.. அவளின் தம்புரா எலி வளையானது

இப்போது அவள் கடைவீதிக்குப் போய் வீட்டிற்குத் தேவையான பொருட்களைச் சேகரிப்பதில்

கெட்டிக்காரியாகி விட்டாள்.

ஆங்கில மூலம் : கரோலின் ரைட்

தமிழில் : சிபிச்செல்வி

எழுத்துலகில் பெண் எழுத்தாளர்களின் இயக்கம்

சே. விஜயலட்சுமி

வன்முறைகளற்ற சமாதானமான சமத்துவம்மிக்க சமூகத்தையே அனைவரும் விரும்புகின்றனர். எனினும் தமக்கான சாதகமான சமூகத்தைப் பெற. ஆண்களில் அனேகர் பல தருணங்களில் வன்முறை வழிகளைக் கையாழ்கின்றனர். ஆனால் பெண்களோ எப்பொழுதும் வன்முறைகளற்ற வழிமுறைக்கூடாக சமத்துவ ஆரோக்கிய சமூகத்தை கட்டியெழுப்ப விரும்புகின்றனர்.

இவ்வாறான சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் மிக முக்கியத்துவம் பெறுபவர்களாக எழுத்தாளர்கள் திகழ்கின்றனர். இதற்குள் பெண் எழுத்தாளர்களை எடுத்துக் கொண்டோமானால், தாம் வாழ்வில் அனுபவித்த துயரங்களை, தாம் சந்தித்த துன்பங்களை எவ்வாறு சமூகத்திலிருந்து களைவது, அதற்கான வழிமுறைகள் என்ன என ஆழ்ச் சிந்திக்கின்றனர். ஆரோக்கியமான சமூகத்தை வடிவமைக்கின்றனர். அதன் நிதர்சனத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர். கற்பனை கலந்த யதார்த்தங்கள் அவர்கள் எழுத்துக்களில் தெறிக்கின்றன.

இவ்வாறு பெண்கள் எழுதும் போது அவர்கள் பல சவால்களைச் சந்திக்க வேண்டி ஏற்படுகிறது. அதாவது அவர்களது கருத்துக்களால் சமூகத்தில் வாழும் ஒரு குழுவினதோ அல்லது தனிமனிதரினதே ஆதிக்கத் தன்மை கட்டமிட்டுக் காட்டப்படுமிடத்து அப்பெண்ணின் சொந்த வாழ்க்கையே குறிப்பிட்ட இந்த நபர்களால் கேள்விக்குறியாக்கப்படுகிறது. அது ஒரு செல்வாக்கு மிக்க குழுவானால் அல்லது தனிநபரானால் இவர்களது பக்கமே சமூகத்தின் ஆதரவு சேர்கிறது.

பெண் எழுத்தாளர் சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத கருத்துக்களைக் கூறும் சமூக விரோதியாய் இவர்களால் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறார்கள். சில சமயங்களில் பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களில் வரும் பெண்ணாகவே இவள் வர்ணிக்கப்படுகிறாள். இதனால் பல பெண் எழுத்தாளர்கள் சமூகத்தினின்றும் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். வீட்டில் ஆதரவை இழக்கிறார்கள்.

இந்நிலைமைகளில் வளர்ந்து வரும் பல பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுத்துலகில் இருந்து தாமாகவே விலகிக் கொள்கிறார்கள். அல்லது அவர்கள் தங்களது சிந்தனையையும் எழுத்துக்களையும் மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்டத்தில் தோல்வியடைந்த நிலையில் “எழுத்தாளர்” என அடையாளம் காட்டக் கூடிய வகையில் தம்மை ஓர் ‘ஜனரஞ்சக’ எழுத்தாளராக மாற்றிக்கொள்கிறார்கள்.

இவ்வாறான சூழ்நிலைகளையும் தாண்டிச் சில பெண்கள் சமூக மாற்றத்திற்காய் எழுத முற்படும் போதும் அவர்கள் எழுத்துக்களுக்கான தளங்கள் கிடைப்பதில்லை. பல ஊடகங்கள் லாப நோக்கிற்காகவே இயங்குகின்றன. அவை செல்வாக்கு மிகுந்த குழுக்களையும், தனிநபர்களையும் தமது வளர்ச்சிக்கு ஆதரவாக தேடிக்கொள்கின்றன. ஆகவே இவர்களின் எதிர்ப்பை இவ்வூடகங்கள் விரும்புவதில்லை. அத்துடன் மாற்றுக் கருத்துக்களையும் தமது லாபநோக்கின் காரணமாகச் சவாலாக முன்வைப்பதில்லை.

இவ்வாறான பல சவால்களின் மத்தியிலேயே பல பெண் எழுத்தாளர் சமூக மாற்றத்திற்காய் எழுதத் தலைப்பட்டுள்ளார்கள். மட்டக்களப்பில் இயங்கும் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் உட்படக் குறிப்பிட்ட சில பெண்கள் அமைப்புக்கள் இவ்வாறான பெண்களின் மாற்றுச் சிந்தனைகளுக்குச் சமத்துவமான சமுதாயம் உருவாக வேண்டித் தளம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளன. குறிப்பாகச் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையமானது பெண்களின் படைப்புக்களுக்கென “பெண்” எனும் ஓர் சஞ்சிகையினை வெளியிடுகிறது. இச் சஞ்சிகை மூலம் வளர்ந்து வரும் பெண் எழுத்தாளர்களுக்குத் தளம் அமைத்துக் கருத்துகளுக்குத் தனித்துவம் கொடுத்து வருகின்றது.

இந் நிலையத்தால் வெளியிடப்படும் “பெண்” சஞ்சிகையில் பல பெண் எழுத்தாளர்கள் தமது சொந்தக் கருத்துக்களைப் பெண் எனும் நிலை நின்று இன்றுவரை வெளியிட்டு வருகின்றனர். இந்த வகையில் மண்டூர் அசோகா, மண்டூர் மீனா, அக்கரைப்பற்று யோகேஸ்வரி கிறிஷ்ணமூர்த்தி, விஜயலட்சுமி கந்தையா, தாரிகா மர்ஹிக் போன்றோரை குறிப்பிடலாம்.

பெண் எழுத்தாளர்கள் முற்கமைகளுக்கு முகம் கொடுத்தே தம் எழுத்துக்களைக் கொண்டு செல்கின்றனர். இந்நிலையில் மண்டூர் அசோகாவின் எழுத்துலகப் பிரவேசம் பற்றிப் பார்ப்போமேயானால்,

மண்டூர் அசோகா; ‘பாதை மாறிய பயணங்கள்’, ‘உறவைத்தேடி’ போன்ற நூல்களைத் தந்துள்ளார். மண்டூரைப் பிறப்பிடமாகவும் மட்டக்களப்பை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டுள்ள இவர் மற்றுமோர் இலக்கிய முயற்சியாகக் கூட்டுறவு முயற்சி மூலம் பத்திரிகைகளில் இரு கதைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். இதன்படி நான்கு பெண்களுடன் இணைந்து 1979 இல் வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் ஒரு சதுரங்கக் கதையையும், மலையகப் பின்னணியைக் கொண்ட குறுநாவல் ஒன்றினை மித்திரன் வாரமலரினும் வெளியிட்டார். தொடர்ந்து மட்டக்களப்புப் பிரபல்ய எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து எழுதிய இந்திய அமைதிப் படையின் அட்டேழியங்களை அம்பலப்படுத்தும் ஒரு நாவல் வெளியிடப்படாமல் போனது. இவ்வாறு தடைகளை மீறி எழுதும் பெண் என்ற வகையில் இவரின் பதில்கள் பின்வருமாறு

கேள்வி :- நீங்கள் ஓர் பெண் எழுத்தாளர், அந்த வகையில் எழுத்துலகில் தங்கள் அனுபவம் எவ்வாறு உள்ளது?

பதில் :- ஆரம்ப காலத்தில் என் எழுத்துக்களால் எனக்கு ஓரளவு பிரபல்யம் கிடைத்தது. இந்தப் பிரபல்யம் ஏற்படுவதற்கு இலங்கை வானொலியில் நான் எழுதி ஒலிப்பரப்பாகிய மெல்லிசைப் பாடல்கள் பெருமளவில் காரணமாயிருந்தன. இதனைத் தொடர்ந்து எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பான “கொன்றைப் பூக்கள்” வெளிவந்து அதற்குச் சாகித்தியப் பரிசும் வழங்கப்பட்ட போது, பெண் எழுத்தாளி என்ற வகையில் என் பெயர் இலக்கிய உலகில் பெரிதும் பேசப்பட்டது.

என் கருத்துக்களுக்கான விமர்சனங்களும் ஏராளமாய் என்னை நாடி வந்தன. நான் எழுத ஆரம்பித்த அந்தக் காலப்பகுதியில் பெண் எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாயிருந்ததால் ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப் பூசாக்கரை என்பது போலப் பேசப்பட்டேன். என்று நினைக்கிறேன்.

இவ்வாறு பேசப்பட்ட போதும், சமூகப் பார்வையுடன் எழுதுகிறேன் என்று பாராட்டப்பட்ட போதும் எனது கதைகளின் உள்ளே ஊடுருவி நின்ற சோகத்தைக் கிண்டிக் கிளறி வெளியே எடுத்து அந்தச் சோகங்களை என் வாழ்க்கையின் அனுபவங்களோ என்று கேள்வி எழுப்பிய பிரபலங்களை என்னால் தரிசிக்க முடிந்தது. இந்தச் சோகங்கள் ஓர் ஆணின் பேனாவில் இருந்து பிறந்திருந்தால் அதற்கான விமர்சனங்கள் வந்திருக்கமாட்டாது என நான் நினைக்கின்றேன். இது தவிர ஆண்களைப் போல இலக்கியக் கூட்டங்கள், விழாக்கள், கருத்தரங்குகள் எல்லாவற்றிலும் பங்குகொள்ள முடியாத ஓர் இழப்பும் எனக்கு ஏற்பட்டது. வீட்டில் பெற்றோரிடம், கணவரிடம் இருந்து கட்டுப்பாடுகள் இறுக்கமாக இல்லாமல் ஓரளவு, சிலவேளைகளில் தாராளமாகவே சுதந்திரம் கிடைத்தும் கூட இந்த நிலை ஏற்பட்டது. நான் ஓர் ஆணாக இருந்திருந்தால் இம் மாதிரியான இழப்பு ஏற்பட்டிருக்காது என்றே நினைக்கின்றேன். பெற்றோருடன் இருந்த காலத்தில் சமூகத்திற்கு ஓரளவு அச்சப்பட வேண்டியிருந்தது. திருமணமான பின் ஓர் இலக்கியவாதியான நான் சராசரிப் பெண்ணாகவும் வாழவேண்டி இருக்கிறது.

கேள்வி :- “பெண்கள் எழுதுவது குறைவு” எனும் கருத்து பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. இது பற்றிப் பெண் எழுத்தாளர் என்ற வகையில் தங்கள் அனுபவம் அபிப்பிராயங்களைக் கூறமுடியுமா?

பதில்:- நீச்சியமாக இது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதும் வருந்தத் தக்கதுமான ஒரு கருத்துத்தான். பெண்கள் எழுதுவது குறைவு என்ற கூற்றில் இரண்டு கருத்துக்கள் அடங்கியுள்ளன. பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்து முயற்சிகள் குறைவு என்பது ஒன்று, பெண் எழுத்தாளர்கள் குறைவு என்பது இன்னொன்று, நான் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் பெண் எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகத் தான் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நிலை வேறு இப்பொழுது கணிசமான பெண்

எழுத்தாளர்கள் உள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் எழுதுவது மிக மிகக் குறைவுதான். இதில் நானும் அடக்கம்.

இதற்குப் பல காரணங்களைக் குறிப்பிடலாம். நமது சமூகத்தில் பெண்ணின் மீது சுமத்தப்படும் உடல், உளரீதியான தாக்கங்கள் தான் இவற்றிற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. ஒரு ஆணுக்குக் குறிப்பிட்ட நேர அளவுக்குத்தான் வேலை இருக்கும். ஆனால் பெண்ணுக்கு அப்படியல்ல நாள் முழுவதும் ஏதாவது வேலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கும். வேலைக்குப் போகும் பெண்களுக்கு இரட்டிப்புச் சமை இது ஒரு காரணம். இதுதான் முக்கிய காரணம். அடுத்தது, சில பெண்களுக்கு ஆரம்பத்தில் இருக்கின்ற உற்சாகம் நாளாகக் குறைந்து விடுவது, இது அவர்களின் மனநிலையைப் பொறுத்தது. இன்னும் சிலருக்கு வீட்டில், பெற்றோரின், கணவன்மாரின் ஒத்துழைப்புக் கிடைப்பதில்லை. பலருக்கு வெளியீட்டு வசதிகள், பிரசுர வசதிகள் கிடைப்பதில்லை. இப்படியாகப் பெண்களின் எழுத்து முயற்சிகள் ஏதோ ஒரு வகையில் மழுங்கடிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இந்தத் துரப்பாக்கிய நிலையில் இருந்து பெண்கள் வெளியே வரவேண்டும். நானும் கூட இவ்வாறு பெண் எழுத்தாளராய் இருந்து கொண்டே ஆசிரியைத் தொழில், வீட்டுவேலை, சமூகப் பணி என்பவற்றில் பங்களிப்புச் செய்யும் பெண்தான் என்றார் மண்டோர் அசோகர். அவர் “பெண் எழுத்தாளர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனை களை” மிகக் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

அதேபோல் மற்றொரு பெண் எழுத்தாளர் மண்டோர் மீனாவிடம் இது விடயமாக உரையாடிய போது

கேள்வி :- பெண்களின் இன்றைய நிலை பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? உங்கள் கதைகள் மூலம் அவர்களுக்கு நீங்கள் சொல்ல முனைவது...

பதில் :- பெண்களின் வாழ்க்கை என்றும் சமை நிறைந்ததும் தங்கி வாழ்வதும் ஆகும். இதில் கணவன் இறந்தால் வாழ்க்கையே கவலையாகி விடுகிறது. ஆனால் தற்போது இந் நிலையில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் சந்தோசம் தருகிறது. ஏனெனில் கணவன் இறந்த பெண்கள் பட்டு சாறி கட்டுவது, பொட்டு வைப்பது, சமூகம் ஏற்றுக் கொள்வதென்பது பெண்களின் வாழ்வில் புதுப்பொலிவு ஏற்படுவது போல உள்ளது. என் கதைகளிலும் பெண்களின் பிரச்சினைகள், துயரங்கள், போராட்டங்கள் எனப் பல சம்பவங்களை எழுதி வருகின்றேன்.

இவ்வாறு பெண்களின் அவலங்களைத், துயரங்களை வெளிச் சொல்லித் தீர்வுகாண முயன்ற இவர் சிறுவயதில் வீட்டு வேலை முடிந்து இரவு முழுவதும் குப்பி விளக்கில் வாசிப்பதும் எழுதுவதுமாகத் தனது முயற்சியில் ஈடுபட்டபொழுதும் அவருக்குத் தேடிக் கற்றுக் கொள்ளச் சுதந்திரம் இருக்கவில்லை. இதனால் வாசிப்புக் குறைவு. இதுவே இப்பெண் எழுத்தாளருக்குப் பெரும் தடையாய் இருந்தது. இத்தனை தடைக்கிடையிலும் விடாமுயற்சியுடன் தலைநீட்டி வளர்ந்து ஆசிரியைத்

தொழிலில் இருந்து கொண்டு சமூகத்திற்கு “விதி”, “கிழக்குக் கரை கருகுகிறது”, “கருத்தடை”, “அவள் காத்திருக்கிறாள்” போன்ற கதைகளையும் “திருப்பம்” எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பையும் தந்துள்ளார்.

இவ்வாறே படைப்பாளி ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்துடனான நேர் காணலில் “பெண்” என்னும் சமூகக் கட்டமைப்பில் அனுபவங்களுக்கூடாக இவ்வாறு கூறுகிறார் நான் எழுதத் தொடங்கிய கால கட்டத்தில் பெண் எழுத்தாளி, ஆண் எழுத்தாளர் என்ற பிரக்ஞை இருக்கவில்லை. ஒரு எழுத்தாளர் என்ற பிரக்ஞையே இருந்தது. பெண் எழுத்தாளர் என்ற பிரக்ஞையுடன் எழுதத் தொடங்கியது ஆங்கில நாட்டுக்கு போன பின்னர்தான்.

கல்யாணம் என்ற கௌரவமான போர்வைக்குள் எங்கள் பெண்கள் துன்புறுவதைக் கண்டேன். குங்குமத்துள் குமுறியெழும் வேதனையை மறைக்கும் சிரிப்பை, அதற்கப்பால் அந்தப் பெண்களின் துயரை எழுதத் துடித்தேன். “மாமி” என்ற சிறுகதையை 80 ம் ஆண்டுகளில் வீரகேசரியில் எழுதினேன். அது ஒரு பெண்ணியப் பார்வையில் எழுதப்பட்டது என்று ஆண்கள் சொன்னார்கள். நான் அந்தப் பிரக்ஞையோடு எழுதவில்லை. ஆனால் ஆண் கொடுமை மூர்க்கத்தனத்தைப் பற்றி எழுதினேன்.

ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நாவல் “Kiss of a cobra” ஆங்கிலத்தில் எழுதி ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த முதலாவது நாவல் இது பாலியல் வல்லறவுக்குட்பட்ட பெண்ணின் கதை. அது எடுபடவில்லை. அதைத் திரும்பி எழுதுவதற்கு நேரமில்லாமல் இருக்கிறது.

“Escape from Genocide” எனும் டொக்கியூமென்ரரி படம், தமிழர்கள் படும் பாட்டை, தமிழ்ப் பெண்கள் படும் பாட்டை, தமிழினம் படும் பாட்டை உலகுக்குச் சொல்ல எடுத்த படம். அதன் பிறகு குடும்பக் காரணத்தால் சினிமாத் துறையில் நிலைத்து நிற்க முடியவில்லை.

இந்தியாவில் எனக்கு எப்போதும் வரவேற்புண்டு. எனினும் எனது சிந்தனைக்கும் வர்த்தக இந்தியச் சினிமாச் சிந்தனைக்குமிடையில் நிறைய வேறுபாடு இருப்பதால் அங்கு போய்ப் படமெடுப்பது சிரமமானதுதான்.

இவ்வாறு எந்த ஒரு பெண் எழுத்தாளரை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது முதிர்ச்சியடைந்த எழுத்தாளராகினும், வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளராகினும் சரி அவர்களுடைய சிந்தனைகளைச் சக ஆண் படைப்பாளர்களும், சமூகமும் வித்தியாசப்படுத்திப் பார்ப்பதையும், புதிதான வக்கிரமான ஒன்றை சிருஷ்டிப்பவர்களாயும் வர்ணிப்பதையும் காண முடிகிறது. இது இவர்களின் சிந்தனைகளுக்கு முடிச்சுப் போடுவதை மேற்கூறிய ஆய்வுகளில் இருந்து அறிகிறோம்.

அடுத்த காரணமாக அனைத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களும் கூறுவது குடும்பச் சூழல் எழுத முடியவில்லை, நேரம் இல்லை என்பதுதான்.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பிக்கும் விஜயலட்சுமியாகிய நானும் சூரியாவின் “பெண்” இதழ்களில் கதை, கவிதை, நாடகம் எழுதியுள்ளேன். மற்றும் பெண்கள் சந்திப்பு மலர் சக்தி, ஊடறு, ஆகியவற்றில் ஆக்கங்களைத் தந்துள்ள ஓர் வளர்ந்து வரும் படைப்பாளி என்ற வகையில் என்னை நானே சுய ஆய்வுக்குட்படுத்திய போது ... என்னாலும் இன்று முழுமையாகப் பரிணமிக்க முடியாமல் போனதற்கு மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களைக் காண்கின்றேன். இதை அண்மையில் எனக்கேற்பட்ட ஓர் அனுபவத்தின் மூலம் விளக்கலாம்.

இம்மாதம் மட்டக்களப்பில் “மூன்றாவது கண் உள்ளூர் அறிவுத் திறன் செயற்பாட்டுக் குழு” வினரின் நிகழ்விற்கு “பெண் எழுத்தாளர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள்” பற்றிய கலந்துரையாடலுக்கு நான் சில விடயங்களை தயார் படுத்த வேண்டியிருந்தது. அதில் நான் பெற்ற என் அனுபவத்தை என் குறிப்பேட்டில் இவ்வாறு கிறுக்கினேன்.

“பெண் எழுத்தாளர் எதிர் கொள்ளும்

பிரச்சினைகள்

தலைப்பிட்டு விட்டு - இன்று

இரவு எழுதி முடிக்க வேண்டும்

எனும் முடிவுடன்

அலுவலக வேலை முடித்து,

வீடு சென்று

வீட்டு வேலை முடித்து,

சமையல் முடித்து

பிள்ளைகள் பாடம் முடித்து

பின்

“பெண்” எழுத்தாளர் எழுதாமல் போனதற்கான

காரணம்”

எழுத அமர - என்

உடல் கெஞ்சியது - “இனியாவது

உறக்கம் தர மாட்டாயோ”

என்று

இனி நாளை எழுதலாம்...

சுபம்

குறிப்பு

கட்டுரைக்கான பேட்டிகள் சூரியாவின் வெளியீடுகளில் இருந்து பெண் 9:2 (பக்-35) பெண் 6:1 (ப-19) பெண் 8:2 (பக்-26) இலிருந்து எடுக்கப்பட்டன.

சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கமும், பெண்ணிலைவாதக் கருத்தியல்களும்

கொளர்ஸ்வரன்

ஈழத்துத் தமிழர்களின் பாரம்பரிய அரங்க வரலாற்றில் குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழக அரங்க அறிவியல் பரப்பில், பாரம்பரிய அரங்குகள் பற்றி 1960 களிலிருந்து முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுப் பேசப்பட்டு வருவதனை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

1960 களில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமிழர்களின் கூத்துக்களைச் செம்மையாக்குதல் என்ற கருத்தியலுடன் மேற் கொண்ட இராவணேசன், கர்ணன் போர், நொண்டி நாடகம், வாலிவதை என்கின்ற நான்கு அரங்க அளிக்கைகளும் ஈழத்தில் தமிழர்களுடைய பாரம்பரிய அரங்குகள் சார்ந்த பல்கலைக்கழக அறிவியல் பரப்பில் செய்யப்பட்ட செயற்பாடுகளாக அமைந்துள்ளன.

இதன் பிற்பாடு பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் செய்த நான்கு அரங்க அளிக்கைகளைச் செயற்பாடாக அல்லாமல் எழுத்துக்களின் விபரிப்பாக மட்டும் வைத்துக் கொண்டு பாரம்பரிய அரங்குகளைச் செம்மையாக்குதல் பற்றிய அரங்கியல் சிந்தனை ஒற்றை வழிப்பாதையிலான விபரிப்பாக இலங்கைத் தமிழ் அரங்க அறிவியல் பரப்பில் பரவலாக்கப்பட்டு வந்துள்ளதனைக் காணலாம். ஈழத்துத் தமிழர்களுடைய பாரம்பரிய அரங்க வரலாறு பற்றிய கடந்த காலத்துப் பல்கலைக்கழக ஆய்வுகளின் எழுத்துக் களிநூடாக இதனைத் தெளிவாகக் காணமுடியும்.

இவ்விதம் 1960 களிலிருந்து ஈழத்துத் தமிழர்களின் பாரம்பரிய அரங்குகள் சார்ந்து கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள வெறும் எழுத்துக்களினாலான அரங்க அறிவியல் கருத்தியல் தற்போது மக்கள் மைய அரங்கச் செயல்வாதக்காரர்களால் மிகுந்த விமர்சனத்திற்குள்ளாகி வருவதனைக் காண முடிகின்றது.

அதாவது 1960 களில் ஆரம்பத்தில் செயலாகவும் பின்னர் நான்கு தசாப்தங்களாக செயலற்ற வெறும் காகித எழுத்துக்களாகவும் இருந்து வந்துள்ள பாரம்பரிய அரங்குகள் சார்ந்த நவீன கருத்தியல் என்பது முழுக்க முழுக்கக் காலனித்துவ நலன் சார்ந்த வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயல்களாகவே அமைந்து வந்துள்ளன என்று விமர்சிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விதம் விமர்சனங்களில் பல்வேறு ஆதாரங்கள் வரலாற்று ரீதியாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டு விமர்சிக்கப்படுவதனைக் காணலாம்.

இதில் ஒன்று, மேற்படி நவீன கூத்துச் செம்மையாக்கல் கொள்கையின் விளைவாக இன்றைய பாடசாலைக் கூத்துக்களைக் காண்பதாகும்.

அதாவது 1960களில் சு. வித்தியானந்தன் மேற் கொண்ட கூத்துச் செம்மையாக்கல் கொள்கையினைத் தொடர்ந்து இக்கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடசாலை மட்டத்தில் படச்சட்ட அரங்கில் கூத்துக்களை ஆடும் முறைமை (கூத்துக்களைக் கொலை செய்யும் முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

“நாட்டுக் கூத்தைக் பேணவும், காலமாற்றங்களுக்கேற்பவளர்க்கவும் 1956 இல் இலங்கைக் கலைக் கழகத்தின் தலைவராயிந்த பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களாலும் அவரைச் சார்ந்தவர்களாலும் பாடசாலைகளிடையேயும் தனிப்பட்ட மன்றங்களிடையேயும் வைக்கப்பட்ட நாட்டுக் கூத்துப் போட்டிகள்”

என்ற சோகத்துடன் அறிமுகமாகிய கூத்துப் போட்டிகள், இன்று நான்கு தசாப்த காலங்களுக்குப் பின்னர் உருவாகியுள்ள நவீன கல்வியறிவு பெற்ற மத்தியதர வர்க்கத்தினர் மத்தியில் கூத்து என்றால் அது பாடசாலைகளில் படச்சட்ட மேடைகளில் ஆடப்பட்டு வரும் கூத்துக்களையே பொருள் கொள்ளும் தவறான நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டுள்ளது. இதில் வேடிக்கையான விடயம் என்னவென்றால் இக்கூத்துப் போட்டிகளுக்கு நடுவர்களாக வருபவர்கள் கூத்தே தெரியாதவர்களாய் இருப்பது தான்.

இவ்வாறு கூத்து என்பது தவறான பொருள் கொள்ளலுக்குப்பட்டுச் சீரழியும் நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டதன் முழுப் பெருமையும் 1960 களில் கூத்துச் செம்மையாக்கலைச் செய்தவர்களையே சாரும்.

இத்துடன் நவீன கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் மத்தியில் கூத்து என்றால் அது ‘நாட்டுக் கூத்து’ என்று பொருள் கொள்ளும் தன்மையையும் ஏற்படுத்திவிட்டுள்ளதுடன் கூத்தாடுபவர்கள் ஒழுங்காக ஆடமாட்டார்கள், குடித்துப் போட்டுக் கத்துவார்கள், பாமரமக்கள் ஆடும் கலையாதலால் கூத்துக்களில் செம்மை நுட்பத்தைக் காண முடியாது, கண்ணியுக்கத்தில் கூத்துக்களை ஆடுவது சாத்தியமற்றது. என்றவாறான காலனித்துவச் சிந்தனைகளால் ஆட கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களை கூறும் நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டுள்ளது.

இதன் தொடர்ச்சியாகப் பாரம்பரியக் கூத்துக்களின் ஆடல், பாடல், வடிவங்கள், மத்தியதரப் பார்வையாளர்களின் ரசனைகளைக் கருத்தில் கொண்டு கூத்தின் இயங்கு தளங்களிலிருந்து, காலங்காலமாகக் கூத்துக்களை முன்னெடுத்து வரும் சமூகத்தவரின் சம்மதங்களின்றி பலவந்தமாக அறிவின் அதிகாரப் பலத்துடன் பெயர்த்தெடுக்கப்பட்டு புதிய கலை வடிவங்களாக மாற்றமுறச் செய்யப்பட்டு வர்த்தக நோக்கிலான சிலருடைய வீட்டு உடமைகளாக ஆகிவந்துள்ள வரலாற்றை நாங்கள் காணலாம்.

உதாரணமாகச் சிங்களப் பாரம்பரிய நடனங்கள் பல இன்று நட்சத்திர விடுதிகளில் உல்லாசப் பயணிகளுக்கான கலை வடிவங்களாக மாறியுள்ளதனையும் சிங்களப் பாரம்பரிய அரங்க வடிவங்களை மையமாக வைத்துச் செய்யப்பட்ட நவீன

மயமாக்கல் செயற்பாடு இறுதியில் “மனமே” யையும் “சிங்கபாகு” வையும் பேராசிரியர் சரச்சந்திராவின் உடமையாக்கியுள்ள நிலையையும், தமிழ் சூழலில் இராவணேசனை பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனுடைய சொத்தாகவும் “லயம்” ஆற்றுகையை மௌனகுருவின் லயம் ஆகவும் ஆக்கிவிட்டுள்ளதையும் காண்கின்றோம்.

இன்று ஏட்டளவில் கூத்துக்கள் பற்றிப் படித்துவிட்டுப் பக்கம் பக்கமாகக் கூத்துப்பற்றிப் பாரம்பரிய அரங்குகள் பற்றி கட்டுரைகள் எழுதுகின்ற கூத்துச் செயற்பாட்டில் எவ்வித அனுபவமற்ற கூத்துத்துறை சார்ந்த மாணவர்களையும், விரிவுரையாளர்களையும் கடந்த நான்கு தசாப்த காலத்து ஈழத்துத் தமிழ் அரங்க அறிவியல் உருவாக்கியுள்ளது.

இதேவேளை காலங்காலமாகக் கூத்துக்களை முன்னெடுத்து வரும் கூத்துச் சமூகங்களில் வாழ்ந்து வரும் கூத்துச் செயற்பாடுகளில் நிறைந்த அனுபவமும், அறிவும், திறனும், ஆளுமையும் கொண்டுள்ள அண்ணாவிமார்கள், கூத்துக்கலைஞர்கள் பற்றி எதுவும் வெளித் தெரியாத நிலையையுமே உருவாக்கிவிட்டுள்ளது.

ஜனாதிபதி விருது பெற்ற மட்டக்களப்பு வந்தாறு மூலை செல்லையா அண்ணாவியார் கூட மட்டக்களப்பிலே கிராமங்கள் தோறும் கூத்துக்களைப் பழக்கியமைக்காக விருது கொடுத்துக் கௌரவிக்கப்படவில்லை. மாறாகத் தனது சம காலத்தைய மட்டக்களப்பு அண்ணாவிமார்களது விருப்பத்திற்கு முரணாகப் பல்கலைக்கழக அறிவின் அதிகாரத்திற்குத் தன்னை அடிமையாக்கிச் செய்த, அவரே அந்திம காலத்தில் கூறி வருத்தப்பட்ட “அண்ணாவியெண்டா காசுக்கு மத்தளம் அடிக்கிறவன் என்று நினைச்சிட்டாங்க” என்றவாறான பணத்திற்குச் சேவகம் செய்தமைக்காகவே, அதாவது பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் கூத்துச் செம்மையாக்கலுக்கு ஏற்ப மத்தளம் அடித்ததாலேயே அவருக்கு ஜனாதிபதி விருது கிடைத்தது என்பதை எவரும் மறக்க முடியாது.

இன்றும் கூட மட்டக்களப்பிலே கூத்துச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டு வரும் மிகுந்த புலமையும் ஆளுமையும் கொண்ட அண்ணாவிமார்கள் பலர் உள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்துடன் கடந்த காலத்துத் தமிழ்க் கூத்து ஆய்வு எழுத்துக்கள் நவீனத்துவப் பார்வையில் கூத்துக்களில் ஆழ்ந்த புலமையும் ஆளுமையும் உள்ள அண்ணாவிமார்களை கூத்துக்கலைஞர்களை ஓட்டுமொத்தமாக “கூத்துக்கள் பற்றி எதுவுமே முழுமையாகத் தெரியாதவர்கள் அரைகுறையான அறிவுடையவர்கள் என்று புறந்தள்ளியுள்ள தனையும் காண முடிகின்றது.

இவ்விதம் பல்வேறு தன்மைகளில் 1960 களிலிருந்து இலங்கைத் தமிழர்களது பாரம்பரிய அரங்குகள் சார்ந்து பல்கலைக்கழக அரங்க அறிவியல் பரப்பில் கட்டமைக்கப்பட்டுவந்துள்ள கூத்துச் செம்மையாக்கல் கொள்கையும் அது சார்ந்த

ஆய்வுகளும் பலத்த விமர்சனத்திற்குள்ளாகி வரும் இக்காலகட்டத்தில் இன்னொரு தளத்தில் கூத்துக்களை மீளூருவாக்கும் ஆய்வுச் செயற்பாடு இடம் பெற்று புதிய நிலையில் “கூத்து மீளூருவாக்கல் கோட்பாடாக” வெளிக்கிளம்பியுள்ளமை கவனத்திற்குரியதாகின்றது.

அதாவது இலங்கைக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத் துறையினைச் சேர்ந்த விரிவுரையாளர் சி. ஜெயசங்கர் அவர்கள் தன்னுடைய முது தத்துவமாணிப்பட்டத்திற்கான ஆய்வுச் செயற்பாடாக, மட்டக்களப்பில் உள்ள நீண்ட வடமோடிக் கூத்துப் பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட கிராமங்களுள் ஒன்றாகவுள்ள சீலாமுனைக் கிராமத்துக் கூத்துக் கலைஞர்களுடன் இணைந்து மேற்கொண்ட கூத்து மீளூருவாக்கத்திற்கான பங்கு கொள் ஆய்வுச் செயற்பாடே புதிய பார்வையில் எமது பாரம்பரிய அரங்குகளின் மீளூருவாக்கம் குறித்த அறிவியலைச் செயலாகவும் கொள்கையாகவும் முன் வைக்கும் செயற்பாடாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு சீலாமுனைக் கூத்து மீளூருவாக்கம் முன் வைக்கும் அரங்கியல் கோட்பாடுகளை அறிந்து கொள்வது இன்றைய உலகில் அரங்கியல் துறையில் ஈடுபடும் அனைவருக்கும் இன்றியமையாத தேவையாக உள்ளது எனலாம்.

இந்த வகையில் சீலாமுனைக் கூத்து மீளூருவாக்கம் முன்வைக்கும் விடயங்களுள் முக்கியமானவையாகப் பின்வரும் விடயங்கள் உள்ளன

எமது பாரம்பரிய அரங்குகளின் முக்கியத்துவம் குறித்த பார்வை :-

எமது தமிழ்ச் சூழலில் குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பாரம்பரிய அரங்க அறிவியல் பரப்பில் கடந்த காலங்களில் கூத்துக் கலையின் முக்கியத்துவம் குறித்த பார்வையானது மண்ணின் கலைகள், பண்பாட்டின் அடையாளங்கள், தேசியத்தின் குறியீடுகள் என்ற கருத்தியலுடனேயே பார்க்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இத்தகைய பார்வையின் பிரதிபலிப்பே தேசிய அரங்க வடிவத்தின் உருவாக்கத்திற்கான அடிப்படைகளாகக் கூத்துக்களாகக் கனவு காணவும் வைத்துள்ளது.

இத்தகைய பார்வையுடன் பாரம்பரிய அரங்குகளைச் சம்பந்தப்படுத்திச் செய்யப்படும் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் காலனித்துவம் அடைய முயற்சிக்கும் இலக்கினை நோக்கி வழிப்படுத்துவதாகவே அமைந்துள்ளன. இதில் காணக்கூடிய முரண்தகை எதுவென்றால் ‘அடையாள மீட்பு’ என்ற பெயருடனேயே “அடையாளங்களைத் தடம் தெரியாது அழிக்கும்” செயற்பாடு இடம் பெறுவதாகும்.

இதனைச் சிங்களப்பாரம்பரிய அரங்க அறிவியல் உலகிலும், தமிழ்ப் பாரம்பரிய அரங்க அறிவியல் உலகிலும் 1960 களிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள நவீனமயமாக்கம், செம்மையாக்கம் என்ற வரலாற்றுச் செயற்பாடுகளுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும் போது தெளிவாகக் கண்டு கொள்ள முடியும்.

இவ்வாறு அரும் பொருள் காட்சியகத்திற்கான சாதனங்களாக எமது பாரம்பரிய அரங்குகளின் முக்கியத்துவத்தினை நோக்கிய காலனித்துவக் கருத்தியல்களிலிருந்து விடுபட்டு எமது வாழ்தலுக்கான கலைவடிவங்களாக உள்ள தன்மையை மையப்படுத்திப் பாரம்பரிய அரங்குகளின் முக்கியத்துவத்தைப் பேசுவதாக சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கம் அமைகின்றது.

அதாவது இன்று உலகமயமாக்கம் என்ற பெயரில் உலக முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் நவகாலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பானது பல்வேறு முனைகளில் பல்வேறு தந்திரோபாங்களினூடாக உலகின் பல்வகைப்பட்ட வித்தியாசங்கள் கொண்ட சுயசார்பான பொருளியல் பண்பாட்டம்சங்களைக் கொண்டுள்ள மக்கள் சமூகங்களின் சுயாதீனமான வாழ்வியலை இல்லாமலாக்கி சுய சார்பில்லாத ஒரேயொரு நுகர்வுப்பண் பாட்டை உருவாக்கும் பகீரதப் பிரயத்தனத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றது.

இத்தகைய ஆபத்தான ஆக்கிரமிப்புக் காலகட்டத்தில் இத்தகைய ஆக்கிரமிப்பினை அதிகம் எதிர்ப்பு கொள்ளும் நாடுகளில் ஒன்றி வாழும் நாம் மேற்படி நவகாலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து எமது சுயாதீனமான வாழ்வியலைத் தக்க வைப்பதற்கான உபாயங்களுள் ஒன்றாக எமது கூத்தரங்க முன்னெடுத்தலை மேற்கொள்வது மிகப் பொருத்தமான செயற்பாடாக அமையும் என்று கூத்தரங்குகளின் சமகால முக்கியத்துவத்தினைச் சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கம் வலியுறுத்துகின்றது. சுருங்கக் கூறின இன்றைய உலகில் ஓர் மூன்றாம் உலக நாட்டின் பிரசைகளுள் ஒரு வகையினராகிய எமது சுயாதீனமான வாழ்வை முன்னெடுத்தலுக்குரிய வாழ்தலுக்கான கலைச் செயற்பாடாகப் பாரம்பரிய அரங்குகளைக் குறிப்பாகக் கூத்துக்களை முக்கியத்துப் படுத்துகின்றது.

கூத்துக்களை முன்னெடுத்து வரும் சனங்கள் மத்தியில் வருடாந்தம் ஒரு தடவை குறைந்தது மூன்று மாதகாலமாக நடைபெற்றுவரும் சட்டங் கொடுத்தல் தொடங்கி அரங்கேற்றம் வரையான கூத்தரங்கச் செயற்பாடுகள் அச்சமூகத்தின் பல்வேறு வகைப்பட்ட மனிதர்களையும் பல்வேறு நிலைகளில் ஒன்று சேரவும் செயற்படவும் வைக்கும் சமுதாயச் செயற்பாடாக இடம் பெற்று வருகின்றன எனவும், குறித்த சமூகத்தின் சகல மனிதர்களும் தங்களது ஆற்றல்கள், அறிவு, திறன் ஆளுமைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் களங்களாக இயங்கி வருகின்றன என்றும் இன்றைய நவீன ஏகாதிபத்திய தொடர்புக் ஆக்கிரமிப்பாலும், நவீன கல்வி முறைமைகளாலும் ஏற்படுத்தப்பட்டு வரும் மனிதத் தனிமைப்படுத்தல்களை இல்லாமலாக்கி ஒரு சமூகத்தின் சகல மனிதர்களும் கூட்டாக சமூகமாக இயங்குவதற்கான வழிவகைகளைப் புரிந்து வரும்களைச் ..... செயற்பாடு என்ற வகையில் கூத்தரங்குகளின் முக்கியத்துவத்தினைச் சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்க ஆய்வுச் செயற்பாடு முன்மொழிகின்றது.

இந்த வகையில் கூத்தரங்குகளின் முக்கியத்துவத்தினை முன்மொழியும் சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கம் இன்றைய உலகில் நவகாலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பை எதிர் கொள்வதற்கான சாதனங்களுள் ஒன்றாகக் கூத்தினைப் பார்க்கும் அதேவேளை, இக்கூத்துக்களை உள்ளபடியே முன்னெடுத்தல் ஆக்கபூர்வமானதாக அமையமாட்டாது எனவே சமகாலத்திற்கேற்ப காலனித்துவ சிந்தனை முறைமைகளிலிருந்து விடுபட்ட தன்மைகளுடன் மீளுருவாக்கப்பட்டு முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

அதாவது இன்று நம் மத்தியில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் கூத்துக்கள் கூறும் கதைகளான புராண, இதிகாச மற்றும் அரச குலத்தவர்களது கதைகள் அனைத்தும் பிராமணீய ஆணாதிக்கக் கருத்தியல்களால் கட்டமைக்கப்பட்டவைகளாக உள்ளன என்பதை இவ்வாய்வு சுட்டுகின்றது.

அதாவது சாதி ரீதியாகத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்கின்ற சமூகங்களை மென்மேலும் இழித்து ஒடுக்கும் தன்மை கொண்டதாகக் கூத்துக்களில் குறித்த சமூகங்களைச் சேர்ந்த மனிதப் பாத்திரங்களின் படைப்பாக்கம் இடம் பெற்றுள்ளதனைக் காணலாம்.

உதாரணமாக மட்டக்களப்பு வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களில் வரும் “பறையன்” பாத்திரச் சித்தரிப்பைப் பார்க்கும் போது இப்பாத்திரம் சாதாரண மனித நிலையிலிருந்து மாறி மது அருந்திவிட்டு நிலைதடுமாறிய நிலையில், கூத்தரங்களின் சபைப் பார்வையாளர்களும் நையாண்டி பண்ணி ரசிக்கும் ஏளனத்திற்குரிய மனிதனாக, சூரியன் உதித்து மறையும் திசைகளை முரண்படக் கூறும் முட்டாள மனிதனாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இவ்விதம் உயர்சாதிக்காரர்களின் ஆதிக்கத்திற்கேற்ப, அவர்களின் பார்வைக் கேற்ற மனிதராக “பறையன்” கூத்துக்களில் படைக்கப்பட்டுள்ளமை இன்றைய சூழலில் பொருத்தமற்ற மானுடநேயத்திற்கு முரணான படைப்பாக்கமாகவே உள்ளது.

இவ்விதமே கூத்துக்களில் வரும் பெண் பாத்திரங்கள் பற்றிய படைப்பாக்கமும் ஆண்களின் நோக்கங்களுக்கேற்ப ஆண்களின் சிற்றின்பத்திற்கான கருவிகளாகப் பெண்களைப் பார்க்கும் தன்மையிலே அமைந்துள்ளதனைக் காணமுடிகின்றது. உதாரணமாகத் தருமபுத்திரன் கூத்தில் வரும் திரௌபதையாக இருந்தாலென்ன, இராமநாடகத்தில் வரும் சீதையாக, சூர்ப்பனகையாக, மண்டோதரியாக இருந்தாலென்ன அனைத்துப் பெண்பாத்திரங்களும் ஆணாதிக்க நோக்கில் படைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடியும்.

எனவே மேற்படி, சமூகங்களைச் சாதி அடிப்படையில் உயர்வு, தாழ்வாகவும், பெண்களை ஆண்களின் அதிகாரத்துவ நோக்கிலும் பார்க்கின்ற கூத்தரங்குகளை இத்தகைய பிற்போக்குத் தன்மைகளுடன் முன்னெடுத்துச் செல்வது

ஆக்கபூர்வமானதாக அமையமாட்டாது எனவே இக்கதைக் கட்டமைப்புக்களை கட்ட விழ்த்து சமகாலத்து பெண்ணிலைவாதக் கருத்தியல்களுடனும் சாதி ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான தலித்தியக் கருத்தியல்களுடனும் விசேடமாகத் தொடர்புபடுத்தி சமகாலத்திற்குரிய வகையில் முழுக்க முழுக்க மனிதமையப்பட்ட அரங்காக மீளுருவாக்கம் செய்தல் வேண்டும் எனவும் இத்தகைய மீளுருவாக்கமே இன்றைய நிலையில் அவசியம் செய்ய வேண்டியதாக உள்ளது என்றும் சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கம் வலியுறுத்துகின்றது.

இவ்வாறு கூத்துக்களின் சமகால முக்கியத்துவத்தினைக் கருத்தில் கொண்டு கூத்துக்களை முன்னெடுத்தலின் பொருட்டு அவை மீளுருவாக்கப்படுவதின் அவசியம் உணர்த்தப்படும் அதேவேளை இந்த மீளுருவாக்கம் என்பது கூத்தரங்குகளுடன் காலங்காலமாக ஈடுபட்டுவரும் சமூகத்தவருடைய முழு அளவிலான பங்கு பற்றல்களுடன் நடைபெறுவதாக அமைதல் வேண்டும் என்பதனை மிக முக்கியமாக வலியுறுத்துகின்றது.

அதாவது கூத்துக்களின் கருதுக்களிலே உள்ள பிற்போக்கான அம்சங்களை இல்லாமலாக்கி மீளுருவாக்கம் செய்வது என்பது நவீனத்துவச் சிந்தனைகள் கூறும் ஆய்வு கூடச் செயற்பாடாக ஓரிருவர் அல்லது குறித்த சிலர் பங்கு கொள்ளும் செயற்பாடாக அல்லாமல் காலங்காலமாகக் கூத்துக்களை முன்னெடுத்து வருகின்ற சமூகங்களின் உறுப்பினர்கள் பங்கு கொண்டு மீளுருவாக்குவதாக அமைதல் வேண்டும் என்பதைக் கூறுகின்றது. இவ்விதம் மீளுருவாக்கப்படும் போது தான் அது நிலைத்து நிற்கும் தன்மை கொண்டதாக வளர்ந்து செல்வதாக அமையும் என்பதை யதார்த்தபூர்வமாக வெளிப்படுத்துவதாகச் சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கம் அமைந்து நிற்கின்றது.

இந்த இடத்திலேயே காலனித்துவச் சிந்தனைகளுக்கமைவானதாக உள்ள நவீன ஆய்வு முறைக்கு மாறாக புதிய “பங்கு கொள் ஆய்வுச் செயற்பாட்டை” சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்க ஆய்வு ஈழத்து அரங்க அறிவியல் ஆய்வில் அறிமுகம் செய்கின்றது.

அதாவது காலங்காலமாகக் கூத்துக்களை ஆடிவரும் சமூகத்தவரின் பங்குபற்றல்களுடன் மீளுருவாக்கம் இடம் பெறுவதற்கான ஆய்வுச் செயற்பாடு எனும் போது இங்கே எமது பல்பலைக்கமுகங்களிலே இருந்து வரும் நவீன ஈய்வு முறைமைகள் என்பவை பயன்பாட்டிற்கு உகந்ததாக அமையாது என்பது கண்டறியப்பட்டது. ஆய்வாளர் மையப்பட்ட, எதையும் விஞ்ஞான பூர்வமாகப் பார்க்கின்ற, முற்றிலும் புறவயமான பார்வையை வலியுறுத்தும், மக்களைத் தகவல் வழங்கிகளாக அறிவூட்டப்பட வேண்டியவர்களாகக் கருதுகின்ற காலனித்துவ நலன்சார் ஆய்வு முறைமையானது ஆக்க பூர்வமான மக்கள் மையச் செயற்பாட்டிற்கு வழிபுரிய மாட்டாது என்பது நன்கு உணர்ந்து கொள்ளப்பட்டது.

காலனித்துவ நீக்கம் பெற்ற யதார்த்தத்தில் ஆக்கபூர்வமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வரக்கூடிய செயலை மையப்படுத்திய புதிய பங்கு கொள் ஆய்வுச் செயற்பாடு சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கத்திற்கான ஆய்வு முறைமையாகக் கைக் கொள்ளப்பட்டது.

இந்தப் பங்குகொள் ஆய்வுச் செயற்பாட்டின் பயன்படுத்துகை, குறித்த காலத்தில் யதார்த்த பூர்வமாக ஆய்வின் இலக்கினை அடைய வைத்துள்ளது. இதனை இன்னும் விளக்குவதாக இருந்தால் கடந்த காலங்களில் ஈழத்துப் பல்கலைக்கழகங்களில் குறிப்பாக அரங்கத் துறைகள் சார்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட, பாரம்பரிய ஆய்வு முறைமைகளைப் பின்பற்றிய ஆய்வுகள் அனைத்தும் எந்தளவிற்கு ஆய்வின் இலக்கினை யதார்த்தத்தில் சென்றடைந்துள்ளன? என்ற கேள்வியைக் கேட்பதனுடாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

அதாவது கடந்த காலங்களில் கூத்துக்களைப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்கான நோக்குடன் பல ஆய்வுகள் ஈழத்துப் பல்கலைக்கழகங்களில் நடந்துள்ளன, இவை பல நூறு பக்கங்கள் கொண்ட புத்தகங்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. ஆய்வு செய்தவர்கள் களுக்குப் பட்டங்களும், பதவிகளும் கிடைத்தும் விட்டன ஆனால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட துறையின் தன்மையோ மெல்ல மெல்ல அழிவை நோக்கியே சென்று கொண்டிருந்தது இது மறுக்க முடியாத யதார்த்தம்.

ஆய்வு என்ன நோக்குடன் நடந்து முடிந்துள்ளதோ, அந்த நோக்கத்திற்கு எதிர்மாறான விளைவுகளே யதார்த்தத்தில் நிகழ்ந்துள்ளன. சில ஊர்களின் கூத்துப் பாரம்பரியம் அவ்வூர்களின் அண்ணாவிமார்களது மறைவினோடு நின்றுவிட்ட தன்மைகளைக் காண முடிகின்றது. இவ்விதம் எமது பல்கலைக்கழகங்களில் நடைமுறையில் உள்ள நவீன ஆய்வு முறைமையானது யதார்த்தத்தில் எவ்வித ஆக்கபூர்வமான மாறுதல்களையும் உண்டுபண்ணாமல் இருப்பவற்றையும் இல்லாமல் அழிக்கும் செயலையே புரிந்து வருகின்ற வரலாற்றின் புரிந்து கொள்ளலுடனான பின்புலத்திலேயே சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கத்திற்கான ஆய்வு செயற்பாட்டு முறைமையாகப் பங்குகொள் ஆய்வுச் செயற்பாடு ஆய்வாளர் சி. ஜெயசங்கர் அவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இந்த வகையில் இலங்கைத் தமிழ் அரங்க ஆய்வுச் சூழலில் ஆய்வின் நோக்கத்தை யதார்த்தத்தில் காண்பதற்கான ஆய்வுமுறைமையாகப் புதிய பங்குகொள் ஆய்வு முறைமையை முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்ததாகவும், யதார்த்தத்தில் ஆய்வின் இலக்கினை அடைந்துள்ள ஓர் ஆய்வுச் செயற்பாடாகவும் கவனிப்பிற்குள்ளாகும் சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கம் ஒரே நேரத்தில் செயற்பாடாகவும் கோட்பாடாகவும் அல்லது செயற்பாட்டினுடாகக் கோட்பாட்டை நிறுவும் ஆய்வாகவும் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

இதன்படி எவ்விதம் யதார்த்தத்தில் ஆய்வின் இலக்கினை அடைந்துள்ளது என்பதைப் பார்க்கின் சுருக்கமாக “கூத்தரங்குகளின் சமகால முக்கியத்துவத்

தினைக் கருத்தில் கொண்டு இவ்வரங்குகளை அவற்றை முன்னெடுத்து வரும் சமூகத்தவரின் முழுப்பங்களிப்புடன் சமகாலத்திற்குரிய வகையில் ஆக்கபூர்வமான முறைமையில் மீளுருவாக்கி முன்னெடுப்பது” என்ற ஆய்வின் நோக்கினை யதார்த்தத்தில் இடம் பெறச் செய்ததாக இவ்வாய்வுச் செயற்பாடு அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு சீலாமுனையில் நடந்த கூத்து மீளுருவாக்கச் செயற்பாட்டில் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகள் எவ்விதம் உள்வாங்கப்பட்டன என்பதைக் குறித்து விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

2002ம் ஆண்டின் ஆளிமாதத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிய கூத்துமீளுருவாக்க ஆய்வுச் செயற்பாட்டில் பங்கு கொண்ட சீலாமுனையைச் சேர்ந்த கூத்துச் சமூகத்தினர் மத்தியில் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளை உரையாடலுக்குக் கொண்டுவரும் வகையில் பல்வேறு வித்தியாசமான அணுகுமுறைகள் ஆய்வாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்டன அவையாவன.

1. பெண்ணிலைவாதச் செயற்பாட்டார்களுடனான கலந் துரையாடல்களை கூத்துச் சமூகத்தவர்களுடன் அவர்களது ஊரிலேயே இடம் பெறச் செய்தமை.
2. பெண்ணிலைவாத எழுத்துக்கள், இலக்கியங்கள் என்னவற்றை கூத்தார்களிடையே வாசிப்பிற்கு விட்டமை.
3. பெண்ணிய நோக்கிலான கலைப்படைப்புக்களை கூத்துச் சமூகத்தவர் மத்தியில் பார்வைக்கு விட்டமை.
4. உரையாடல் அரங்கச் செயற்பாடுகள் ஊடாக பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளை உரையாடலுக்குக் கொண்டு வந்தமை.
5. பெண்ணிலைவாதக் கலை, இலக்கிய , ஆய்வு மாநாடுகள் , கருத்தரங்குகள், விழாக்கள் என்பவற்றில் கூத்துச் சமூகத்தவர் பங்கு கொள்ளும் சூழலை உருவாக்கியமை.

மேற்படி பல்வேறு வழிமுறைகள் ஊடாகச் சீலாமுனைக் கூத்துச் சமூகத்தவர் மத்தியில் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளின் அறிமுகமும், அவை தொடர்பான உரையாடல்களும் தொடர்ச்சியாக இடம் பெற்று வந்தன. இதனூடாகக் கூத்துச் சமூகத்தின் உறுப்பினர்களிடையே பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளை உள்வாங்கிக் கொண்ட வகையிலான புதிய கருத்துக்கள் வெளிப்படத் தொடங்கின. இவ்விதம் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களுடாகப் பெண்ணிலை நோக்கில் கூத்துக்கதைகளை மீளுருவாக்கும் சூழல் உருவாகத் தொடங்கியது.

உரையாடல் அரங்குகள் ஊடாகப் பெண்ணிலைவாதக் கருத்தியல்களை உரையாடலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான உத்திகையாக ஏற்கனவே 1990ம் ஆண்டு சீலாமுனையில் ஆடப்பட்ட தருமபுத்திரன் வடமோடிக் கூத்தில் துச்சாதனன்

துரோபதியை துயிலுரிவதற்காக அழைத்து வரும் சந்தர்ப்பத்தைக் கூத்தாக நிகழ்த்தி அதிலிருந்து உரையாடல் அரங்கச் செயற்பாட்டை நடாத்துவதாக இது அமைந்திருந்தது.

சீலாமுனைக் கிராமத்தில் கூத்துப்பழகும் வாவிக்கரைத் தென்னந்தோப்பில் வளாகத்திற்குள் வழமைபோல் இரவு எட்டு மணியளவில் கூத்துப்பழக ஆரம்பிக்கும் நேரத்தில் சீலாமுனைக் கூத்துக் கலைஞர்களால் பழைய தருமபுத்திரன் கூத்தின் துரோபதியை துச்சாதனன் துயிலுரிய முயற்சிக்கும் காட்சி ஆடப்படுகின்றது.

காட்சி திடீரென ஓர் கட்டத்தில் நிறுத்தப்படுகிறது. இப்போது இக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களை நோக்கி இதில் உங்களில் யாராவது ஒருவர் துரோபதியாக இருந்தால் என்ன செய்வீர்கள்? அதை உங்களால் செய்து காட்ட முடியுமா? என்று ஆய்வாளர் சி. ஜெயசங்கர் கேட்கின்றார்.

இதைத் தொடர்ந்து ஆண்கள், பெண்கள் எனப்பலர் சீதையின் இடத்தில் தாமிருந்தால் என்னவாறு செய்வோம் என்பதை நிகழ்த்திக் காட்டினார்கள் இவர்களில் சீலாமுனையைச் சேர்ந்த இருபது வயதினையுடைய இளைஞன் ஒருவன் கூறிய கருத்து சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்க ஆய்வுச் செயற்பாட்டில் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளை ஆர்வத்துடன் உரையாடுவதற்கான வழியினைத் திறந்துவிட்டது.

அதாவது இவ்விளைஞன் கேட்டான் “துரோபதியைத் தொடுவதற்கு துச்சாதனனுக்கு என்ன உரிமை உண்டு” இக்கேள்வி இச் செயற்பாட்டில் பங்கு கொண்ட கூத்துக்கலைஞர்களிடையே கூத்துக்களில் படைக்கப்பட்டுள்ள பெண்பாத்திரங்கள் பற்றிய படைப்பாக்கத்தினைக் கட்டவிழ்த்துப் புதிய வகையில் மீளுருவாக்கிப் படைக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையை எழச் செய்தது.

இதனைத் தொடர்ந்து தரும புத்திரன் வடமோடிக் கூத்தில் உள்ள பெண்பாத்திரங்கள் பற்றிய படைப்பாக்கம் எவ்விதம் உள்ளது என்பது தொடர்ச்சியான உரையாடலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த உரையாடலின் போது, ஏற்கனவே மகாபாரதக் கதையினை முழுமையாக வாசித்துக் கொண்டிருந்த ஏட்டண்ணாவிடம் திரு.செ. சிவநாயகம் அவர்கள் மூலக்கதையில் துரோபதியை அந்தப் புரத்திலிருந்து அரச சபைக்கு அழைத்து வருவதற்குத் துரியோதனன் தனது தேர்ப்பாகனான பிரதிகாமியினை அனுப்பிய போது பிரதிகாமி மன்னனின் கட்டளையை துரோபதியிடம் கூறுகின்றான்.

அப்போது துரோபதி கோபத்துடன் பிரதிகாமியிடம் தருமன் தன்னைத் தோற்ற பின்னர் என்னைத் தோற்றானா? இல்லை என்னைத் தோற்ற பின்னால் தன்னைத் தோற்றானா? என்று கேட்டு வருமாறு கூறுகின்ற சம்பவம் உள்ளதாகவும் ஆனால் இச்சந்தர்ப்பம் தருமபுத்திரன் கூத்தின் எழுத்துருவில் எழுதப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இச்சம்பவம் இனி மீள எழுதப்படவுள்ள கூத்தில் சேர்க்கப்பட

வேண்டியது அவசியமானது என்பதை ஏனைய கூத்துக் கலைஞர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

இத்தகைய உரையாடல் எமது பாரம்பரியக் கூத்து எழுத்துருக்களில் முழுக்க முழுக்க ஆண்களின் நோக்கிலேயே பெண்பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. என்ற உண்மையை விளங்கிடவும், இதனைக் களைந்து மனிதநேயத்துடன் பெண்களைப் பெண்களாக மனிதர்களாகப் படைக்க வேண்டும் என்ற மீளுருவாக்கத்தின் அவசியத்தையும் சீலாமுனைக் கூத்தர்களிடையே உண்டுபண்ணிட வைத்தன.

இந்த வகையான விளக்கத்தின் தொடர்ச்சியாக சீலாமுனையில் முதன் முதலாக மீளுருவாக்கப்பட்ட கூத்தான 'சிம்மாசனப்போர்' என்ற வடமோடிக் கூத்தின் உருவாக்கத்தில் ஏற்கெனவே இருந்துள்ள தரும புத்திரன் கூத்தில் இல்லாத புதிய பகுதி இணைக்கப்படுகின்றது.

அதாவது பிரதிகாமி எனும் பாத்திரம் அறிமுகமாகின்றது. பிரதிகாமி தோர்த்தாளத்தில் தேரில் வருகின்றான். பின்னர் அரசன் துரியோதனனைச் சந்திக்கின்றான். துரியோதனன் அந்தப்புரத்திலிருக்கும் துரோபதியை அழைத்துவரும்படி பணிப்புரை வாங்குகின்றான். அதன்படி பிரதிகாமி துரோபதியைச் சந்திக்கின்றான். துரோபதியிடம்,

“துரோபதிகேளாய் சூது எனும் மயக்கத்தால் - உன்னை தோற்றிட்டார் தருமம் ஜெயத்திட்டார் துரியரும் அன்னையே உன்னையும் அழைத்திட வந்தேனே.”

என்கின்றான். இதைக்கேட்ட துரோபதி

“என்னைத் தோற்ற பின்பு தன்னைத் தோற்றாரோதான் தன்னைத் தோற்ற பின்பு என்னைத் தோற்றாரோதான் கேளாய் கேட்டு வாராய்.”

என்று மிகுந்த கோபத்துடன் பிரதிகாமியிடம் கேட்கின்றான். ஏற்கெனவே தரும புத்திரன் கூத்தில் வந்த ஏதுமறியாத கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் என்று கணவன் வழி செல்லும் குரலற்ற, பார்வையற்ற பெண்ணாகப் படைக்கப்பட்ட துரோபதி தனது கணவன் என்றாலும் செய்தது நியாயமானதா? என்பதைத் துணிவுடன் தட்டிக் கேட்கின்ற ஆளுமை நிறைந்த பெண்ணாகப் படைக்கப்படுகின்றாள்.

இவ்வாறு பற்பல ஆக்க பூர்வமான மாற்றங்கள் சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கச் செயற்பாட்டில் முதல் முதல் மீளுருவாக்கம் செய்யப்பட்ட “சிம்மாசனப்போர்” எனும் வடமோடிக் கூத்தில் சீலாமுனைக்கூத்தர்களின் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளைப் புரிந்துக் கொண்டதன் ஊடான பங்குபற்றலுடன் இடம்பெற்றது.

இயைதயடுத்து சீலாமுனையில் மீளுருவாக்கம் செய்யப்பட்ட “அபிமன்யு இலக்கணன் - வதம்” எனும் வடமோடிக் கூத்தில் வரும் துரோபதி, சுபத்திரை, உத்தரை எனும் பெண்பாத்திரங்கள் பெண்ணிலைச் சிந்தனைகளின்

உள்வாங்கலுடன் போருக்கு எதிரான பெண்களின் குரல்களை வெளிப்படுத்தும் ஆளுமை கொண்ட பாத்திரங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

இதன் தொடர்ச்சியாக 2005ம் ஆண்டில் மீளுருவாக்கப்பட்ட 'சீதை சூர்ப்பனகை வதை' எனும் கூத்து இராமாயணக் கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரம்பரியக் கூத்தான 'இராம இராவண யுத்தம்' எனும் கூத்தினை மீளுருவாக்கியதாக அமைந்துள்ளன.

இதன்படி இராமனும் இராவணனும் தமது கோபதாபங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளப் பெண்களைப் பகடைகளாக வதைக்கும் தன்மை மிகத் தெளிவாகச் சீலாமுனையைச் சேர்ந்த கூத்தார்களின் முழுப்பங்களிப்புடன் 'சீதை சூர்ப்பனகை வதை' எனும் மீளுருவாக்கப்பட்ட கூத்தின் படைப்பினூடாக வெளிக்காட்டப்பட்டது. இக் கூத்து எழுத்துருவின் படைப்பாக்கம் என்பது முழு அளவில் சீலாமுனைக் கூத்துப் பாரம்பரியத்தில் வருகின்ற, கூத்து மீளுருவாக்க ஆய்வுச் செயற்பாட்டில் முழு அளவில் ஈடுபட்டு வருகின்ற ஏட்டண்ணாவினியார் திரு செ. சிவநாயகம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டதாக அமைந்துள்ளமை ஆய்வின் இலக்கினை அடைந்துள்ள செய்தியைத் தருவதாக அமைகின்றது.

இவ்விதம் கருத்தியல் அடிப்படையில் கூத்து எழுத்துருக்களில் உள்ள ஆணாதிக்கச் சிந்தனைகளைக்களைந்து பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளுடன் கூத்துக்களை மீளுருவாக்கியமைக்கும் செயற்பாடு சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்க ஆய்வில் இடம் பெற்றுள்ள அதே வேளை இன்னொரு தளத்தில் யதார்த்தத்தில் பாரம்பரியக் கூத்து அளிக்கைகளில் பெண்பாத்திரங்களுக்குப் பெண்களையே பங்கு கொள்ள வைக்கும் தன்மையைச் செய்ததாகவும் சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்கம் இடம் பெற்றுள்ளது.

சீலாமுனையில் முதன் முதல் மீளுருவாக்கப்பட்ட 'சிம்மாசனப் போர்' கூத்து தொடங்கி 2005 இல் மீளுருவாக்கப்பட்டுள்ள 'சீதை சூர்ப்பனகை வதை' எனும் கூத்து வரை இக் கூத்துக்களில் வரும் அனைத்துப் பெண் பாத்திரங்களுக்கும் பெண்களே பாத்திரமேற்று ஆற்றுகை செய்யும் தன்மை இருந்து வருகின்றது.

இவ்வாறு மட்டக்களப்பின் பாரம்பரியக் கூத்துக்களில் பெண்பாத்திரங்களுக்குப் பெண்களே ஆடுவது என்பது முதன் முறையானது ஏனெனில் பெண் பாத்திரங்களுக்கு ஆண்களே வேடமிட்டு ஆடும் மரபு மட்டக்களப்புக் கூத்துக்களிலுள்ள விடயமாகும். இந்த ஆணாதிக்க மரபினை மாற்றிப் பெண்களையும் பங்கு கொள்ள வைத்ததாக ஏனைய ஊர்களிலும் பெண்களைக் கூத்துக்களில் பங்குபற்ற வைப்பதற்கான ஆரம்பத்தை உருவாக்கியுள்ளதாக சீலாமுனைக் கூத்து மீளுருவாக்க ஆய்வுச் செயற்பாட்டில் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயற்பாடு அமைந்துள்ளது.

கவிதை என்பது இலக்கியம் மட்டுமல்ல அதுவொரு இயக்கமும் கூட

[கவிஞர் குட்டிரேவதியுடனான
நேர்காணல்- தமிழ்நதி]

தமிழ்நதி: உங்களைக் கவிதை எழுதத் தூண்டியது வாசிப்பு அனுபவமா அல்லது இயல்பாகவே எழுந்த உள்ளார்ந்த தூண்டுதலா? நீங்கள் எப்படி எழுத்துத் துறையைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்?

குட்டிரேவதி: வாசிப்பு அனுபவம் என்று சொல்லமுடியாது. நான் சித்தமருத்துவம் படிக்க ஆரம்பித்த பிறகுதான் கவிதையில் ஈடுபாடு வந்தது. ஆனால் புத்தகங்கள் படிக்கிறது உண்டு. நான் பத்தாவது பரீட்சையில் நல்ல புள்ளிகள் பெற்றிருந்தேன். மருத்துவம், பொறியியல் என்று எது வேண்டுமானாலும் படிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் எனக்கென்னவோ தமிழ் இலக்கியம் படிக்க வேண்டுமென்பதில் ஆர்வம் அதிகமாக இருந்தது. இவ்வளவு புள்ளிகள் எடுத்துவிட்டு எதற்காக தமிழ் இலக்கியம் படிக்க வேண்டுமென்று அப்பா நினைத்தார். அப்புறம் நான் சித்த மருத்துவம் படிக்கலாமென்று தீர்மானித்து அதில் இணைந்து கொண்டேன்.

சித்த மருத்துவத்தில் உள்ள சிறப்பு என்னவென்றால், அந்தப் பாடத்திட்டத்தில் பெரும்பாலும் எல்லாமே செய்யுள் வடிவத்தில் இருக்கும். அழுத்தமான மொழிநடை இருக்கும். அதிலே பிரயோகிக்கப்படுகிற சொல்லகராதி வந்து புழக்கத்தில் இல்லை. ஆனால் நவீனத்துடன் கூடிய ஒரு உக்கிரம் அதில் இருக்கும். சித்த மருத்துவத்தில் ஆர்வத்தோடு படித்து முதல் மதிப்பெண்கள் வாங்கிய போதிலும், தொடர்ந்து அதிலேயே ஆழ்ந்து அதன் தொடர்ச்சியாக ஒரு நல்ல வேலைக்குப் போக வேண்டும் என்ற இலட்சியமெல்லாம் எனக்கு இருக்கவில்லை.

அதனையடுத்து படிப்பிலிருந்து விடுபட்டு கொஞ்சம் ஆசுவாசமாக இருந்த நாட்களில் எனக்கு எழுதுவதில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. எனக்குத் தோன்றியதை எழுதினேன். அதை வாசித்த ஒரு நண்பர் 'நன்றாக இருக்கின்றது... நீங்கள் ஏன் இதைப் பிரசுரத்திற்கு அனுப்பக்கூடாது...?' என்று கேட்டார். சில சிற்றிதழ்களுக்கு அனுப்பியபோது அவை உடனடியாக வெளிவந்தன. அதன் பிறகு தமிழினி பதிப்பகத்தார்தான் தாமாகவே முன்வந்து என்னுடைய கவிதைகளை தொகுப்பாக போடலாமென்று சொன்னார்கள். பொதுவாகப் பார்த்தீர்களானால், அவர்கள் கவிதைப் புத்தகங்கள் போடுவதில்லை. அதன்படி 2000ஆம் ஆண்டு என்னுடைய முதற் தொகுப்பான 'பூனையைப் போல் அலையும் வெளிச்சம்' வெளிவந்தது. அதனையடுத்து 2003ஆம் ஆண்டு 'முலைகள்' என்ற தொகுப்பு வெளிவந்தது.

அந்தத் தலைப்புக்குறித்து ஆரம்பத்தில் எனக்கு ஒரு தயக்கம் இருந்தது. பிரச்சினையில்லை என்று உற்சாகமுட்டி தயக்கத்தைப் போக்கி, அத் தொகுப்பை வெளியிட்டது தமிழினி பதிப்பகம்தான்.

தமிழ்நதி: கவிதையில் ஆதர்சம் என்று யாருடைய கவிதைகளை நீங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்வீர்கள்? இதற்குப் பதிலளிப்பது உங்களுக்குச் சங்கடமாக இருந்தால் வேண்டாம்.

குட்டி ரேவதி: சங்கடம் என்றெல்லாம் இல்லை. 'பனிக்குடம்' இதழுடைய ஆசிரியராக இருக்கின்றேன். அதனால் எல்லாக் கவிதைகளையும் உன்னிப்பாகக் கூர்ந்து கவனித்து வாசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நல்ல கவிதையை, அது உருவாகும் பரிணாமத்தை என்னால் பகுத்துணர முடிகிறது. நானும் எழுதுகிறவன் என்ற வகையில் ஒரு நல்ல கவிதையை நிராகரிக்கவோ தரமற்ற கவிதையை முன்னெடுத்துச் செல்வவோ முடியாது கூடாது. ஈழத் தலத்திலே இருந்து வந்து, தமிழகத்திலே இயங்கி, இன்றைக்கு எல்லோராலும் மறக்கடிக்கப்பட்டு விட்ட கவிஞர் பிரமிள் மற்றும் தேவதேவன் ஆகியோரை என்னுடைய ஆதர்சம் என்று சொல்லலாம்.

தமிழில் நவீன கவிதை என்பது பிரமிள் என்ற மொழிவீச்சுள்ள ஆளுமை பொருந்திய கவிஞன் இல்லையென்றால், இப்போதுள்ள தளத்திற்கு வந்திருக்க முடியாது என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு அவருடைய விசை இருந்திருக்கிறது. அண்மையில் அவருடைய கவிதை பற்றிய கட்டுரைகள் அடங்கிய நூல் ஒன்றை வாசிக்கக் கிடைத்தது. கவிதையில் (poetic) என்பது குறித்த அவருடைய விமர்சனங்கள் எந்தக் காலத்திற்கும் பொருந்தக் கூடியதாக பிரமிக்க வைக்கின்றன. அதற்கு அவர் அரசியல் நிர்ப்பந்தங்கள் நிறைந்த ஒரு நிலத்திலிருந்து வந்தது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். நான் பெரும்பாலான கவிஞர்கள் எல்லோருடைய கவிதைகளையும் படித்திருக்கிறேன். ஆனால் ஆதர்சம் என்று வரும்போது தேவதேவன், பிரமிள் ஆகியோரைத்தான் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. தேவதேவனுடைய கவிதைகள் அதிநவீனமான பாணியைக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். தொடர்ந்து கவிதையின் தளத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும்தான் அத்தகைய ஒரு இயைபாக்கத்தை நீங்கள் பெறலாம்.

அப்புறம் கவிதை எனப்படுவது இலக்கியத்துள் மட்டும் அடங்காதது, அது ஒரு இயக்கம் என்றுதான் சொல்வேன். சிறுகதை, நாவல், என்பதெல்லாம் ஓரளவுக்கு புனைவு கலந்த வடிவங்கள். கவிதைக் கென்றொரு அழகியல், இலக்கியத் தன்மை, மொழிவளமை, நவீனதன்மை எல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்பதால் அதனை இலக்கியம் என்பதனைக் காட்டிலும் இயக்கம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

தமிழ்நதி: 'முலைகள்' என்ற உங்கள் கவிதைத் தொகுப்பின் தலைப்பு இவ்வளவு சர்ச்சைக்கு ஆளாக்கப்பட்டதன் அடிப்படையான காரணம் என்னவென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்.

குட்டி ரேவதி: இப்போது கேரளாவிலிருந்து என்னை நிறைய இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு அழைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே என்னை இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு அழைப்பதில்லை. காரணம், என் மீது இருக்கின்ற அந்த அடையாளம்...! 'முலைகள்' என்ற பெயரில் ஒரு தொகுப்பு போட்ட காரணத்தினால் என்னை யாரும் அழைப்பதில்லை. அந்தச் சொல் ஆபாசமான, அசிங்கமான, அருவருப்பான ஒரு விடயமாகியிருக்கிறது. தமிழ் சினிமாவில் மலிவு இலக்கியத்தில், வெகுஜன இதழ்களில் பெண்களுடைய மார்க்கங்கள் வணிகப் பொருளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நான் அதை ஒரு எதிர் நிலையில் நின்று பார்க்கின்றேன். அதாவது நம்முடைய உடலை நான் ஒரு பெரிய நிலவெளியாகப் பார்க்கிறேன். ஒரு புவியியல் நிலப்பரப்பானது இலையுதிர்காலம், இளவேளிர்காலம், கோடை என எப்படிப் பல விதமான பருவங்களைக் கடந்து வருகின்றதோ அப்படியான ஒரு நிலவெளியாகத்தான் உடலைப் பார்க்கிறேன். அதையொரு உறுப்பாக, பொருளாக பார்க்கவில்லை.

அப்படி நான் அந்தச் சொல்லைப் பிரயோகித்தது ஆண்களுக்குப் பெரிய அதிர்ச்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும். பெண்கள் அவர்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைகளுள் நின்று எதைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் பாலியல் உரிமைகளைப் பற்றிப் பேசிவிட முடியாது. அதற்கான அதிகாரம் பெண்களுக்குக் கிடையாது என அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இன்னுமொரு விடயம் என்னவென்றால், சாதீயம் மிகப் பெரியதொரு விடயமாக இருக்கிறது. இப்போது பாலியல் உரிமைகள் குறித்துப் பேசுவதற்கான வெளி திறந்து விடப்படுகிறதெனில் அடுத்து சாதீயம் பற்றித் தயக்கமின்றிப் பேசப் புறப்பட்டு விடுவார்கள் என்று பயம். மூன்றாவதாக தமிழ்த் தேசியவாதம் என்றொரு விடயம்... இங்கே பேசப்படுகிற தமிழ்த் தேசியவாதம் என்பது வேறு. ஈழத்தில் அதன் பொருள் வேறு. இங்கு பேசப்படும் தமிழ் தேசிய வாதத்திலே பெண்களின் கற்பு என்பது முக்கியமான அம்சம். தனக்கு உரிமையான பெண் இன்னொருவனோடு போய்விடக் கூடாது என்பதில் கவனமாயிருக்கிறார்கள்.

அதன் அடிப்படையிலேதான் கண்ணகியைத் தூக்கிப் பிடிக்கிறார்கள். இவர்கள் மணிமேகலையை மற்றும் மாதவியைத் தூக்கிப் பிடிப்பார்களா என்றால்... இல்லை! என்னை மிகவும் ஈர்த்த கதாபாத்திரம் என்றால் அது மணிமேகலை தான். தன்னைக் காதலித்த உதயகுமாரன் மீது அவருக்கும் காதல் இருக்கிறது. அதைக் குறித்த மனவெளிப் போராட்டங்கள் அவருக்கு இருந்திருக்கின்றன. ஆனால், அதை அவள் வெளிப்படுத்தாமல் அறநெறியில் போய் இணைந்து கொள்கிறாள். இந்த மாதிரியான கதாபாத்திரங்களை இவர்கள் தூக்கிப் பிடிப்பதில்லை. அதற்கு இன்னொரு காரணம் இங்கு வேரோடியிருக்கும் இந்துத்துவம் என்று சொல்லலாம். பௌத்தத்தைப் பேசும் மணிமேகலையை அவர்கள் கண்டு கொள்ளாமல் போய்க் கொண்டிருப்பதற்கு இந்த இந்துத்துவம் தான் காரணம். ஆணாதிக்கத் தினுடைய மூலாதாரம் இந்துத்துவம் தான். ஒரு பெண் பத்தினியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்த சிலப்பதிகாரத்தை தலை மேல் தூக்கி வைத்துக்

கொள்வதற்கும் மணிமேகலையை இருட்டடிப்புச் செய்ததற்கும் இதுதான் காரணம். என்னைக் கேட்டால் மணிமேகலையைத்தான் காவல் தெய்வம் என்று நாங்கள் வணங்க வேண்டுமென்று சொல்வேன். பெண்கள் என்றால் தாய்மை, பொறுமை, விட்டுக்கொடுப்பு, கருணை இவற்றின் வடிவமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் எல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். பெண்களிடத்தில் வீரம், போராடும் குணம், பகுத்தறிவு இன்னோரன்ன குணாம்சங்கள் இருப்பதை இவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. மணிமேகலை தனது மனவெளியில் காதல் தொடர்பான ஊடாட்டங்கள் இருந்த போதிலும் அதையெல்லாம் துறந்து பௌத்தத்திலே இணைந்து மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற வழியைத்தானே தேர்ந்தெடுக்கின்றாள். இவ்வாறு ஒரு பெண் தனக்குரிய பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பது இவர்களுக்கு உவப்பானதல்ல என்ற காரணத்தினால் மணிமேகலை இருட்டடிப்புச் செய்யப்படுகிறாள்.

இவ்வாறான மனோநிலை கொண்ட ஒரு சமுதாயத்திற்கு 'முலைகள்' என்ற சொல் எவ்வாறான அதிர்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். அதனால் விளைந்த எதிர்வினைகளால் ஒரு ரெண்டு வருஷம் நான் மிகுந்த மனவளைச்சலுக்கு ஆளாகியிருந்தேன்.

தமிழ்நதி: இதே சொல்லை ஒரு ஆண் எழுதியிருந்தால்.....?

குட்டி ரேவதி: எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. இப்போதும் வெகுஜன இதழ்களில் பெண்களுடைய முலைகள் மிகவும் கவர்ச்சியாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன. அதைப் பற்றி யாரும் சர்ச்சை எழுப்பத் தயாராக இல்லை. ஆண் எதைச் செய்தாலும் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. என்னுடைய மிக நெருங்கிய நண்பர் சொன்னார் 'உங்களுடைய 'முலைகள்' கவிதைத் தொகுப்பு அத்தனையும் நானே பணம் கொடுத்து வாங்கி எரித்து விட விரும்புகிறேன்' என்று. இந்த அதிகார விடயத்தில் நட்பு, உறவு ஒன்றும் கிடையாது.

தமிழ்நதி: 'சண்டைக்கோழி' திரைப்படத்தில் இடம் பெற்ற ஒரு வசனத்தின் பின்னால் நீங்கள் கூடுதல் கவனம் பெற்றதாகச் சொல்லப்படுகிறதே...!

குட்டி ரேவதி: எல்லோருமே அப்படித்தான் சொல்கிறார்கள். ஆனால், என்னுடைய வாழ்க்கையிலே ஆனால் எந்தவித முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லமுடியாது. 'முலைகள்' என்ற பெயரில் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்ட பிறகு எந்தவொரு இலக்கியக் கூட்டத்திலோ கல்லூரிகளில் நடக்கும் விழாக்களிலோ கலந்து கொள்ள எனக்கு அழைப்பு அனுப்பப்படுவதில்லை. அதற்கான தகுதியை நான் இழந்து விட்டதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், அண்டை மாநிலமான கேரளாவிலிருந்து என்னை அழைக்கிறார்கள். மாதத்தில் இரண்டு, அல்லது மூன்று கூட்டங்களிலாவது நான் கலந்து கொள்கிறேன்.

அவர்களது பண்பாட்டில் 'முலைகள்' என்பது வழக்கிலிருக்கும் ஒரு சொல். பாலியல் உரிமைகள், மனிதவுரிமைகள், சாதியம் இவை பற்றியெல்லாம் மாணவர்களிடையே பேசுவதற்கு கேரளாவில் படைப்பாளிகள் முன்வராத நிலையில் அதற்கான தேவை அங்கே நிறைய இருக்கிறது. அதனால் என் போன்றவர்களை அழைக்கிறார்கள். 'சண்டைக் கோழி' படத்திலும் என் பெயர் தேவையற்று இழுக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கே சினிமா என்பது ஆணாதிக்கம் நிறைந்ததென்ற வகையில் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தமிழகச் சூழலில் மேற்குறித்த சர்ச்சைகளால் நான் கூடுதல் கவனம் பெறவில்லை என்பதுதான் உண்மை. எனக்கு அதனால் சாதகம் ஒன்றுமேயில்லை. அதனால் நான் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்வதே பொருந்தும்.

தமிழ்நதி: இந்தப் பத்தாண்டுகளில் முன்னரைக் காட்டிலும் பெண்களின் எழுத்துக்கள் கவனிக்கப்படுகின்றன. பேசப்படுகின்றன. முன்னர் பெண்கள் இந்தளவிற்கு எழுதவில்லையா? அல்லது எழுதியும் கவனிக்கப்படவில்லையா...? இப்போதிருக்கும் இந்த இணக்கமான சூழலுக்கு என்ன காரணம் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

குட்டி ரேவதி: முன்பு எழுதவில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. அம்பை குறு நாவல்கள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள் என்று நல்ல ஆளுமையோடு எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கே நிறைய வருடங்களுக்குப் பிறகு இப்போதுதான் 'விளக்கு' விரது கொடுத்திருக்கிறார்கள். இடையில் ஒரு இருபது ஆண்டுகள் வாஸந்தி, அனுராதா ரமணன், ராஜம் கிருஸ்ணன், சிவசங்கரி போன்ற மேல்சாதியைச் சேர்ந்த பெண்கள்தான் எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வெகுஜன இதழ்களில் இடமிருந்தது. அவர்கள் வெகுஜன இதழ்களால் இருகரம் நீட்டி வரவேற்கப்பட்டார்கள். ஆனால், வாஸந்தி போன்றவர்கள் எழுதிக் கொண்டிருந்த ஒரு இருபது ஆண்டு காலம் தீவிர இதழ்களில் பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்தாக்கங்கள் இடம் பெறவில்லை. அதற்கு இன்னொரு காரணம் என்னவென்று பார்த்தீர்களானால் தீவிர இதழ்கள் மேல் சாதி ஆண்களின் கைகளில் இருந்தன. அவர்கள் யாரையும் உள்ளே வரவிடாத சூழ்நிலையில், அம்பை கூட மிகவும் சிரமப்பட்டுதான் எழுதியிருக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். அவரிடம் கேட்டால் தான் பட்ட சிரமங்களை எப்படி எதிர்க் கொண்டார் என முழுமையாக அறிந்து கொள்ள இயலும்.

அதற்குப் பின்னர்தான் மெல்ல மெல்ல பெண்களின் கவிதைகள் வர ஆரம்பிக்கின்றன. மிகவும் கூர்மையாக எழுதுகிறவர்களே இன்று ஒரு இருபது பேர் வரையில் இருக்கலாம். பனிக் குடத்தில் போடுவதற்கு தேர்ந்தெடுப்பதற்கே சிரமமாக இருக்கிற அளவிற்கு பெண்கள் தீவிரமான கவிதைகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்களின் கவிதைகள் இப்போது கூடுதல் கவனம் பெற்றிருப்பதற்கு அவர்கள் தங்களுக்கென்றொரு அரசியலை எடுத்துக் கொண்டாவிட்டதுதான் காரணமாக இருக்கலாம். தமிழ்ச் சூழலில் பெண்கள் மீதான

ஒடுக்குமுறைகள் முதலில் பாயுமிடம் பெண்களின் உடல்கள்தான். எழுதிக் கொண்டிருக்கும் பெண்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையைப் பார்த்தீர்களானால் துயரங்கள், சிக்கல்கள் மிகுந்ததாக இருக்கும். அதையெல்லாம் அவர்கள் வெளிக்கொணரும் ஒரு ஊடகமாக கவிதை அமைந்தது. அதனால் கூடுதல் கவனம் பெற்றதாக எல்லாம் சொல்லமுடியாது. எழுதுகிறவர்களுக்கு ஒரு உத்வேகம் ஏற்பட்டதாக வேண்டுமானால் சொல்லலாம். இது ஒரு இணக்கமான சூழ்நிலை என்பதில் ஐயமில்லை. இது இந்த உடல் அரசியல் என்பதையும் கடந்து வேறு வேறு கட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இனியும் நிறைப் படைப்பாளிகள் வந்து புதிய கருத்தாக்கங்களைக் கொணர்ந்து தமிழ்த் தேசத்திற்கான பிரத்தியேகமானதொரு பெண்ணியம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். மேலை நாட்டுப் பெண்ணியம், மாக்கியம் தொடர்பான பெண்ணியம் இவற்றை நாம் உள்வாங்கிக் கொள்கிறோம். அப்படி என்றில்லாமல் தமிழ் புவியியல் பரப்பிற்கேற்ற வலிய பெண்ணியம் உருவாவதற்கான ஒரு தளமாக இப்போதிருக்கும் இந்த இணக்கமான சூழ்நிலையைக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்நதி: பொதுவாக ஒரு பெண் படைப்பாளியாக இனங்காணப் பட்டவுடனேயே சமூகம் அவளை ஒரு பெண்ணியவாதியாகவும் கலகக்காரியாகவும் பார்க்கிற ஒரு கண்ணோட்டம் உருவாகி விடுகிறது இல்லையா...? உங்கள் வாழ்வில் இதை உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?

குட்டி ரேவதி: தமிழ்நாட்டிலேயே நிறையப் பெண் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இரண்டு குழுவாகப் பிரிந்து விட்டார்கள். சில பெண் எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிட்ட சிலருடன் தாம் சேர விரும்பவில்லை என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் என்றால், 'இவர்கள் மிக ஆபாசமாக எழுதுகிறார்கள். உடல் என்பது ஒரு புதிர்... அந்தப் புதிரை இவர்கள் எழுத்தால் விடுவிக்கிறார்கள். அதனால் இவர்களில் ஒருத்தியாக நான் அடையாளம் காணப்பட விரும்பவில்லை' என்கிறார்கள். ஆண்கள் அப்படி எழுதுவார்களோ அதையொட்டியே இந்த பெண்களும் இணைய மற்றும் அச்ச இதழ்களில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் ஒரு பெண்ணியவாதிகளாக அடையாளங்காணப்பட விரும்பவில்லை. எழுதுகிறவள் ஒரு பெண்ணாக இருப்பதனாலே அவள் பெண்ணியவாதி என்று பொருளல்ல. எழுத்தின் உள்ளடக்கம்தான் அவள் யார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. உள்வாங்கும் விடயம் ஆணாதிக்கமாக இருந்தால் வெளிப்படுத்தலும் அதையொட்டியே நிகழ்கிறது.

எம்மை நாமே கேள்வி கேட்கும் போது சுயவிமர்சனத்திற்குட்படுத்தும் போது நமக்குள்ளேயே எவ்வளவு ஆணாதிக்கம், இந்துத்துவம் சார்ந்த விடயங்கள் ஊறிப் போயிருக்கின்றன என்பது தெரியவருகிறது. எங்களைப் போன்றவர்களுடன் அடையாளப்படுத்தப்பட விரும்பாத பெண்கள் என்ன சொல்கிறார்களென்றால், ஆண்கள் எப்படிப் பெண்களைக் கொச்சைப் படுத்துகிறார்களோ பாலியல்

உறுப்புக்கள் குறித்து எழுதுகிறார்களோ அதைப் போலத்தானே இவர்களும் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்... இவர்கள் எப்படிப் பெண்ணியவாதிகளாக இருக்கமுடியும் என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். அதற்கு என்னுடைய பதில் என்னவென்றால் 'நாங்கள் முன் வைக்கும் அரசியல் வேறு என்பதாகும்' ஆண்கள் வர்ணித்து எழுதுவார்கள். 'அவளுடைய விழிகள் கயல் மீனைப் போலிருந்தன... அவள் மாம்பழம் போன்ற நிறத்திலிருந்தாள்... அவளுக்கு பருத்த மார்பகங்கள் இருந்தன' என்றெல்லாம் வர்ணித்து எழுதுவார்கள். நாங்கள் வைக்கும் அரசியலில் அதே வார்த்தைகளைத்தான் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால் வேறு பொருளில், வேறு நோக்கத்தில் அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

தமிழ்நதி: பெண்கள் இன்னின்ன சொற்களைத்தான் தனது படைப்பில் பிரயோகிக்கலாம் என்றொரு எதிர்க் குரல் சில கலாச்சார காவலர்களிடமிருந்து எழுந்தது. நீங்கள் எழுத உட்காரும் போது அந்தக் குரல் ஒருவித மனத்தடையை, வரையறையை, எச்சரிக்கை உணர்வை, சோர்வை உங்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறதா?

குட்டி ரேவதி: நிச்சயமாக. என்னுடைய அடுத்த தொகுப்பின் தலைப்பு 'உடலின் கதவு' என்பதாகும். அது அச்சுக்குப் போய்விட்டது. அதிலுள்ள சில கவிதைகள் குறித்து எனக்குத் தயக்கம் இருந்தது. இவற்றைப் பற்றி என்ன விமர்சனம் வரப்போகிறதோ... எடுத்து விடலாமா என்று குழப்பமாக இருந்தது. இவ்வாறு குழப்பத்தை உருவாக்குவதுதான் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் நோக்கமே. 'நான் என்னுடைய எழுத்துக்கள் பற்றித் தெளிவாக இருக்கிறேன்... குழப்பமே கிடையாது' என்றெல்லாம் சொல்வதற்கில்லை. இந்தச் சமூகத்தினுடைய தாக்கமும் அது ஏற்படுத்தும் குழப்பமும்களைப்பும் சோர்வும் நம்மோடு இருந்து கொண்டேயிருக்கும்.

நம்முடைய வேறுபட்ட அனுபவங்கள் ஊடாக நாம் அந்தச் சோர்விலிருந்து மீண்டு வர வேண்டும். இலக்கியம் என்பதே அதுதானே இல்லையா...? இவர்கள் விளைவிக்கும் குழப்பங்களுக்கெல்லாம் நாம் ஆடிப்போய்விட்டோமென்றால் அது அவர்களுடைய வெற்றியாகிவிடும் அல்லவா...? அதனால், மீண்டும் மீண்டும் நம்மை புத்துணர்ச்சியூட்டிக் கொள்வது மிக அவசியம். அதற்கு எனக்கு மிக உதவியாக இருப்பது என்னவென்றால், நிறையப் பெண்களைச் சந்தித்து ஆக்கபூர்வமாக உரையாடுவது. உரு கிராமப்புறத்திற்குப் போய் அங்கு வயல் வெளியில் இருக்கும் ஒரு பாட்டியிடம் உரையாடினாலே உங்களுக்கான புத்துணர்ச்சி கிடைத்துவிடும். அவர்கள் வாழ்வில் எத்தனை துயரங்களை எதிர் கொண்டிருப்பார்கள்... அதிலொரு துளி கூட நாம் அனுபவித்திருக்க மாட்டோம். அந்தத் துயரங்களையெல்லாம், சிக்கல்களையெல்லாம் நம்மைவிட நுட்பமாகக் கையாண்டு கடந்து போயிருப்பார்கள். அவர்களையெல்லாம் சந்தித்துப் பேசுவதுதான் எனக்கு உத்வேகம் தருகிறது.

நான் நிறையப் பயணம் செய்வேன். கேரளாவுக்கு ஒரு வகுப்பு எடுக்கப் போகிறேன் என்றால், அதையடுத்து வரும் நாட்களில் இரண்டொரு நாட்களை

யாவது அந்த இடத்தைச் சுற்றியுள்ள இடங்களைப் பார்க்க எடுத்துக் கொண்டுவிடுவேன். பெண்ணியத்தின் முக்கிய கூறாகளில் ஒன்றாக நிறையப் பயணம் செய்வதைப் பார்கிறேன். வீட்டின் அறைகளுக்குள் குறிப்பாகக் சமையலறைகளுக்குள் முடங்கிப் போய்விடுகிறவாறாக பெண் இருக்கக் கூடாது. பல்வேறுபட்ட நிலவெளிகளை (landscape) நமக்கு அறிமுகம் செய்து கொள்ள வேண்டும். வேறு வேறு ஊர்களுக்குப் பயணம் செய்வது, திருவிழாக்களில் கலந்து கொள்வது இவையெல்லாம் எமது பாதையை விரிவுபடுத்துவன. பெண்ணியத்தின் மற்றொரு கூறு என்னவென்றால், நிறையப் பெண்களைச் சந்தித்துப் பேசவேண்டும். பேசுவதென்றால் வம்பு பேசுவதல்ல. ஆக்கபூர்வமாகப் பேசவேண்டும். அதில் அப்படியொரு ஆசுவாசம் கிடைக்கும்.

தமிழ்நதி: இந்த ஆணாதிக்க சமூகத்தை மீறி ஒரு பெண் தனது படைப்புக்கள் வழியாக அடையாளங் காணப்படுவதென்பது சிரமமானதுதான் இல்லையா...? உங்கள் அனுபவங்கள் பற்றி...

குட்டி ரேவதி: என்னுடைய வீட்டிலிருந்து பெரிய எதிர்ப்புக் கிளம்பவில்லை. என்னுடைய அப்பாவுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளும் படியான கல்வியறிவு கிடையாது.

ஆகவே, அவர் தன்னுடைய பெண்கள் படிக்கவேண்டுமென்பதில் மிகுந்த ஆர்வத்தோடிருந்தார். நானும் என் தங்கையும் படித்து மேலே வரவேண்டுமென்பதே அவருடைய ஆசையாக இருந்தது. ஆனால், குடும்பம் என்ற எல்லையை விட்டு வெளியே வரும்போது நிறையப் பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்க வேண்டியிருந்தது.

‘முலைகள்’ என்று எனது கவிதைத் தொகுப்பிற்குப் பெயரிட்டபோது தொலைபேசி மற்றும் அஞ்சல் வழியாகவெல்லாம் எனக்கு மிரட்டல்கள் வந்தன.

இணையத்தளங்களில் கீழ்த்தரமான விமர்சனங்கள் வந்தன. ஒரு பெண்ணின் ஆழ்மனதில் சென்று தைக்கக் கூடிய வார்த்தைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து துல்லியமாகக் குறிபார்த்து எறிந்தார்கள்.

எனது குடும்பத்தினரும் இதனால் பயங்கரமான மனவழுத்தத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருந்தது. இதையெல்லாம் பெண்களாகிய நாம் செய்வோமா என்றால்.. இல்லை! பொதுவாக ஆண்களுடைய வன்முறையைவிட அவர்களுடைய மூர்க்கம் என்னை மிகவும் பாதித்த விடயம். பெண்களாகிய நாமும் அவ்விதமான மனோநிலையை நமது ஆண்பிள்ளைகளிடம் வளர்க்கிறோமோ என்று சிலசமயங்களில் தோன்றுவதுண்டு.

குடும்பத்தின் தூண்களாக பெண்கள் இருக்கிறார்கள். ஆண்களைப் பொறுத்தமட்டில் வீடு என்பது சாப்பிடுவதற்கும் தூங்குவதற்கும் பெண்களோடு படுத்துக் கொள்வதற்கும் இன்பங்களை அனுபவிப்பதற்குமான ஒரு இடம். அவர்களுக்கு அது ஒரு தற்காலிகமான தங்குமிடமாக இருக்கிறதேயன்றி அது அவர்களுக்கான நிரந்தர இடம் கிடையாது. உண்மையில் வீட்டைச் சுமப்பவர்கள் பெண்கள்தான். அடுப்பு மூட்டுவதிலிருந்து பிள்ளைகளை வளர்ப்பது வரை

அவர்கள்தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே சமயத்தில் அவர்களின் கற்பைக் கட்டிக்காக்கிறவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். பார்த்துக் கொண்டே போனால் குடும்பத்தின் இத்தகைய இறுக்கமான கட்டமைப்பிற்கு மூல காரணமாக இருப்பது இந்துத்துவம்தான். இதற்கு மாற்று வழி என்று ஒன்று இல்லை. அதனால், குடும்பத்தை தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற தூண்களைக் கொஞ்சம் இளக்குவதன் மூலம் நமது சுமைகளைக் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ள முடியுமேயன்றி, மற்ற விதிகள் எல்லாம் அப்படியேதான் இருக்கும். நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களோ அதையேதான் மீண்டும் மீண்டும் செய்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

தமிழ்நதி: கவிதையில் இருண்மை என்பதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? பல நவீன கவிஞர்களுடைய கவிதைகள் புரிவதில்லை என்றொரு முணுமுணுப்பு வாசகர்களிடையே நிலவுகிறதே...

குட்டி ரேவதி: இது மொழி அரசியல் தொடர்புடையது எனலாம். திராவிட இயக்கங்கள் பெரிய இலக்கியங்களைப் படைத்துவிட்டதான ஒரு கற்பனை உலாவுகிறது. வைரமுத்துப் போன்றவர்களெல்லாம் பெரிய கவிஞர்கள் என்று பேசப்படுகிறது. அவர்களுடைய மொழி எல்லோருக்கும் புரியும் வகையில் இருப்பதனால் அப்படிச் சொல்லப்படுகிறது. எடுத்த எடுப்பில் ஒருவர் பல் வைத்தியராக ஆகிவிட முடியுமென்றில்லை. அதற்கு நாலோ ஐந்தோ ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நிறைய நாட்கள் மொழியைப் பயின்று ஒரு கவிஞன் எழுதுகிற கவிதை மட்டும் உடனடியாக ஒரே வாசிப்பில் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று ஏன் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? நவீன கவிதையானது பழைய மொழியினுடைய வீச்சைத்தான் உள்வாங்கியிருக்கிறதே தவிர அந்தச் சொற்களை அது வைத்துக்கொள்ளவில்லை. தனக்கான சொற்களோடு அதனுடைய இசைவுடன் தான் வருகிறது. பாலகுமாரன், சஜாதா, வைரமுத்து வகையறா எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களோடு பரிச்சயம் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த நவீன மொழிக்கட்டமைப்பை இலகுவில் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்பது தான் உண்மை. புதிய மொழியை உருவாக்கியதும் அதை வளர்த்தெடுத்ததும் வைரமுத்துவாலோ, கலைஞராலோ உருவானதல்ல. ஆனால் அவர்கள் அப்படித்தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிதாக வரும் கவிஞர்கள் ஆழம் மிக்க சொல்லாடலுடன் வருகிறார்கள். அதன் மூலம் மொழியின் கதவுகள் திறக்கப்படுவதாக நான் உணர்கிறேன். அந்த அனுபவத்திற்கு நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். நாம் தயாராக இருந்தால் தான் மொழி எம்முடன் உரையாடும்.

தமிழ்நதி: இப்போது இருக்கும் இதே வீச்சுடன் பெண்கள் எழுதிக் கொண்டிருந்தால் அடுத்தடுத்த தசாப்தங்களில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் நிகழும் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

குட்டி ரேவதி: கண்டிப்பாக நம்புகிறேன். இப்போது நாம் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இந்த உடல் அரசியல் என்பதனோடு மட்டும் இந்த வீச்சு தேங்கிப்போய் நின்று விடாது. அதற்கான மாற்றத்தை இப்போது உணரமுடிகிறது. முன்னரே நான் குறிப்பிட்டதுபோல முன்பு சிவசங்கரி, வாஸந்தி போன்ற மேட்டிமைசாதிபினர் தான் எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது பார்த்தால் விளிம்புநிலையில் இருக்கிறவர்களும் அதிகமாக எழுதுகிறார்கள். வேறு வேறு பின்னணிகளில் இருந்து எழுத வருகிறவர்கள் தாம் சார்ந்த பின்னணி சார்ந்த அரசியல் விடயங்களையும் எழுதக் கூடிய ஒரு கூழல் உருவாகியிருக்கிறது. இது இப்போதிருப்பதிலிருந்து வேறொரு கட்டத்தை நகர்த்திச் செல்லும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

இன்னுமொரு விடயம் என்னை மிகவும் பாதித்தது. அதாவது, குழந்தைகள் மீதான பாலியல் வன்முறை. எப்போது ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும் நான் இந்தப் பிரச்சினையை முன்வைத்துப் பேசப் பின்னின்றதில்லை. அதைப் பற்றி நான் பேச நினைக்கிற போதெல்லாம் அப்படியொரு விஷயம் இருக்கிறதா என்று கேட்பார்கள். உதாரணமாக இப்போது நொய்டாவில் நடந்த கொடுமை வெளிச்சத்திற்கு வந்த பிறகு ஆச்சரியமாகப் பாக்கிறார்கள். நான் இதைக் குறித்து சில கள ஆய்வுகள் செய்திருக்கிறேன். ஐந்து ஆறு வயதிற்குட்பட்ட பெண் குழந்தைகளைப் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தியபின் கொலை செய்வதென்பது சாதாரணமாக நடந்திருக்கின்றது. கருப்பை சீரழிந்த நிலையிலெல்லாம் நான் குழந்தைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். தன்னுடைய பாலியல் அடையாளத்தைக் கூட புரிந்து கொள்ளவியலாத குழந்தையை உயோகித்துக் கொள்வது பல வீடுகளில் நடந்து கொண்டொளிர்க்கிறது. குழந்தையானது அதை உடல் ரீதியாக அசௌகரியமாக உணருமேயன்றி என்ன நடந்ததென்று சொல்லத் தெரியாமல் இருக்கும். தவிர, தந்தை போன்ற தமது நெருக்கமானவர்கள் இவ்விதம் நடந்து கொள்ளும் போது அதை மறுத்து ஒன்றும் சொல்ல முடிவதுமில்லை. இதுகூட ஆணாதிக்கத்தினுடைய ஒரு வடிவம் தான். பெண்ணியத்தினுடைய நீட்சி எவ்விதம் அமைய வேண்டுமெனில், குழந்தைகள் மீதான இந்தப் பாலியல் கொடுமைகளைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய அளவிற்கு வளரவேண்டும். ஆண் தனது பாலியல் ரீதியான அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கக்கூடிய ஒரு உயிராகப் பெண் எப்போதும் இருப்பது என்பது விசனத்திற்குரியது.

என்னை கூட்டத்திலே ஒரு ஆண் கேட்கிறார்: 'இந்தியாவில் எத்தனையோ வகையான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அணுவாயுதப் பிரச்சினை இருக்கிறது. பயங்கரவாதம், முதலாளித்துவம், ஏகாதிபத்தியம் போன்ற பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் விடவா பெண்ணியம் உங்களுக்குப் பெரிதாகப் போய்விட்டது...? என்று. அதற்கு நான் சொன்னேன் 'நீங்கள் சொன்னவை யெல்லாம் பிரச்சினைகள்தான். ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், பெண்ணியம் என்பது பிரச்சினை கிடையாது. அதுவொரு கோட்பாடு, பயிற்சி முறை. ஆணும் பெண்ணும் இணக்கமாக வாழ்வதற்கான ஒரு பாதையை உருவாக்குவது. அது எப்படிப் பிரச்சினையாகும்...? என்று கேட்டேன். முதலாளித்துவத்தைச் செயற்படுத்துவதில்

பெண்கள் எங்கு வருகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை அதற்கும் பெண்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? எங்கோ ஓரிடத்தில் ஒரு மேசையைச் சுற்றியமர்ந்து நான்கு ஆண்கள் திட்டமிடுவதில் நமக்கென்ன பங்கு...?

இன்னொரு விடயம், நான் இந்தியாவிற்கான பெண்ணியம் என்று சொல்வது வந்து தலித் பெண்ணியம். தலித் பெண்ணியம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்திற்கான பெண்ணியம் பொருளல்ல.

‘சாதியமற்ற பெண்ணியம்’ என்பதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். எல்லா மட்டங்களிலும் சாதியினால் அறையப்பட்டிருக்கும் பெண்களை விடுதலை செய்வதுதான் ‘தலித் பெண்ணியம்’ என்பதன் பொருள். இந்தியாவில் பெண்ணியம் என்று உருவானால் அது எல்லா அடுக்குகளிலும் இருக்கும் பெண்களை விடுவிப்பதாக அமைய வேண்டும். ஒரு பெண் விடுதலை அடையும் போது பிரமையிலே கட்டுண்டு இருக்கும் ஒரு ஆணும் விடுதலை அடைவதாகவே நான் கருதுகிறேன்.

‘நீங்கள் தலித் பெண்களுக்காப் பரிந்து பேசுகிறீர்கள். மேல் சாதிப் பெண்களுக்கு ஒடுக்குமுறை கிடையாதா...? என்று மேல்சாதியைச் சார்ந்த பெண்படைப்பாளிகள் ஒரு தடவை பாமா என்ற எழுத்தாளரைக் கேட்டபோது அவர் சொல்கிறார்: ‘மேல்சாதிப் பெண்களுக்கு ஒரு பக்கத்திலிருந்து அதாவது மேல்சாதி ஆண்களிடமிருந்து மட்டும்தான் ஒடுக்குமுறை வருகிறது. ஆனால், தலித் பெண்கள் மீது மூன்று விதமான ஒடுக்குமுறைகள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. ஒன்று, மேல்சாதி ஆண்கள் கீழ்சாதிப் பெண்கள் மீது செலுத்துகிற ஒடுக்குமுறை. இரண்டாவது, மேல்சாதி பெண்கள் கீழ்ச்சாதி பெண்கள் மீது செலுத்துகிற ஒடுக்குமுறை. மூன்றாவது, கீழ்ச்சாதி ஆண்கள் தங்களது பெண்கள் மீது செலுத்துகிற ஒடுக்குமுறை.’

இந்த அடிநிலை ஒடுக்கு முறையிலிருந்து முதலில் விடுபட்டால் தான் எல்லா அடுக்குகளிலிருந்தும் பெண்களுக்கும் விடுதலை சாத்தியமாகும் என்பது எனது கருத்தாகும். அதற்கு சாதியம் என்ற தளையிலிருந்து நம்மை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பிரச்சினையைப் பார்க்கும் போது, முதலில் சாதிய ரீதியான பிரச்சினையாகவும் அதற்குப்பிறகு பாலியல் ரீதியான பிரச்சினையாகவும் அதனையடுத்து வர்க்கரீதியான பிரச்சினையாகவும் அதை அணுகுவதே சிறப்பு. ஆனால், எல்லாம் தலைகீழாகப் பார்க்கப்படுவதனால்தான் இங்கே தமிழ்நாட்டிலே எந்தவொரு முழுமையான மாற்றமும் நடக்கமாட்டேனென்கிறது.

கடந்த காலங்களில் தமிழ்நாட்டில் ஏதாவது மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருந்தால் அதற்கெல்லாம் தாங்கள் தான் காரணமென திராவிட இயங்கங்கள் பேசிக்கொள்கின்றன. பெரியார் கூட கடவுள் வழிபாட்டை மறுப்பதனூடாகத்தான் பகுத்தறிவைப் பார்த்திருக்கிறார். அவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான விடயங்களை முன்வைக்கவில்லை என்று தலித் மக்களால் விமர்சிக்கப்படுகிறார்.

தமிழ்நதி:பெண்கள் குறித்த விழிப்புணர்வை அவர் பரப்பவில்லையா?

குட்டி ரேவதி: ஆமாம் சொன்னார்.... 'பெண்கள் தங்களுடைய கருப்பையை அறுத்தெறிந்து விட வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கும்' என்று சொன்னார். ஆனால் என்ன மாற்றம் வந்தது...? குஷ்புவை விளக்குமாற்றைக் காட்டி விரட்டினார்கள். திராவிட இயக்கங்கள் மேடையில் பேசும் போதெல்லாம் நன்றாகத்தான் பேசுவார்கள். ஆனால், உங்கள் வீட்டில்— ஒரு தனிப்பட்ட பெண்ணின் மனதில் மாறுதல் வந்துவிடக்கூடா தென்பதில் அவர்களும் கவனமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஏன்என்றால், தாங்களெல்லாம் நல்லதொரு வாழ்க்கை வாழ்வதாகத்தான் அவர்களுடைய மனைவிமார்கள் நம்பிக் கொண்டிருப்பார்கள். அந்த நம்பிக்கையைத் தளர்த்தும் எந்தவொரு விடயத்தையும் அவர்கள் அனுமதிக்கமாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம்.

தமிழ்நதி: உங்களுடைய ஒரு கவிதைத் தொகுப்பிற்கு 'தனிமையின் ஆயிரம் இறக்கைகள்' எனத் தலைப்பு வைத்திருக்கிறீர்கள். 'பூனையைப் போல் அலையும் வெளிச்சம்' தொகுப்பிலும் நான் வாசித்த வரையில் 'தனிமை,' 'உள் தனிமை' என்ற இரண்டு கவிதைகள் இருக்கக் கண்டேன். பெண்களின் தனிமை என்பது உங்களை மிகவும் உறுத்துவதாக அமைந்திருந்தது என்று எடுத்துக் கொள்ளலாமா?

குட்டி ரேவதி: நீங்கள் ஒருவர்தான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறீர்கள். எனக்கு என்றில்லை, நீங்களே கூட கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால் சொன்னீர்கள்... 'நான் மிகவும் தனிமையில் இருந்தேன்' என்று. பொதுவாக ஆண்களால் பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் ஒரேவெளி தனிமைதான். வீட்டின் ஏதாவது அறைகளிலொன்றில் குறிப்பாக சமயலறையில் பெண்களாகிய நாம் இருப்போம்.அதுதான் வழமை. எல்லாப் பெண்களும் அளவில்லாத ஒரு தனிமையில் இருப்பதுபோல எனக்குத் தோன்றியது. இது என்னுடைய கண்டுபிடிப்பு என்று கூடச் சொல்லலாம். 'தனிமையின் ஆயிரம் இறக்கைகள்' என்பது என்னுடைய ஒற்றைக் குரல் அல்ல. நான் தொடர்ந்து சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்களுடைய வெளித் தனிமையால் மூழ்கடிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கிறது. நீங்கள் குறிப்பிட்ட எல்லைகளைக் கடந்து போய்விடக் கூடாததென்பதற்காக ஆண்களால் உருவாக்கப்பட்டதுதான் இந்தச் சமயலறை என்ற வெளி. 'வீட்டின் மூலையில் ஒரு சமயலறை' என்று அம்பை கூட ஒரு தொகுப்பு வெளியிட்டிருந்தார்கள். ஆணாதிக்க கட்டமைப்பின் இறுக்கத்தினால் உங்களுக்கு கிடைக்கிற ஒரு தனிமை. 'உடலே இல்லாத வெளியில் நாங்கள் மிதந்துகொண்டிருந்தோம்' என்று அம்பை ஓரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.அதாவது, உடலை விரிப்பதற்கான ஒரு வெளிகூட உங்களுக்குக் கிடையாது.

எத்தனை பெண்கள் தங்களுடைய உடலைத் தாங்களே பார்த்திருப்பார்கள்....? மார்க்கப் புற்றுநோயிலிருந்து தப்புவதற்கு அல்லது அதன் ஆரம்ப நிலையிலேயே சிகிச்சை பெறுவதற்கு பெண்கள் தங்கள் மார்க்கங்களைச் சுய பரிசோதனை செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று மருத்துவம் சொல்கிறது. ஆனால், அவ்வாறு செய்வது கூட ஒரு தகாத செயல் என்பதான எண்ணம் எப்படியோ எங்கள் மனங்களிலே படிந்திருக்கிறது. எங்களை நாங்கள் பார்க்கக் கூச்சப்படுகிறோம். சில மாணவிகள் என்னோடு பேசியபோது சொன்னார்கள். ஏனென்றால், நம்முடைய உடலில் நமக்கு உரிமையில்லை.... அது வேறொருவருக்கு உடமையானது என்ற எண்ணம் விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் நாளின் இருபத்திநான்கு மணித்தியாலமும் நாம் உடலைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் அதாவது, இந்த உடலை வேற்று ஆட்கள் யாரும் பார்த்து விடக் கூடாதே என்று பொத்தி பொத்தி வைத்திருக்க வேண்டும். பாலியல் விகற்பத்திற்கு ஆட்பட்டுவிடாமல் உடலைப் பாதுகாத்துக் கொள் என்று அடித்துச் சொல்லப்படுகிறது.

இதெல்லாம் இயல்பாகவே ஒரு தனிமைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. உங்களைச் சுற்றி எத்தனையோ பேர் இருக்கலாம். ஆனால் எல்லாவற்றையும் எல்லோருடனும் பகிர்ந்து கொள்ளும் உரிமை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மொத்தத்தில் உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் வெளி அறையின் தனிமைதான். அந்தத் தனிமையைக் கட்டியமைப்பதற்கான விடயங்கள்தான் குடும்பம். சாதி, மதம் போன்றவை. இவற்றினடிப்படையில்தான் நான் தனிமையை முக்கியமான பேசுபொருளாகப் பார்க்கிறேன்.

தமிழ்நதி: உங்களுடைய அடுத்த கவிதைத் தொகுப்பைப் பற்றிச் சொல்லுங்களேன்?

குட்டி ரேவதி: 'உடலின் கதவு' என்பது அதன் தலைப்பு. அந்த பெயரைப் பார்த்ததும் உறுப்பைச் சார்ந்தது அப்படியென்றுதான் எல்லோரும் நினைப்பார்கள். ஆனால், அது ஒரு சொல்லாக, ஒரு முத்தமாக, ஒரு அனுபவமாக, நல்ல கலந்துரையாடலாக இருக்கலாம். அது உங்கள் உடலைத் திறந்து கொடுக்கலாம். அந்தத் தலைப்பிலே உண்மையில் ஒரு கவிதை கூட இருக்காது. அந்தத் தலைப்பின் சாயலைப் பல கவிதைகள் கொண்டிருக்கும். இப்போது நான் செய்து கொண்டிருக்கும் வேலைக்கு, பயணத்துக்கு அந்தத் தலைப்பு பொருத்தமாக இருக்குமென்று தோன்றியது. துயரமான ஒரு தருணத்தில் வருகிற தோழியின் தொலைபேசி அழைப்பும் விசாரிப்பும் ஒரு கண்ணீர்த்துளியாக கன்னத்தில் உருள்கிறபோது அந்த விசாரிப்பு உடலின் கதவாக அமைகிறது அல்லவா? அந்த முக்கியமான தருணங்களின் நெகிழ்வைக் கருதித்தான் அந்தத் தலைப்பை வைத்திருக்கிறேன்.

தமிழ்நதி: பொதுவாக உங்களுடைய கவிதைகளிலே ஒரு காட்சிப் படுத்தலைக் காணமுடிகிறது. கவிதை மொழியில் எப்படிச் சாத்தியமாகிறது.

குட்டி ரேவதி: உண்மையில் 'காட்சிப்படுத்தல்' என்ற இந்தப் படிமத்தைத் தமிழில் தொடக்கிவைத்தவர் பிரமிள்தான். படிமம் என்றால் ஒன்றின் மீது ஒன்று படிந்து வார்த்தையை அர்த்தப்படுத்துவது என்று பொருள். கவிஞன் வார்த்தை அடுக்கு களை மூடி மூடி ஒரு காட்சியிலுருந்து அல்லது ஒரு படைப்பிலிருந்து வெளியே வருகிறான். கவிஞனால் மூடப்பட்ட அடுக்குகளைக் கலைத்துக் கலைத்துப் போட்டு அந்தக் காட்சியைக் கண்டுபிடிப்பவனாக வாசகன் இருக்கிறான். நவீன கவிதையில் காட்சியைப் பிரதானப்படுத்தி அதற்கான சொல்வீச்சைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது பொருளற்ற சொற்களையல்லாமல் கூர்மையான சொற்களைக் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் படிமத்தின் நோக்கம் அடிபட்டுப் போகிறது.

இந்தக் காட்சிப் படுத்தலுக்கு தமிழில் நீண்ட மரபு இருக்கிறது. தமிழர்கள் மிகுந்த அழகியல்வாதிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள். திராவிட இயக்கங்கள் வந்த பிறகு இந்த அழகியல் என்பது அற்றுப்போய்விட்டது என்று சொல்லலாம். அழகியல் என்பது ஆழத்திலிருந்து மலர்வது, அதை ஒரு ஒப்பனை என்பதாகப் பார்க்கப் பழகியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் தீவிரமாக ஒரு விடயத்தில் ஈடுபடும்போது அதன் இறுதி விளைவாகக் கிடைப்பதுதான் அழகியல் என்றும் சொல்லலாம். படிமம், காட்சிப்படுத்தல், அதற்கான சொல் தேடுதல் என்பதன் வழியாக அழகியலைச் சாத்தியப்படுத்தலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்நூல்களை எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

கருத்தியலும், பண்பாட்டுக் கோலங்களும், கட்டவிறுக்கும்
சமயக் கொள்கைகளும், கிரியைகளும்:

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தால்
நடாத்தப்படும் கருத்தரங்குகளில் சமர்ப்பிக்கப்படும்
கட்டுரைகளில் தகுதியானவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு
நூல் உருவம் பெறுவது வழமையாக எம்மால்
முன்னெடுக்கப்படும் செயல். எம்மால் ஜனவரி மாதம்
18ம், 19ம் திகதிகளில் பெண்களும் மதமும் என்ற
தொனிப்பொருளை மையமாக வைத்து நடாத்தப்பட்ட
கருத்தரங்கில் பல முக்கியமான செய்திகள் அடங்கிய
கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டன. அதனை எழுதியோர்
அக்கருத்தரங்கில் பங்குபற்றியோரால் முன்
வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் சிலவற்றை உள்வாங்கிக்
கட்டுரைகளைச் செம்மைப் படுத்தியுள்ளார்கள்.

முதலாவது பகுதி கோலம் காண்பது
கருத்தரங்கில் நடந்தது
பெண்கள் கல்வி நிறுவனம்

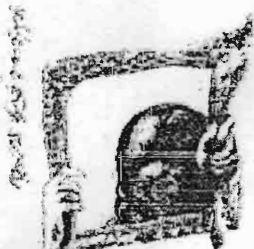

பெண்கள் கல்வி நிறுவனம்

பெண்கள் கல்வி நிறுவனம்

தமிழ் வரலாற்றுப் படிமங்களில் ஒரு பெண்நிலை நோக்கு:

இந்நூல் வரலாறு, மானிடவியல், சமூகவியல் என்ற பல் சங்க கற்கை நெறிப்
பாங்குடைத்தாயிருப்பதை அவதானிக்கலாம். மாக்கிச அடிப்படை ஒன்று இருந்தாலும்
அதை மீறிய ஒரு தேடலும் உண்டு. சமூகப் பரிமாணங்களை, பொருளாதார அரசியல்
உருவாக்கங்களினூடாக விளக்க முற்படுகிறது. அதே சமயம் வர்க்கம், சாதி என்ற
பிரிவுகளுக்கூடாகக் கலாசாரக் கட்டுமானங்களை இனம் கண்டு, அரசியல்
பொருளாதார உருவாக்கங்களுக்கும், கலாசார
கட்டுமானங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பினையும்
தொட்டு நிற்கிறது. தமிழ் கலாசார இயல்புகளையும்,
நியதிகளையும் கட்டவிறுத்து ஆண்சார்ந்த
நோக்கினையும் ஆணை மேல் நிலைப்படுத்திய
ஆதிக்க அதிகார சமூக கட்டுமானங்களையும்,
கருத்தியலையும் தொடர்புபடுத்துகிறது.
வரலாற்றையும், மானிடவியலையும் இணைத்து
மாக்கிச நெறிமுறையில் பெண் நிலை நோக்கில்
செய்யப்பட்ட இவ்வாய்வு ஒரு முதல் நிகழ்ச்சியாகவே
கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சுந்தர்யாபிப்பி
முதலாவது பகுதி
13/1/1988

வர்க்கம், சாதி, பெண்நிலை பண்பாடு:

பெரியாரியம் என்ற தலைப்பில் ஒரு கருத்தரங்கை ஒழுங்குபடுத்தி இருந்தோம். ஆறு கட்டுரைகளை வாசிக்கப்பட்டன. அவற்றின் தலைப்புக்கள் ஒரு தர்க்கரீதியான அடிப்படையில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன. பெரியாரின் ஐம்பெருங் கோட்பாடுகளை ஆய்வு செய்யும் ஒரு முயற்சியாக அது அமைந்தது. பெண்விடுதலை, சாதியம், நாத்திகம், மொழியியல், அரசியல் போன்றவை பற்றிய பெரியாரின் கருத்தியல் கோட்பாடுகள், அவற்றின் விளக்கம், முரண்பாடுகள் போன்றன அக் கட்டுரைகளில் வெளிவந்தன. இவையாவும் நூலாகத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளது.

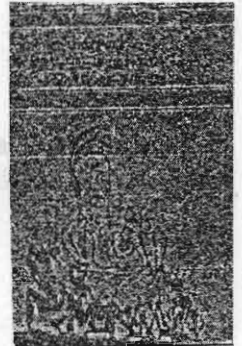

- ❖ பெரியாரியத்தின் தோற்றுவாய்க்குக் களமாக அமைந்த தமிழ்நாட்டு சமூக அரசியல் நிலை
- ❖ தேசியவாதக் கருத்தியலும், பெரியாரின் தேசியவாதமும்
- ❖ தமிழ்க் கலாசாரத்தில் பெரியாரின் கோபாவேசமான கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையின் தாக்கம்
- ❖ பெரியாரின் பெண்நிலைவாதக் கொள்கை
- ❖ வர்க்க முரண்பாடுகளைப் புறக்கணித்து சாதியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெரியார் வேண்டி நின்ற சமூக உருமாற்றம் சாத்தியப்படுமா?
- ❖ பெரியாரின் மொழி இலக்கியம் பற்றிய கொள்கை போன்ற தலைப்புக்களில் கட்டுரைகள் அமைந்தன.

பெண்நிலைவாதமும், கோட்பாட்டு முரண்பாடுகளும் ஒரு சமூகவியல் நோக்கு -

இந்த நூல், பெண் நிலைச் சிந்தனையை அறிவார்ந்த தளத்தில் அறிமுகம் செய்வதோடு தமிழ்ச் சமூகநிலையில் அதனைப் பிரயோகித்து, தமிழர்களின் வாழ்வியலைப் பல தள நிலைகளில் மறு வாசிப்புச் செய்ய முற்படுகின்றது.

இன்று பெண்ணியச் சிந்தனை சமூகத்துக்கான மாற்றுச் சிந்தனையாகவும், பெண்நிலை நின்று அனைத்தையும் கேள்விக்குள்ளாக்கி, ஆண்சார்ந்த அனைத்து மதிப்பீடுகளுக்கும், விழுமியங்களுக்கும் எதிரான, மாற்றம் ஒன்றை அவாவி நிற்கிறது. இந்த நூலும் இந்த நிலையில் எமக்குப் பயனளிக்கிறது. மேலும் நடைமுறை சார்ந்த விவரங்களை நோக்கி நகர்த்தி ஊடாட வைக்கின்றது.

வருடாந்த சந்தா - நிவேதினி

North America	:	US\$ 15
UK & Europe	:	US\$ 10
India, S. Asia	:	US\$ 05
Sri Lanka	:	SLR 350/-

சந்தா விண்ணப்பம் 2007

நிவேதினி சஞ்சிகைக்குச் சந்தா அனுப்பியுள்ளேன்

பெயர் : .....

விலாசம் : .....

திகதி : .....

இத்துடன் காசோலை / மணிஓடரைப் பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தின் பேரில் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

Women's Education and Research Center
58, Dharmarama Road,
Wellawatta,
Colombo - 06,
Sri Lanka.

සමුදාය - විකිපීඩියා

US\$ 15	:	North America
US\$ 10	:	Europe
US\$ 05	:	India & Asia
SLR 330/-	:	Sri Lanka

විකිපීඩියා 2007

විකිපීඩියා සඳහා දායකත්වයක්

විකිපීඩියා සඳහා දායකත්වයක් ලෙස මෙහි මුදල භාරදීමට සූදානම් වෙමිනි.

Women's Education and Research Center
 28, Orinamama Road,
 Wellawatte,
 Colombo - 08,
 Sri Lanka

புதிய வெளியீடு

புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்களின் இலக்கியம் சம்பந்தமான ஆய்வானது ஆங்கிலத்தில் "Stories from the Diaspora Tamil Women, Writing" (புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்களின் இலக்கியம்) என்ற தலைப்பில் எமது நிறுவன இயக்குநர் செல்வி திருச்சந்திரன் அவர்களால் புதிதாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கையெழுத்துப் பிரதி ஒப்புவித்தல்

- ❖ கட்டுரை சமர்ப்பிப்போர் தங்கள் பிரதியை வைத்துக்கொண்டு இரு பிரதிகளை எமக்கு அனுப்பவேண்டும். A4 காகிதத்தில் ஒரு பக்கத்தில் ஒவ்வொரு வரிக்கும் இடைவெளி விட்டு (double space) எழுதப்பட வேண்டும்.
- ❖ ஹாவேர்ட் ஒழுங்குமுறையைப் (Harward Systems) பின்பற்றி அடிக்குறிப்புக்களும், உசாத்துணை நூல்களும் எழுதப்படவேண்டும்.
- ❖ அட்டவணைகள் புறம்பான தாளில் அல்லது இருவரிகள் இடைவெளிவிட்டு, எல்லா அட்டவணைகளின் கீழும் விளக்கமான தலைப்புக்களும், அவற்றின் மூல நூல்களும் குறிப்பிடப்படவேண்டும்.
- ❖ புரியாத சொற்கள் உபயோகிக்காமல் தெளிவாக வாசிக்கக்கூடிய நடையைப் பின்பற்றும் அதேவேளை கடினமான சொற்பிரயோகத்தையும் தவிர்த்துக் கொள்ளவும். ஆணாதிக்கம், இனவாதம் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் சொற்பிரயோகமும் இடம்பெறுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

பிரசுர உரிமை

- ❖ பிரதிகள் மீளப் பிரசுரிக்கும் முன், பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்திடம் பிரசுர உரிமையைப் பெற வேண்டும். இதன் மூலம் தங்கள் பிரதிகளை ஒரு வருடத்துக்குப் பின் வேறு வெளியீடுகளில் பிரசுரிக்க முடியும்.

சமாதானக் கற்கைநெறிச் சஞ்சிகை

மதச் சார்பற்ற ஒரு அரசியலமைப்பு சமாதானத்திற்கு
இன்றியமையாதது

- ஜி. அன்டன் ஃ பொன்னாண்டோ -

சமாதான முயற்சிகளில் பால்நிலை பிரதிநிதித்துவம்

- டில்ட்ருக்ஷி பொன்சேகா -

பெறுபேற்றற யுத்தமும் அதில் மனித இழுப்புக்களும்

- ஜெகான் பெரேரா -

அமைதியான இலங்கைக்கு சமஷ்டி ஆட்சி
முறையின்மூலம் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு

- குமார் டேவிட் -

இலங்கையின் இன உறவுகள் சமூக வரலாற்று
கூழுமைவு

- லக்ஸிரி பொன்னாண்டோ -

ISSN: 1391-0353

Rs. 250/=